

FILOLOGIA WSCHODNIOŚLOWIAŃSKA

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: **Edukacja informacyjna i źródłowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Umie wskazać różnice i wspólne cechy systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni (Biblioteka Uniwersytecka, biblioteki wydziałowe). Świadomie korzysta z konta bibliotecznego, wykorzystując jego możliwości
- Potrafi w sposób właściwy wyszukiwać i korzystać ze źródeł informacji- tradycyjnych i elektronicznych i baz danych
- Zna zasady korzystania z czytelni i Wypożyczalni
- Posiada umiejętność zbierania materiałów oraz poprawnie sporządza bibliografię dla celów tworzenia pracy licencjackiej
- Umie korzystać z usług oferowanych przez bibliotekę
- Ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu systemu biblioteczno-informacyjnego UAM w Poznaniu oraz specyfice przedmiotowej edukacji informacyjnej i źródłowej.
- Zna i rozumie potrzebę bycia użytkownikiem systemu biblioteczno- informacyjnego UAM
- Zna podstawową terminologię dotyczącą edukacji informacyjnej i źródłowej
- Ma uporządkowaną wiedzę ogólną i podstawową, obejmującą terminologię, teorię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów w powiązaniu z edukacją informacyjną i źródłową
- Ma ogólną wiedzę na temat wyszukiwania źródeł informacji i świadomość możliwości korzystania z nich
- Ma podstawową wiedzę na temat obowiązujących zasad oraz możliwości zamawiania i wypożyczania w systemie biblioteczno-informacyjnym UAM
- Ma podstawową wiedzę o usługach obowiązujących w systemie biblioteczno-informacyjnym UAM i zakresie korzystania z nich
- Ma podstawową wiedzę w zakresie umiejętności zbierania materiałów oraz poprawnie sporządza bibliografię dla celów pracy licencjackiej
- Dysponuje wiedzą o zbiorach Biblioteki Uniwersyteckiej oraz macierzystej biblioteki wydziałowej
- Umie samodzielnie stać się użytkownikiem systemu biblioteczno-informacyjnego UAM
- Posiada umiejętność swobodnego dysponowania kontem czytelnika, poprzez korzystanie z usług tam oferowanych
- Posiada umiejętność trafnego zdobywania informacji poprzez samodzielne wyszukiwanie książek i czasopism, w katalogach BU i innych katalogach on-line
- Posiada umiejętność samodzielnego zamawiania i wypożyczania książek i czasopism
- Posiada umiejętność samodzielnego tworzenia bibliografii i przypisów
- Posiada umiejętność korzystania z usług bibliotecznych przydatnych w procesie nauki
- Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
- Potrafi odpowiednio określić priorytety wyszukiwania źródeł służące realizacji wyznaczonego zadania
- Potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności wyszukiwawcze
- Posiada umiejętność pracy badawczej na poziomie licencjatu i wykazuje odpowiedzialność za skutki działań własnych
- Ma świadomość obowiązku twórczego poszukiwania odpowiedzi na wyznaczony przez promotora temat

Treści programowe dla zajęć:

- System biblioteczno-informacyjny UAM w Poznaniu: Biblioteka Uniwersytecka, biblioteki wydziałowe- charakterystyka zbiorów
- Podstawowe zasady korzystania ze wspólnego dla całego systemu biblioteczno- informacyjnego regulaminu korzystania ze zbiorów bibliotecznych
- Konto czytelnika. Korzyści wynikające z oferowanych możliwości: zdalny zapis, karta biblioteczna; charakterystyka konta, podstawowe zasady: zamówienia, polongaty, rezerwacje
- Tradycyjne źródła informacji: bibliografie, encyklopedie, słowniki, opracowania, monografie
- Charakterystyka elektronicznych źródeł informacji – dostępy do krajowych i zagranicznych zasobów wiedzy: bazy danych, czasopisma elektroniczne, książki elektroniczne, biblioteki wirtualne, repozytoria
- Wyszukiwanie książek i czasopism . Charakterystyka niezbędnych narzędzi wyszukiwawczych wyszukiwarka, katalog on-line, katalog kartkowy dostępny w formie tradycyjnej i elektronicznej

- Ważne katalogi on-line w Polsce: katalogi BN , Katalog KaRo(Katalog Rozproszony Bibliotek Polskich)
- -NUKAT(katalog centralny zbiorów polskich bibliotek naukowych i akademickich), katalogi za granicą
- Praktyczne wskazówki dotyczące poszukiwania literatury: wyszukiwanie tematyczne, proste, logiczne, zaawansowane (katalog on-line, wyszukiwarka, katalog tradycyjny Digit Cards – zasady działania).
- Wypożyczenia z księgozbioru dydaktycznego wypożyczalni: wypożyczenia i odbiór książek z magazynu, zamówienia książek i czasopism z całego zasobu bibliotecznego w czytelnich i do czyteln, uprawnienia do wypożyczenia
- Warsztat naukowy studenta – szkolenia.
- Bibliografie: rodzaje, zasady tworzenia opisu, bibliografia załącznikowa
- Plagiat: definicja i konsekwencje, przykłady plagiatu
- Usługi biblioteczne: Zapytaj bibliotekarza, Zaproponuj kupno książki, Oferta dla nauki, wypożyczalnia międzybiblioteczna
- Biblioteka dla studenta - cykliczne akcje biblioteki

Nazwa zajęć: **Filozofia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze zagadnienia, idee, prądy i systemy filozoficzne w powiązaniu z nazwiskami znaczących filozofów oraz prawidłowo stosuje podstawowe terminy filozoficzne.
- Zna i rozumie proces ewolucji myśli filozoficznej śródziemnomorskiego kręgu kulturowego, w tym swoistość grecko-bizantyjsko-prawosławnej linii rozwojowej.
- Potrafi zidentyfikować filozoficzne zakorzenienie teorii językoznawczych.
- Rozumie problemową i metodologiczną specyfikę rozumowań/uzasadnień w etyce normatywnej, a także przemiany semiotyczne podstawowych kategorii etyki filozoficznej.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika myślenia filozoficznego wobec nauki i świadomości potocznej. Funkcje filozofii. Początki i źródła filozofii śródziemnomorskiego kręgu kulturowego. Działy filozofii i ich zakresy problemowe. Periodyzacja historii filozofii.
- Główne problemy metafizyki i epistemologii.
- Zagadnienia prawdy (pojmowanie i kryteria prawdziwości), źródeł i granic poznania. Empiryzm a racjonalizm.
- Kreationizm poznawczy: pojmowanie obiektywizmu i subiektywizmu i relatywizmu. Upodmiotowienie świata w historii poglądów na relację: podmiot ↔ przedmiot poznania; tzw. przewrót kopernikański w filozofii (I.Kant).
- Pojęcia metafizyki, ontologii i substancji. Materializm a idealizm, determinizm a indeterminizm, kauzalizm a teleologia i finalizm. Zagadnienie typów ontologicznych: substancjalizm vs procesualizm/ewentyzm, panteizm i monadologia. Tzw. problem psychofizyczny: cielesność a duchowość.
- Spór o powszechniki (uniwersalia).
- Filozofia starożytna: Pojęcie arche. Hylozoizm a pitagoreizm. Podstawowe treści systemów Platona i Arystotelesa. Zagadnienie relacji państwo ↔ obywatel. Metafizyczne koncepcje Heraklita, Platona i Arystotelesa jako podstawowe klucze interpretacyjne w historii myśli filozoficznej i modele poznawczego porządkowania świata. Filozofia hellenistyczna: sceptycyzm, stoicyzm, epikureizm.
- Filozofia okresu synkretycznego i średniowiecza
- Charakterystyka i kluczowe nurty filozofii nowożytnej i współczesnej. Narodziny paradygmatu pozytywistycznego - charakterystyka pozytywizmu.
- Narodziny filozofii społecznej. Teorie umowy społecznej.
- Klasyczna filozofia niemiecka oraz filozofowie niemieccy, którzy wywarli szczególny wpływ na humanistykę rosyjską: I. Kant (transcendentalizm, etyka), G.W.F. Hegel (aksjo-logiczna dialektyka dziejów), F.W.J. Schelling (romantyzm, panorganicizm), L. Feurebach (filozofia religii), K. Marks (mesjanizm społeczny)
- Przełom lingwistyczno-komunikacyjny w historii filozofii. Teoria aktów mowy. (L. Wittgenstein, J. Austin, J. Searle). Kultura i etyka komunikacji (J. Habermas). Wpływ Kartezjusza, Kanta, Hegla i Nietzschego na paradygmaty lingwistyczne.
- Elementy aksjologii, aksjolingwistyki i pojęcie aksjo-językowego obrazu świata.
- Hermeneutyka i interpretacjonizm.
- Historyczno-kulturowe uwarunkowania wyłonienia się specjalistycznej refleksji etycznej w dziejach filozofii. Rola sofistów i Sokratesa. Dzieje myśli etycznej.
- Struktura teoretyczna, terminologia i główne zagadnienia etyki filozoficznej.
- Analiza przykładowych kategorii etyki normatywnej: dobro/zło, cnota, tolerancja, szczęście.
- Deontologie zawodowe.

Nazwa zajęć: Folklor i literatura staroruska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna historię i typologię folkloru rosyjskiego
- ma orientację w zakresie rosyjskich tradycji i obrzędów ludowych
- rozumie i wyjaśnia istotę gatunków literatury ludowej
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego i utworu ludowego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie pod kątem ich związku z literaturą i kulturą ludową
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich i ludowych w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami rozpoznawania elementów ludowych we współczesnej literaturze i kulturze rosyjskiej
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych

Treści programowe dla zajęć:

- Historia i cechy charakterystyczne folkloru rosyjskiego oraz typologia form rodzajowo-gatunkowych
- Obrzędy i tradycje ludowe w kulturze rosyjskiej
- Liryka ludowa
- Ludowa epika wierszowana
- Ludowa bajka rosyjska
- Ludowy dramat rosyjski
- Demonologia i mitologia słowiańska

Nazwa zajęć: Fonetyka i fonologia języka angielskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada umiejętność podstawowego opisu artykulacji dźwięków mowy języka angielskiego
- Umie wymienić elementy fonemiczne języka angielskiego i przeprowadzić ich ogólną systematyzację
- Potrafi przeprowadzić podstawowe porównanie artykulacji dźwięków angielskich i polskich oraz systemów fonemicznych tych języków
- Rozumie zasady transkrypcji fonemicznej i allofonicznej oraz potrafi z nich korzystać
- Umie opisać główne zjawiska związane wariantywnością fonostylistyczną i socjofonetyczną w języku angielskim
- Potrafi nazwać główne zjawiska suprasegmentalne
- Ma umiejętność korzystania z podstawowych źródeł piśmienniczych dziedziny
- Potrafi odnieść zdobytą wiedzę do własnej wymowy w języku angielskim oraz do wymowy innych osób, zarówno rodzimych użytkowników, jak i uczących się
- Uświadamia sobie potrzebę dalszego doskonalenia swoich umiejętności oraz wie, jak to robić

Treści programowe dla zajęć:

- Język, językoznawstwo, fonetyka, fonologia.
- Anatomia aparatu mowy. Opis artykulacyjny głosek.
- Fonemy języka angielskiego i ich warianty pozycyjne (allofony).
- Transkrypcja fonemiczna i allofoniczna języka angielskiego.
- Fonologia porównawcza języka angielskiego i języka polskiego.
- Sylaba. Fonotaktyka (fonologia kombinatoryjna) języka angielskiego.
- Cechy suprasegmentalne języka angielskiego: akcent wyrazowy i frazowy.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Prawidłowo odróżnia dźwięki od ich zapisów graficznych (liter)
- Rozumie i stosuje podstawowe terminy z zakresu fonetyki, fonologii, morfemiki, słotwórstwa oraz leksykologii; rozróżnia i określa poszczególne rodzaje jednostek gramatycznych; potrafi ujawnić ich właściwości formalne i funkcyjne
- Zna miejsce, sposób powstawania i prawidłowo artykułuje poszczególne dźwięki oraz stosuje w praktyce zasady upodobnienia (asymilacji) i redukcji (jakościowej i ilościowej) dźwięków. Potrafi dzielić wyrazy na sylaby.
- Prawidłowo akcentuje wyrazy oraz zna zasady rosyjskiego akcentu wyrazowego. Potrafi wykonać zapis fonetyczny (transkrypcję) tekstu rosyjskiego

- Rozumie zjawiska językowe zachodzące w rosyjskim słowotwórstwie oraz posiada umiejętność przeprowadzenia analizy morfemowej i słowotwórczej; potrafi wyodrębnić w wyrazie podstawę słowotwórczą i określić jej rodzaj; potrafi określić wyrazy podzielne i niepodzielne słowotwórczo
- Swobodnie porusza się w hierarchicznym systemie słowotwórstwa synchronicznego: rozumie pojęcie pary słowotwórczej, paradygmatu słowotwórczego, gniazda słowotwórczego i typu słowotwórczego oraz sposobu słowotwórczego
- Posiada wiedzę o aktywnych procesach zachodzących w słowotwórstwie poszczególnych części mowy: rzeczowników, przymiotników, czasowników i przysłówków
- Posiada wiedzę o leksyce języka rosyjskiego jako systemie, o związkach wyrazów w systemie leksykalnym współczesnego języka rosyjskiego. Potrafi określić znaczenie leksykalne oraz typy znaczeń leksykalnych wyrazu
- Potrafi odróżnić i scharakteryzować leksykę ogólnie używaną i ograniczoną w użyciu oraz ocenić aktywny i pasywny zasób wyrazów we współczesnym języku rosyjskim
- Posiada podstawową wiedzę o frazeologii rosyjskiej jako odrębnej dyscyplinie językoznawczej. Umie rozróżniać zasadnicze typy frazeologizmów
- Posiada umiejętność klasyfikowania oraz tworzenia par (szeregów) antonimicznych, synonimicznych, homonimicznych i paronimicznych
- Potrafi wyróżnić w wyrazach nacechowanie ekspresywne, emocjonalne i stylistyczne.
- Potrafi korzystać ze źródeł leksykograficznych i literatury przedmiotu przy opracowywaniu określonych zagadnień językoznawczych (przygotowując się do zajęć, zaliczeń, egzaminu)

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot fonetyki. Pojęcie systemu w fonetyce. Podstawowe jednostki fonetyczne. Jednostki segmentalne i supersegmentalne, zasada ich rozróżniania.
- Akustyczna klasyfikacja dźwięków mowy oraz ich artykulacyjna charakterystyka. Narządy mowy i ich praca artykulacyjna.
- System samogłosek rosyjskich. Samogłoski pod akcentem i w pozycji nieakcentowanej. Zjawisko redukcji jakościowej i ilościowej samogłosek nieakcentowanych.
- System spółgłosek rosyjskich. Spółgłoski twarde i miękkie, dźwięczne i bezdźwięczne.
- Podział wyrazu fonetycznego na sylaby. Sylaby otwarte i zamknięte.
- Charakterystyka akcentu rosyjskiego. Rodzaje akcentu rosyjskiego.
- Transkrypcja fonetyczna. Podstawowe zasady ortoepiczne.
- Pojęcie morfu i morfemu. Typy morfemów. Podzielność wyrazu a pochodność. Wyrazy podzielne i niepodzielne słowotwórczo. Podstawa słowotwórcza.
- Motywacja. Sposoby tworzenia wyrazów w słowotwórstwie współczesnego języka rosyjskiego.
- Typ słowotwórczy. Gniazdo derywacyjne. Para słowotwórcza.
- Sposoby słowotwórcze poszczególnych części mowy: rzeczowników, przymiotników czasowników i przysłówków.
- Leksyka języka rosyjskiego jako system. Paradygmatyczne związki wyrazów w systemie leksykalnym.
- Wyraz jako jedność formy i treści. Znaczenie leksykalne wyrazu (typy znaczeń). Struktura znaczeniowa wyrazu. Wieloznaczność wyrazu.
- Nacechowanie ekspresywne, emocjonalne i stylistyczne wyrazu. Podstawowe style języka rosyjskiego.
- Charakterystyka leksyki rosyjskiej z punktu widzenia jej pochodzenia. Leksyka ogólnie używana i ograniczona w użyciu. Aktywny i pasywny zasób wyrazów współczesnego języka rosyjskiego.
- Frazeologia rosyjska. Typologia frazeologizmów współczesnego języka rosyjskiego.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka ukraińskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z gramatyki języka ukraińskiego
- dokonuje klasyfikacji i charakterystyki dźwięków ze szczególnym uwzględnieniem spółgłosek oraz samogłosek
- rozpoznaje zmiany fonetyczne w wyrazach
- poprawnie zapisuje wyrazy w transkrypcji fonetycznej
- zna normy ortoepiczne oraz podstawowe zasady systemu fonologicznego języka ukraińskiego
- zna i charakteryzuje główne zasady ortografii ukraińskiej
- prawidłowo wyznacza strukturę oraz dokonuje analizy morfemowej wyrazów
- rozpoznaje modele słowotwórcze oraz dokonuje analizy słowotwórczej
- definiuje znaczenie leksykalne oraz analizuje różne typy związków paradygmatycznych w systemie leksykalnym
- dokonuje klasyfikacji leksyki języka ukraińskiego ze względu na jej pochodzenie, zakres użycia oraz styl

- dokonuje klasyfikacji semantycznej frazeologizmów
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i ukraińskim

Treści programowe dla zajęć:

- Fonetyka:
 - Fonetyka jako dyscyplina językoznawcza. System fonetyczny języka ukraińskiego
 - Podział procesu mówienia na frazy, syntagmy, takty, sylaby, dźwięki
 - Charakterystyka dźwięków: aspekt fizyczny, fizjologiczny i językowy. Klasyfikacja samogłosek. Wymiany samogłoskowe w sylabach akcentowanych i nieakcentowanych. Klasyfikacja spółgłosek. Funkcja spółgłosek w procesie mówienia. Typy fonetycznych przeobrażeń dźwięków: pozycyjne (fonetyczne), historyczne.
 - Sylaba, rodzaje sylab. Akcent, jego typy oraz funkcje.
 - Transkrypcja fonetyczna. Podstawowe zasady zapisu fonetycznego.
- Fonologia:
 - Fonologia jako dyscyplina językoznawcza. Fonem: jego warianty pozycyjne. Funkcja fonemu. Podstawowe cechy fonemu. System samogłoskowy i spółgłoskowy fonemów języka ukraińskiego. Zasady transkrypcji ukraińskiej. Związek pomiędzy fonemem a dźwiękiem.
- Ortoepia:
 - Ortoepia jako dyscyplina językoznawcza, której zadaniem jest określanie właściwej wymowy (literackiej). Normy ortoepiczne oraz ich związek z systemem fonetycznym oraz gramatycznym języka ukraińskiego. Podstawowe zasady systemu fonologicznego języka ukraińskiego.
- Grafika, Ortografia:
 - Grafika jako: a) zbiór znaków (litery alfabetu, apostrof, akcent, znaki interpunkcyjne, cyfry, skrócenia wyrazów, wyróżniki czcionkowe); b) system zależności pomiędzy literami a dźwiękami; c) dziedzina językoznawcza, która określa podstawowe znaczenie dźwiękowe poszczególnych liter. Współczesny alfabet ukraiński.
 - Pojęcie ortografii. Ujednoczenie systemu ortografii ukraińskiej. Główne zasady ortografii ukraińskiej: fonetyczne, morfologiczne, historyczne, różnicujące.
- Morfemika, Słowotwórstwo:
 - Morfemika, jej specyfika oraz zadania. Morfem oraz powiązane z nim elementy inwariantne. Klasyfikacja morfemów pod względem ich pochodzenia. Morfemy słowotwórcze, formotwórcze i słowotwórcze. Budowa morfemowa wyrazów. Wpływ funkcji wyrazu na zmiany w budowie wyrazów. Analiza morfemowa wyrazów. Przeobrażenia historyczne w strukturze wyrazów. Etymologia oraz jej funkcje. Analiza etymologiczna.
 - Słowotwórstwo jako dyscyplina językoznawcza, jej zadania. Pojęcie tematu słowotwórczego oraz tematu wtórnego. Gniazdo słowotwórcze. Szereg słowotwórczy. Złożony charakter słowotwórstwa ukraińskiego. Afiksy słowotwórcze. Środki słowotwórcze, znaczenie słowotwórcze oraz typy słowotwórcze.
 - Sposoby tworzenia wyrazów w języku ukraińskim: morfologiczny (oraz jego rodzaje), niemorfologiczny (derywacja morfologiczno-syntaktyczna), derywacja leksykalno-syntaktyczna, neosemantyzacja). Analiza słowotwórcza wyrazów.
- Leksykologia:
 - Leksykologia jako dział nauki o języku. Jej zadania oraz funkcje.
 - Wyraz jako podstawowa jednostka języka. Znaczenie leksykalne wyrazu oraz jego forma. Wyraz oraz pojęcie. Podstawowe rodzaje znaczeń leksykalnych. Wyrazy jednoznaczne oraz wieloznaczne. Znaczenie realne (dosłowne) i przenośne (metafora i metonimia). Zmiany w znaczeniu leksykalnym wyrazów.
 - Leksyka jako system wzajemnie powiązanych jednostek. Jej cechy charakterystyczne. Związki paradygmatyczne w systemie leksykalnym. Homonimy. Homonimia międzyjęzykowa. Klasyfikacja homonimów. Paronimy. Synonimy. Antonimy. Funkcje stylistyczne homonimów, paronimów, synonimów, antonimów.
 - Leksyka języka ukraińskiego ze względu na jej pochodzenie. Leksyka rodzima. Leksyka obcego pochodzenia. Zapożyczenia z języków słowiańskich. Zapożyczenia z języka greckiego oraz łaciny. Zapożyczenia z języków zachodnich. Zjawisko puryzmu. Leksyka międzynarodowa.
 - Leksyka języka ukraińskiego z punktu widzenia zakresu jej użycia. Dialektyzmy terytorialne oraz społeczne. Wyrazy przestarzałe i neologizmy.
 - Zróżnicowanie leksyki ze względu na style. Leksyka o zabarwieniu ekspresywnym. Eufemizmy. Leksyka terminologiczna.
- Frazeologia:
 - Frazeologia jako dziedzina językoznawcza. Wąskie i szerokie rozumienie przedmiotu frazeologii. Semantyczna klasyfikacja związków frazeologicznych (zrosty frazeologiczne, jedności, połączenia,

wyrazenia). Zjawisko polisemii, synonimii i antonimii w systemie frazeologicznym. Związki frazeologiczne ze względu na pochodzenie. Wykorzystywanie związków frazeologicznych oraz rodzaje ich transformacji stylistycznych.

- Leksykografia:
- Leksykografia jako samodzielny dział nauki o języku. Rodzaje słowników.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka białoruskiego – fonetyka i fonologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- prawidłowo odróżnia dźwięki od ich zapisów graficznych (liter)
- zna miejsce i znaczenie fonetyki i fonologii w systemie języka, rozumie i odpowiednio stosuje podstawowe terminy językoznawcze z zakresu fonetyki i fonologii
- posiada umiejętność klasyfikowania i charakterystyki dźwięków w języku białoruskim
- zna miejsce i sposób powstawania poszczególnych dźwięków oraz prawidłowo je artykułuje, potrafi dzielić wyrazy na sylaby
- potrafi wykonać zapis fonetyczny/ fonologiczny wyrazów białoruskich.
- zna normy ortoepiczne języka białoruskiego, zna i prawidłowo stosuje zasady białoruskiego akcentu wyrazowego
- rozpoznaje zmiany fonetyczne w wyrazach oraz stosuje w praktyce zasady pozycyjnych zmian dźwięków,
- potrafi korzystać z literatury przedmiotu przy opracowywaniu określonych zagadnień językoznawczych (przygotowując się do zajęć, zaliczeń i egzaminu)

Treści programowe dla zajęć:

- Fonetyka:
- Fonetyka jako dyscyplina językoznawcza. System fonetyczny języka białoruskiego. Akustyczna klasyfikacja dźwięków mowy oraz ich artykulacyjna charakterystyka. Narządy mowy i ich praca artykulacyjna.
- Charakterystyka fonetyczna głosek języka białoruskiego (samogłoski, półsamogłoski, spółgłoski sonorne i obstruenty).
- Struktura bazy artykulacyjnej języka białoruskiego (klasyfikacja artykulacyjna i akustyczna spółgłosek i samogłosek, interpretacja akustyczna i artykulacyjna półsamogłosek).
- Fonologia:
- Fonologia jako dyscyplina językoznawcza.
- Podstawy analizy fonologicznej języka (pojęcie głoski i fonemu, stosunek pojęć 'język'-'mowa', dystrybucja, zasady wydzielenia fonemów i ich wariantów, wzajemny stosunek głosek i fonemów, pojęcie systemu fonologicznego, cechy dystynktywne fonemów, typy opozycji fonemicznych)
- System fonologiczny języka białoruskiego (transkrypcja fonetyczna i fonologiczna, rola akcentu w języku białoruskim, wokalizm i konsonantyzm – system fonemów samogłoskowych i spółgłoskowych w języku białoruskim),
- Elementy fonotaktyki (pojęcie sylaby, podział wyrazu fonetycznego na sylaby).
- Ortoepia:
- Ortoepia jako dyscyplina językoznawcza, której zadaniem jest określanie właściwej wymowy (literackiej).
- Normy ortoepiczne oraz ich związek z systemem fonetycznym języka białoruskiego.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Prawidłowo odróżnia dźwięki od ich zapisów graficznych (liter)
- Rozumie i stosuje podstawowe terminy z zakresu fonetyki, fonologii, morfemiki, słowotwórstwa oraz leksykologii; rozróżnia i określa poszczególne rodzaje jednostek gramatycznych; potrafi ujawnić ich właściwości formalne i funkcyjne
- Zna miejsce, sposób powstawania i prawidłowo artykułuje poszczególne dźwięki oraz stosuje w praktyce zasady upodobnienia (asymilacji) i redukcji (jakościowej i ilościowej) dźwięków. Potrafi dzielić wyrazy na sylaby.
- Prawidłowo akcentuje wyrazy oraz zna zasady rosyjskiego akcentu wyrazowego. Potrafi wykonać zapis fonetyczny (transkrypcję) tekstu rosyjskiego
- Rozumie zjawiska językowe zachodzące w rosyjskim słowotwórstwie oraz posiada umiejętność przeprowadzenia analizy morfemowej i słowotwórczej; potrafi wyodrębnić w wyrazie podstawę słowotwórczą i określić jej rodzaj; potrafi określić wyrazy podzielne i niepodzielne słowotwórczo

- Swobodnie porusza się w hierarchicznym systemie słowotwórstwa synchronicznego: rozumie pojęcie pary słowotwórczej, paradygmatu słowotwórczego, gniazda słowotwórczego i typu słowotwórczego oraz sposobu słowotwórczego
- Posiada wiedzę o aktywnych procesach zachodzących w słowotwórstwie poszczególnych części mowy: rzeczowników, przymiotników, czasowników i przysłówków
- Posiada wiedzę o leksyce języka rosyjskiego jako systemie, o związkach wyrazów w systemie leksykalnym współczesnego języka rosyjskiego. Potrafi określić znaczenie leksykalne oraz typy znaczeń leksykalnych wyrazu
- Potrafi odróżnić i scharakteryzować leksykę ogólnie używaną i ograniczoną w użyciu oraz ocenić aktywny i pasywny zasób wyrazów we współczesnym języku rosyjskim
- Posiada podstawową wiedzę o frazeologii rosyjskiej jako odrębnej dyscyplinie językoznawczej. Umie rozróżniać zasadnicze typy frazeologizmów
- Posiada umiejętność klasyfikowania oraz tworzenia par (szeregów) antonimicznych, synonimicznych, homonimicznych i paronimicznych
- Potrafi wyróżnić w wyrazach nacechowanie ekspresywne, emocjonalne i stylistyczne.
- Potrafi korzystać ze źródeł leksykograficznych i literatury przedmiotu przy opracowywaniu określonych zagadnień językoznawczych (przygotowując się do zajęć, zaliczeń, egzaminu)

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot fonetyki. Pojęcie systemu w fonetyce. Podstawowe jednostki fonetyczne. Jednostki segmentalne i supersegmentalne, zasada ich rozróżniania.
- Akustyczna klasyfikacja dźwięków mowy oraz ich artykulacyjna charakterystyka. Narządy mowy i ich praca artykulacyjna.
- System samogłosek rosyjskich. Samogłoski pod akcentem i w pozycji nieakcentowanej. Zjawisko redukcji jakościowej i ilościowej samogłosek nieakcentowanych.
- System spółgłosek rosyjskich. Spółgłoski twarde i miękkie, dźwięczne i bezdźwięczne.
- Podział wyrazu fonetycznego na sylaby. Sylaby otwarte i zamknięte.
- Charakterystyka akcentu rosyjskiego. Rodzaje akcentu rosyjskiego.
- Transkrypcja fonetyczna. Podstawowe zasady ortoepiczne.
- Pojęcie morfu i morfemu. Typy morfemów. Podzielność wyrazu a pochodność. Wyrazy podzielne i niepodzielne słowotwórczo. Podstawa słowotwórcza.
- Motywacja. Sposoby tworzenia wyrazów w słowotwórstwie współczesnego języka rosyjskiego.
- Typ słowotwórczy. Gniazdo derywacyjne. Para słowotwórcza.
- Sposoby słowotwórcze poszczególnych części mowy: rzeczowników, przymiotników czasowników i przysłówków.
- Leksyka języka rosyjskiego jako system. Paradygmatyczne związki wyrazów w systemie leksykalnym.
- Wyraz jako jedność formy i treści. Znaczenie leksykalne wyrazu (typy znaczeń). Struktura znaczeniowa wyrazu. Wieloznaczność wyrazu.
- Nacechowanie ekspresywne, emocjonalne i stylistyczne wyrazu. Podstawowe style języka rosyjskiego.
- Charakterystyka leksyki rosyjskiej z punktu widzenia jej pochodzenia. Leksyka ogólnie używana i ograniczona w użyciu. Aktywny i pasywny zasób wyrazów współczesnego języka rosyjskiego.
- Frazeologia rosyjska. Typologia frazeologizmów współczesnego języka rosyjskiego.

Nazwa zajęć: Historia Białorusi

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawową terminologię z zakresu historii i historiografii, antropologii kulturowej i wiedzy o kulturze.
- Dostrzega historyczne współzależności między poszczególnymi społeczeństwami i państwami regionu postradzieckiego, zna i rozumie zróżnicowane podstawy tożsamości historycznej narodów regionu postradzieckiego
- Wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i wykorzystuje informacje dotyczące obszaru postradzieckiego w zasobach informacji pisanych i elektronicznych
- Potrafi dokonać krytyki i interpretacji źródeł historycznych dotyczących państw i narodów obszaru postradzieckiego
- Potrafi dokonać analizy wydarzeń i procesów historycznych na obszarze postradzieckim na zasadzie porównawczej i przyczynowo-skutkowej w oparciu o literaturę przedmiotu
- Efektywnie ocenia własną pracę i krytycznie ocenia jej stopień zaawansowania
- Potrafi współtworzyć trafne decyzje dotyczące kontaktów Polska-Wschód na poziomie indywidualnym i na poziomie przedsiębiorstwa, instytucji lub organizacji pozarządowej
- Ma świadomość złożoności historycznych i współczesnych stosunków polsko-białoruskich, polsko-rosyjskich i polsko-ukraińskich, ma świadomość znaczenia dobrosąsiedzkich stosunków z państwami

obszaru postradzieckiego dla polskiej racji stanu, ma świadomość konieczności kierowania się w życiu zawodowym naukowym obiektywizmem oraz ogólnoludzkimi i europejskimi wartościami demokracji i tolerancji.

- Ma świadomość szczególnych więzi łączących Polskę i Unię Europejską z obszarem postradzieckim, szczególnie z Rosją, Litwą, Ukrainą i Białorusią, rozumie znaczenie polskiego dziedzictwa kulturowego na Wschodzie oraz dziedzictwa kulturowego narodów Wschodu w Polsce.
- Posiada wiedzę na temat węzłowych problemów historii państw i narodów obszaru postradzieckiego, dostrzega historyczne współzależności między poszczególnymi społeczeństwami i państwami regionu postradzieckiego, zna i rozumie zróżnicowane podstawy tożsamości historycznej narodów regionu postradzieckiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Prehistoria ziem białoruskich i okres średniowiecza - osadnictwo plemienne (Bałtowie, osiedlanie się Słowian), Ruś i Waregowie, Zarys dziejów politycznych, -pierwsze państwa na Białorusi (księstwo Turowskie); Pomiedzy Zakonem a Ordą. Chrystianizacja i rozwój kultury.
- Wielkie Księstwo Litewskie. Drogi konsolidacji, państwo i społeczeństwo. (struktury społeczne, system polityczny, kodyfikacja prawa, demokracja szlachecka)
- W państwie Obojga Narodów. Związki z Koroną, reformacja i kontrreformacja, Unia lubelska, Unia brzeska, reformy dymitriady, pomiędzy Szwecją a Rosją, I rozbiór Rzeczypospolitej.
- Rosyjska hegemonia - Rozbiory Rzeczypospolitej, panowanie rosyjskie na ziemiach białoruskich. Podział ziem białoruskich na gubernie: mińską, mohylewską, witebską, grodzieńską i wileńską. Białoruś w zgiełku wojen napoleońskich, Powstania 1831 i 1863.
- Kształtowanie się białoruskiej elity kulturalnej i politycznej na przełomie XIX i XX wieku
- Białoruś w czasie rewolucji i I wojny światowej - walka o odnowienie państwowości białoruskiej, Ogłoszenie BRL 1918; powstanie sowieckiej państwowości białoruskiej – powstanie BSRR, Powstanie słuckie 1920.
- Okres podziału ziem białoruskich 1921-1939 - Białoruś radziecka -BSRR w latach 1921-39.; Zachodnia Białoruś w granicach Polski (polityka mniejszościowa); ludobójstwa lat 30. XX w.
- Białoruś w okresie II wojny światowej (BSRR w latach 1939-1941 Okupacja niemiecka Białorusi, korekta granic
- Białoruś w pierwszym szeregu budowniczych komunizmu
- 1956-1990 (Epoka Mazurawa, industrializacja, dobrobyt epoki Maszerawa, skutki katastrofy w Czarnobylu, sowietyzacja społeczeństwa, Białoruskie życie narodowe w Polsce 1955-1989
- Narodziny suwerennego państwa białoruskiego – Pierestrojka na Białorusi, Kurapaty, Białoruski Front Ludowy, Ustawa o językach, Wybory do Rady Najwyższej 1990 r. Deklaracja suwerenności BSRR;
- Nowe partie i organizacje polityczne; Rządy nomenklatury ,Spory wokół przynależności do WNP.
- Niepodległa Białoruś
- Recesja gospodarcza i chaos polityczny w latach 1991-1994.
- Wybory prezydenckie w 1994 r. i wygrana Aleksandra Łukaszenki.
- Koncepcje polityki zagranicznej. Referendum i wybory parlamentarne 1995 r., Mińska wiosna 1996, Wybory prezydenckie 2001r. Referendum 2004.
- Białoruś na tle procesów geopolitycznych w Europie Środkowo-Wschodniej 1991-2020
- Białoruś i program „Partnerstwa Wschodniego” -Białoruś w Europie
- Związki Polski i Białorusi po 2000 r.; Stosunki rosyjsko-białoruskie po 2000 roku, Wybory prezydenckie 2020 r., Protesty na Białorusi 2020 i 2021 r.

Nazwa zajęć: Historia literatury białoruskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i białoruskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura wczesnego Średniowiecza. Latopisarstwo, apokryfy i hagiografia

- Epoka Renesansu i Baroku w literaturze białoruskiej.
- Literatura Wielkiego Księstwa Litewskiego XVI - początku XVII wieku
- Poezja starobiałoruska
- Łacińsko- i polskojęzyczna poezja Białorusi XVIII wieku.
- Preromantyzm i romantyzm na Białorusi
- Życie i twórczość białoruskich pisarzy romantycznych (A. Mickiewicz, J. Czeczot i in.)
- Lata 30-40-e w literaturze i kulturze rosyjskiej
- Życie i twórczość Jana Barszewskiego

Nazwa zajęć: Historia literatury rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura staroruska jako jedność typologiczna i jej związki z literaturą ludową i kulturą rosyjską X-XVII wieku
- Oświecenie w Rosji
- Klasycyzm w literaturze rosyjskiej
- Sentymentalizm w literaturze rosyjskiej
- Okres poszukiwań literackich na początku XIX wieku (1800-1825)
- Preromantyzm i romantyzm w Rosji
- Życie i twórczość rosyjskich pisarzy romantycznych (A. Puszkina, M. Lermontowa, M. Gogola)
- Lata 40-e w literaturze i kulturze rosyjskiej
- Życie i twórczość I. Turgeniewa

Nazwa zajęć: Historia Rosji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawową terminologię z zakresu historii i historiografii, antropologii kulturowej i wiedzy o kulturze.
- Dostrzega historyczne współzależności między poszczególnymi społeczeństwami i państwami regionu postradzieckiego, zna i rozumie zróżnicowane podstawy tożsamości historycznej narodów regionu postradzieckiego
- Wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i wykorzystuje informacje dotyczące obszaru postradzieckiego w zasobach informacji pisanych i elektronicznych
- Potrafi dokonać krytyki i interpretacji źródeł historycznych dotyczących państw i narodów obszaru postradzieckiego
- Potrafi dokonać analizy wydarzeń i procesów historycznych na obszarze postradzieckim na zasadzie porównawczej i przyczynowo-skutkowej w oparciu o literaturę przedmiotu
- Efektywnie ocenia własną pracę i krytycznie ocenia jej stopień zaawansowania
- Potrafi współtworzyć trafne decyzje dotyczące kontaktów Polska-Wschód na poziomie indywidualnym i na poziomie przedsiębiorstwa, instytucji lub organizacji pozarządowej
- Ma świadomość złożoności historycznych i współczesnych stosunków polsko-rosyjskich, polsko-litewskich, polsko-białoruskich i polsko-ukraińskich, ma świadomość znaczenia dobrosąsiedzkich stosunków z państwami obszaru postradzieckiego dla polskiej racji stanu, ma świadomość konieczności kierowania się w życiu zawodowym naukowym obiektywizmem oraz ogólnoludzkimi i europejskimi wartościami demokracji i tolerancji.
- Ma świadomość szczególnych więzi łączących Polskę i Unię Europejską z obszarem postradzieckim, szczególnie z Rosją, Litwą, Ukrainą i Białorusią, rozumie znaczenie polskiego dziedzictwa kulturowego na Wschodzie oraz dziedzictwa kulturowego narodów Wschodu w Polsce.

- Posiada wiedzę na temat węzłowych problemów historii państw i narodów obszaru postradzieckiego, dostrzega historyczne współzależności między poszczególnymi społeczeństwami i państwami regionu postradzieckiego, zna i rozumie zróżnicowane podstawy tożsamości historycznej narodów regionu postradzieckiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Ruś w okresie przedpaństwowym;
- Powstanie państwa – teoria normańska i antynormańska;
- Zarys dziejów politycznych Rusi Kijowskiej – proces konsolidacji państwa, pierwsi władcy;
- Chrzest Rusi;
- Podział dzielnicowy państwa – zasada pryncypatu i senioratu;
- Wojny wewnętrzne;
- Mozaika księstw i ich dzieje;
- Republika Nowogrodzka i jej specyfika.
- Zwierzchnictwo mongolskie nad Rusią
- Osłabienie Złotej Ordy;
- Proces zjednoczenia ziem wielkoruskich;
- Zrzucenie zwierzchnictwa mongolskiego.
- Panowanie Iwana Groźnego
- Wielka smuta
- Panowanie nowej dynastii: Michał Romanow i jego następcy; Reforma Nikona;
- Piotr I. Regencja Zofii; Pierwsze lata panowania; Wojna Północna 1700 - 1721; Reformy; Petersburg; Okres przewrotów pałacowych.
- Panowanie Katarzyny II. Piotr III; Polityka wewnętrzna; Powstanie Pugaczowa; Polityka zagraniczna; Wojny z Turcją i rozbiory Polski; Niemcy w Rosji; Paweł I.
- Aleksander I – car liberał? Reformy; Wojna 1812 roku i jej następstwa; Powstanie dekabrystów; Ruch rewolucyjny w Rosji – rewolucjoniści szlacheccy, raznochyńcy, narodnictwo, terroryzm.
- Panowanie Mikołaja I, Teoria oficjalnej ludowości;
- Aleksander II – car reformator. Wiosna posewastopolska; Manifest z 19 lutego 1861 r. i reforma agrarna; Reformy lat 1864 – 1874; Rosja po zniesieniu poddaństwa; Rozwój kapitalizmu w Rosji i powstanie ruchu robotniczego; Polityka zagraniczna; Carobójstwo; Kontreformy Aleksandra III.
- Rządy Mikołaja II. Wojna z Japonią; Rewolucja 1905 roku i jej następstwa; Powstanie konstytucjonalizmu rosyjskiego; Duma państwowa i działalność partii politycznych; Piotr Stołypin.
- Rok 1917 w Rosji. Rewolucja lutowa i obalenie caratu; Dwuwładza – działalność Rządu Tymczasowego i Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich; Rewolucja październikowa czy przewrót bolszewicki?
- Pierwsze lata władzy radzieckiej
- Powstanie Rady Komisarzy Ludowych; Dekrety; Czerwony terror i utworzenie Czeki; wojna domowa; Komunizm wojenny; NEP; powstanie ZSRR – radziecki federalizm; Polityka zagraniczna Rosji Radzieckiej; Konstytucje radzieckie; Lenin a kultura; Bolszewicy wobec religii; Śmierć Lenina.
- Stalinizm
- Walka o władzę po śmierci Lenina; Kolektywizacja i industrializacja; Wielki głód na Ukrainie; terror stalinowski; Gułag.
- Wielka Wojna Ojczyźniana
- 17 września 1939; Blitzkrieg, początkiem końca fałszywej przyjaźni dwóch żywiołów totalitarnych, Oblężenie Leningradu; Obrona Moskwy; Znaczenie Stalingradu i operacji kurskiej; Zwycięska koalicja antyfaszystowska – Teheran, Jałta, Poczdam.
- Rządy Chruszczowa
- Śmierć Stalina; XX Zjazd KPZR i jego następstwa; odwilż i destalinizacja; osobowość Nikity Sergejewicza; reformy – „dogonimy i przegonimy”
- Epoka застою – Breżniew i jego następcy
- Realny socjalizm i epoka застою; rolnictwo i przemysł w ZSRR; patologie władzy – era nomenklatury i „gerontokracji”; „homosovieticus”; kult Breżniewa. Jurii Andropow i Konstantin Czernienko, Ruch dysydencki; Zimna wojna i detente.
- Gorbaczow (1985-1991)
- Pierestrojka, głośność, uskorzenie – powrót do Lenina; „Gorbimania” i świat zachodni; nowa polityka zagraniczna Jesień ludów; Rozpad ZSRR; WNP.
- Powstanie Federacji Rosyjskiej;
- Prezydentura Jelcyna (1991-1999); demokratyzacja i liberalizacja państwa. Reformy Gajdara i ekonomiczne perturbacje państwa rosyjskiego; prywatyzacja; krach finansowy 1998 roku. Kryzysy polityczne; Wybory do Dumy Państwowej (1993) i powstanie partii politycznych.

Nazwa zajęć: **Historia Ukrainy**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę dotyczącą położenia geopolitycznego Ukrainy, specyfiki kulturowej oraz uwarunkowań historycznych państwa ukraińskiego
- orientuje się w realiach i poszczególnych tendencjach w historii Ukrainy
- zna oraz posługuje się najważniejszymi pojęciami, a także potrafi wymienić podstawowe okresy, daty, wydarzenia i postaci związane z historią ziem ukraińskich
- ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą wzajemnych powiązań pomiędzy elementami składowymi kultury ukraińskiej oraz ich miejscem i rolą w historii Ukrainy
- wykazuje się myśleniem koncepcyjnym w kontekście całościowego ujęcia procesów i zjawisk historycznych
- samodzielnie rozpoznaje i analizuje wydarzenia oraz tendencje historyczne mające miejsce na Ukrainie oraz poza jej granicami; potrafi porównywać wydarzenia i tendencje w historii ukraińskiej i europejskiej
- potrafi w praktyczny sposób zastosować posiadaną wiedzę do analizy i interpretacji bieżących wydarzeń (politycznych, społecznych i kulturalnych) związanych z tematyką zajęć;
- posiada umiejętność wykorzystywania wiadomości na temat historii ukraińskiej dla potrzeb naukowo-badawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Pradzieje Ukrainy. Plemiona wschodniosłowiańskie.
- Początku Rusi Kijowskiej. Stosunki społeczno-gospodarcze. Walki książąt. Włodzimierz Monomach.
- Rozdrobnienie dzielnicowe. Upadek roli Kijowa. Księstwo czernihowskie i siewierskie. Ziemie halicka i wołyńska. Pod panowaniem Tatarów.
- Pod rządami Polski i Litwy. Walki o Ruś Halicką. Unia w Krewie. Unia Lubelska.
- Ziemie ukraińskie po Unii Lubelskiej. Powstanie Kozaczyzny. Powstania kozackie. Unia brzeska. Życie kulturalne Ukrainy na przełomie XV-XVI wieków.
- Ukraina w granicach Rzeczypospolitej w pierwszej połowie XVII wieku. Powstanie Chmielnickiego. Unia Perejaśławska.
- Ukraina w drugiej połowie XVII wieku. Organizacja administracji i stosunki społeczno-gospodarcze. Ugoda hadziacka. Rozejm andruszowski i wojna o Ukrainę.
- Ziemie ukraińskie w XVIII wieku. Powstanie Palija. Bitwa pod Połtawą. Koliszczyzna. Likwidacja Siczki Zaporoskiej.
- W granicach dwóch imperiów. Stosunki społeczno-gospodarcze na Ukrainie w granicach Imperium Rosyjskiego i Austro-Węgier. Bractwo Cyryla i Metodego. Początek działalności Tarasa Szewczenki. Ukraińskie odrodzenie narodowe. „Ruska Trójca”. Ziemie ukraińskie w dobie Wiosny Ludów.
- Ziemie ukraińskie w drugiej połowie XIX wieku. Zniesienie poddaństwa. Ziemie ukraińskie w okresie powstania styczniowego. Carat i ukraiński ruch narodowy. Narodnicy i początki ruchu robotniczego na Ukrainie.
- Rewolucja 1905 na Ukrainie. Ziemie ukraińskie w latach I wojny światowej. Kultura ukraińska w drugiej połowie XIX wieku i w pierwszych latach XX wieku.
- Ukraina Radziecka. Ukraina w okresie uprzemysłowienia. Kolektywizacja rolnictwa. Głód na Ukrainie,
- Ukraina w okresie II wojny światowej. Lata powojenne. Odbudowa gospodarki i przeobrażenia wewnętrzne.
- Na drodze do niepodległości. Ukraina po 1991 roku. Ukraina współczesna – zarys najważniejszych zjawisk i wydarzeń.

Nazwa zajęć: **Historia USA**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Scharakteryzować poszczególne okresy w dziejach USA
- Opisać i łączyć ze sobą kluczowe wydarzenia i procesy historyczne
- zrozumieć tło historyczne w dziełach literatury i kultury angielskiego obszaru językowego
- Potrafi scharakteryzować i ocenić wkład działalności ważnych postaci w rozwój cywilizacyjny USA
- Rozpoznać odniesienia do historii we współczesnej literaturze, filmie i życiu codziennym.
- korzystać z literatury przedmiotu w języku angielskim
- prawidłowo posługiwać się podstawową terminologią przedmiotu

Treści programowe dla zajęć:

- Kultury prekolumbijskie w Ameryce Północnej.
- Angielskie osadnictwo w Ameryce Północnej.
- Przyczyny i przebieg wojny o niepodległość.
- Konstytucja amerykańska i młode państwo

- Rozwój terytorialny Stanów Zjednoczonych w historii.
- Przyczyny i przebieg wojny secesyjnej.
- Industrializacja, imigracja i „Dziki Zachód”
- Epoka progresywizmu.
- Okres międzywojenny.
- Przebieg drugiej wojny światowej z perspektywy Stanów Zjednoczonych.
- Dzieje USA od roku 1945 do końca lat sześćdziesiątych
- USA od końca lat sześćdziesiątych do czasów współczesnych

Nazwa zajęć: Historia Wysp Brytyjskich

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi scharakteryzować poszczególne okresy w dziejach Wysp Brytyjskich
- umie opisać i łączyć ze sobą kluczowe wydarzenia i procesy historyczne
- rozumie tło historyczne w dziełach literatury i kultury angielskiego obszaru językowego
- potrafi scharakteryzować i ocenić wkład działalności ważnych postaci w rozwój cywilizacyjny narodów i państw na Wyspach Brytyjskich
- umie rozpoznać odniesienia do historii we współczesnej literaturze, filmie i życiu codziennym.
- potrafi korzystać z literatury przedmiotu w języku angielskim
- prawidłowo posługuje się podstawową terminologią przedmiotu

Treści programowe dla zajęć:

- Wyspy Brytyjskie w starożytności
- Dziedzictwo kulturowe Celtów i Rzymian
- Chrystianizacja Wysp Brytyjskich
- Celtowie, Anglosasi, Wikingowie
- Normanowie i Plantageneci.
- Wojna stuletnia i wojna dwóch róż.
- Tudorowie i reformacja w Anglii i Szkocji
- Epoka elżbietańska.
- Epoka Stuartów
- Restauracja Stuartów. Powstanie Wielkiej Brytanii.
- Dynastia hanowerska.
- Wojny i zdobycze kolonialne w XVIII wieku. Wojny napoleońskie.
- Epoka wiktoriańska.
- Imperium Brytyjskie w XIX wieku.
- Udział Wielkiej Brytanii w pierwszej wojnie światowej i okres międzywojenny
- Udział Wielkiej Brytanii w drugiej wojnie światowej.

Nazwa zajęć: Języki narodów Federacji Rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna najważniejsze etapy rozwoju terytorialnego i ludnościowego państwa rosyjskiego
- rozumie przyczyny wieloetniczności Federacji Rosyjskiej i wielojęzyczności zamieszkujących ją narodów
- zna rodziny językowe reprezentowane na obszarze Federacji Rosyjskiej
- zna podstawowe założenia polityki językowej ZSRR
- zna systemy graficzne wykorzystywane do zapisu języków używanych na obszarze Federacji Rosyjskiej (ZSRR)
- zna podstawowe założenia polityki językowej Federacji Rosyjskiej
- zna podstawowe zagadnienia ochrony i rewitalizacji języków zagrożonych
- zna podstawowe terminy z dziedziny ekolingwistyki
- zna nazwy i cechy wyróżniające wybranych języków mniejszościowych Federacji Rosyjskiej
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim

Treści programowe dla zajęć:

- Zagadnienia kształtowania się państwa rosyjskiego w ujęciu historycznym.
- Skład narodowościowy współczesnego społeczeństwa rosyjskiego.
- Zróżnicowanie językowe narodów zamieszkujących Państwo Rosyjskie.
- Polityka językowa ZSRR.
- Upiśmiennianie języków ZSRR.
- Polityka językowa Federacji Rosyjskiej.
- Języki państwowe Federacji Rosyjskiej.

- Języki mniejszościowe Federacji Rosyjskiej.
- Ginące języki Federacji Rosyjskiej.
- Podstawowe zagadnienia ekolingwistyki.
- Języki ałtajskie używane na obszarze Federacji Rosyjskiej.
- Języki uralskie używane na obszarze Federacji Rosyjskiej.
- Języki Dalekiego Wschodu Federacji Rosyjskiej.
- Języki Północy Federacji Rosyjskiej.
- Polski wkład w badania nad językami mniejszościowymi Federacji Rosyjskiej.

Nazwa zajęć: Język obcy zachodnioeuropejski (*język angielski)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Słuchanie: student rozumie treść krótkich audycji radiowych, telewizyjnych; bardzo dobrze wszelkie wypowiedzi wykładowcy i innych studentów w grupie; na podstawie odsłuchanych nagrań potrafi wykonać testy (np. wielorakiego wyboru, kończenie zdań, przypisywanie zdań konkretnym rozmówcom), potrafi robić notatki z odsłuchu
- Czytanie: student rozumie artykuły na tematy codzienne, dot. wydarzeń politycznych i kulturalnych, literaturę współczesną
- Mówienie: student potrafi jasno formułować swoje stanowisko na różne tematy (codzienne, polityczne, kulturalne), omówić swoje zainteresowania, brać udział w dyskusjach; student potrafi odpowiednio zareagować w różnych sytuacjach, np. pozytywnie, negatywnie, zasugerować coś, odmówić, zaaprobować, wyrazić skargę, zarekomendować, przeprosić, współczuć, podziękować, poprosić o opinię, pogratulować, mówić o swoich uczuciach, przyjmować i odrzucać propozycje, dawać rady, pocieszać
- Pisanie: student potrafi napisać list formalny i nieformalny, krótką historyjkę, esej wyrażający własną opinię

Treści programowe dla zajęć:

- Słownictwo: życie codzienne, prywatne i w pracy/na uczelni/w szkole, zainteresowania, hobby, sport, informacje o sobie, wygląd i cechy charakteru, ubrania, części ciała, przyroda, ochrona środowiska, ekologia, kultura, zwyczaje, bieżące wydarzenia w kraju i na świecie, życie w mieście i na wsi, rodzaje gospodarstw domowych, wyposażenie, zdrowie, odżywianie się, diety, choroby, ich przyczyny i objawy, leczenie, sławni ludzie, sławne miejsca ich historia i wygląd, przestępstwa, zapobieganie, skutki, kary, problemy społeczne – bezrobocie, bezdomność, uzależnienia, podróżowanie, środki transportu, załatwianie spraw w urzędach, banku, hotelu, phrasal verbs, kolokacje, słowotwórstwo
- Gramatyka: wszystkie czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe, wszystkie rodzaje zdań, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki, przyimki, określniki, zaimki, czasowniki modalne, mowa zależna, strona bierna, okresy warunkowe, życzenia, question tags, przedrostki, przyrostki, zdania wyrażające, cel-skutek słowotwórstwo, transformacje zdań
- Pisanie: listy formalne i nieformalne, opisy, wyrażanie opinii.

Nazwa zajęć: Kultura ukraińskiego obszaru językowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę dotyczącą położenia geopolitycznego Ukrainy, specyfiki kulturowo-etnograficznej oraz charakterystyki socjologicznej i mentalnościowej społeczeństwa ukraińskiego
- orientuje się w realiach i poszczególnych przejawach oraz aspektach działalności kulturalnej emigracji ukraińskiej
- zna oraz posługuje się najważniejszymi pojęciami oraz potrafi zdefiniować poszczególne zjawiska i procesy związane z zakresem kultury ukraińskiego obszaru językowego
- ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą wzajemnych powiązań pomiędzy elementami składowymi kultury ukraińskiej
- zna oraz potrafi dokonać charakterystyki poszczególnych aspektów kultury ukraińskiej
- wykazuje się myśleniem koncepcyjnym w kontekście całościowego ujęcia procesów i zjawisk kulturalnych
- samodzielnie rozpoznaje i analizuje zjawiska kulturalne mające miejsce na Ukrainie oraz poza jej granicami; potrafi porównywać zjawiska i tendencje w kulturze ukraińskiej i europejskiej
- potrafi w praktyczny sposób zastosować posiadaną wiedzę do analizy i interpretacji bieżących wydarzeń (politycznych, społecznych i kulturalnych) związanych z tematyką zajęć;
- posiada umiejętność wykorzystywania wiadomości na temat kultury ukraińskiej dla potrzeb naukowo-badawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Ukraina w cyfrach i datach. Ukraina na mapie świata. Symbole państwowe Ukrainy. Symbolika godła i flagi Ukrainy. Hymn państwowy Ukrainy. Symbole ludowe Ukrainy. Ludność na Ukrainie. Ukraińcy poza granicami ojczyzny. Język urzędowy na Ukrainie. Jednostka monetarna na Ukrainie. Religia na Ukrainie. Specyficzna sytuacja konfesyjna na Ukrainie. Podział administracyjny Ukrainy. Ustrój polityczny na Ukrainie.
- Geografia i przyroda Ukrainy. Uwarunkowania i walory geograficzne oraz przyrodnicze Ukrainy. Ukraińskie stepy – na granicy unicestwienia.
- Ukraina wczoraj i dziś. Najważniejsze fakty i daty z dziejów Ukrainy.
- Kozactwo na Ukrainie. Z historii kozactwa. Kozackie tradycje i zwyczaje. Współcześni Kozacy na Ukrainie.
- Najwybitniejsi Ukraińcy. Sylwetki wybitnych ukraińskich przywódców, działaczy społecznych i kulturalnych, pisarzy i artystów, polityków i sportowców.
- Tradycje i zwyczaje na Ukrainie. Ukraińskie zwyczaje w Polsce. Boże Narodzenie, Wielkanoc, Święto Kupały i in. na Ukrainie i w Polsce.
- Zabytki architektury i atrakcje Ukrainy. Turystyczne walory Ukrainy (Krym, Karpaty, Kijów, Lwów).
- Ukraina lat 80. i 90. XX w. – Katastrofa w Czarnobylu i jej skutki. Przemiany społeczno-polityczne w państwie.
- Pomarańczowa rewolucja 2004 roku (źródła, przebieg i jej znaczenie dla społeczeństwa na Ukrainie)
- Euromajdan na Ukrainie 2013/2014 r.
- Ukraina dziś. Dylematy współczesnej Ukrainy. Konflikt rosyjsko-ukraiński (źródła, przebieg i jego znaczenie dla społeczeństwa na Ukrainie)

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka angielskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Umie artykułować samogłoski angielskie oraz spółgłoski 'nga' i 'th' z zachowaniem niezbędnych kontrastów fonemicznych.
- Umie artykułować samogłoski angielskie oraz spółgłoski 'nga' i 'th' z zachowaniem niezbędnych kontrastów fonemicznych.
- Stosuje podstawowe procesy allofoniczne języka angielskiego we własnej wymowie.
- Ma świadomość znaczenia społecznego niektórych wariantów wymowy angielskiej.
- Potrafi pracować nad swoją wymową samodzielnie.
- Rozumie różnice kontekstualne i znaczeniowe między różnorodnymi strukturami gramatycznymi w języku angielskim na poziomie średnio zaawansowanym wyższym i omawia je, posługując się odpowiednim zasobem stosownej terminologii.
- Rozpoznaje i poprawnie stosuje w praktyce podstawowe formy gramatyczne w języku angielskim na poziomie średnio zaawansowanym wyższym w formie ustnej i pisemnej.
- Stosuje w praktyce skuteczne strategie rozwiązywania różnorodnych zadań egzaminacyjnych na poziomie średnio zaawansowanym wyższym.
- Potrafi samodzielnie pracować nad poszerzaniem własnej gramatyki w aspekcie teoretycznym i praktycznym.
- Potrafi prawidłowo posługiwać się szerokim zasobem słownictwa z wybranych zakresów tematycznych na poziomie średnio zaawansowanym wyższym.
- Potrafi formułować przejrzyste, poprawne językowo i płynne wypowiedzi ustne na tematy ogólne.
- Czyta ze zrozumieniem krótkie autentyczne teksty o tematyce ogólnej.
- Potrafi skonstruować i napisać spójny, logiczny, wyczerpujący i generalnie poprawny językowo akapit ekspozycyjny o długości do 200 słów, także w warunkach ograniczenia czasowego (1-1,5 h).
- Potrafi dobrać i zastosować w pisanim tekście właściwy retoryczny model rozwinięcia akapitu ekspozycyjnego, w zależności od postawionego bądź sformułowanego przez siebie tematu.

Treści programowe dla zajęć:

- Samogłoski języka angielskiego – aspekty fonemiczne i allofoniczne.
- Spółgłoski 'nga' i 'th' Omówienie teorii podstawowych zagadnień, pojęć i terminów z gramatyki języka angielskiego: czasy, aspekt czasowy, zaimek, przyimek, przedimek, liczebnik, określnik; zagadnienia dodatkowe: strona bierna, gerundium; konstrukcje bezokolicznikowe i imiesłowowe;
- Intensywne ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, rozwijające i sprawdzające umiejętność stosowania struktur językowych i zasad poprawnej gramatyki języka angielskiego: parafraza, test luk, rozumienie tekstu pisanego, słowotwórstwo, test gramatyczny wielokrotnego wyboru i odnajdywanie błędów.
- Słownictwo związane z blokami tematycznymi: Rodzina i osobowość; czasownik posiłkowy "have", Praca i sukces; spójniki, Nauka języków obcych; zaimki, Wspomnienia z dzieciństwa; czasy oraz formy wyrażające przeszłość, Czasowniki modalne oraz określenia wyrażające przypuszczenie, Książki i filmy

- Ćwiczenia rozwijające spontaniczne i przygotowane wypowiedzi ustne w ramach zdefiniowanych bloków tematycznych
- Czytanie i analizowanie krótkich autentycznych tekstów w ramach zdefiniowanych bloków tematycznych
- Ekspozycja na różnorodne anglojęzyczne multimedialne materiały audiowizualne
- Czytanie, analiza i dyskusja akapitów wzorcowych w celu zidentyfikowania zasad organizacji typowego akapitu.
- Ćwiczenia związane ze strukturą akapitu: idea przewodnia („controlling idea”), zdanie tematyczne / główne („topic sentence”), zdania rozwijające główne i podrzędne („major / minor supporting sentences”), zdanie podsumowujące, spójność (unity/cohesion), logika (coherence), kompletność.
- Poznanie i wyćwiczenie poprzez pisanie i korektę 6 obowiązkowych typów rozwinięcia akapitu: przez listę / egzemplifikację, przez porównanie i różnice, przez klasyfikację, przez porządek przyczynowo-skutkowy (cause/effect), oraz 2 dodatkowych – przez definicję i przez opis / analizę procesu.
- Ćwiczenia z praktycznego użycia języka: rejestr i styl, zdania złożone (complex, compound), efektywny dobór słownictwa, połączenia logiczne i wyrażenia łączące, podstawowe zasady interpunkcji.

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka białoruskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozróżnia samogłoski i spółgłoski języka białoruskiego; zna podstawowe zasady wymowy poszczególnych głosek, akanie, jakanie, dziekanie i ciekanie, samogłoski i spółgłoski protetyczne oraz asymilację głosek miękkich, dźwięcznych i bezdźwięcznych
- potrafi prawidłowo zastosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach; zna i poprawnie stosuje konstrukcje intonacyjne w wypowiedziach ustnych oraz tekstach czytanych
- rozumie słuchany tekst i potrafi wykonywać zadania z nim związane (łączenie sprawności słuchania z pisanem oraz mówieniem), w tym: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy
- rozumie tekst czytany i potrafi wykonać zadania z nim związane, w tym: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy
- zna proste struktury leksykalno-gramatyczne w zakresie tematów określonych w podstawie programowej
- tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi ustnej (poprawnej pod względem fonetycznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym), uwzględniającej opisywanie ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. W zakresie treści programowych: relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii
- tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi pisemnej (poprawnej pod względem ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym), uwzględniającej opisywanie ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. W zakresie treści programowych: przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii (umie poprawnie napisać list prywatny, zaproszenie, pocztówkę, opowiadanie, streszczenie i inne)
- wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielenie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń), potrafi przeprowadzić nieprzygotowane wcześniej dialogi.
- poprawnie stosuje adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe, by wyrazić intencję oraz stany emocjonalne
- rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne, ortograficzne i interpunkcyjne w tekstach pisanych

Treści programowe dla zajęć:

- Alfabet białoruski; zależność między grafiką i fonetyką; litery i dźwięki w języku białoruskim – podstawowe zasady wymowy poszczególnych głosek; zjawisko akania, jakanie, dziekania i ciekania, samogłoski i spółgłoski protetyczne oraz asymilacja głosek miękkich, dźwięcznych i bezdźwięcznych, wydłużenie spółgłosek etc.
- Znak miękki i apostrof, ich stosowanie w pisowni.
- Rola akcentu w języku białoruskim, zasady akcentowania, intonacja w języku białoruskim.
- Rzeczownik – określenie rzeczownika jako części mowy; kategorie gramatyczne rzeczownika: kategoria rodzaju, liczby, przypadka – charakterystyka ogólna; podział rzeczowników na deklinacje; końcówki rzeczowników I-III deklinacji; odmiana rzeczowników pluralia tantum.
- Czasownik – charakterystyka ogólna czasownika jako części mowy;
- kategorie gramatyczne czasownika: kategoria osoby, czasu, trybu; forma bezokolicznika; specyfika odmiany czasownika: czasowniki I i II koniugacji.

- Przymiotnik – określenie przymiotnika jako części mowy; grupy przymiotników; stopniowanie przymiotników; odmiana przymiotników.
- Zaimek jako część mowy; odmiana zaimków osobowych, dzierżawczych, pytających, wskazujących.
- Liczebnik jako część mowy; liczebniki główne i porządkowe, ich odmiana i pisownia.
- Zwroty grzecznościowe: przywitanie, pożegnanie, zwracanie się, zapoznanie się, podziękowanie, prośba, przeproszenie, zgoda, niezgoda.
- Państwo i jego mieszkańcy, nazwy narodowości.
- Określenia czasu: dni tygodnia, nazwy miesięcy, pory roku, czas zegarowy.
- Życie rodzinne: określenie wieku, członków rodziny, kto gdzie mieszka, skąd pochodzi, gdzie pracuje, dzień pracy, czynności życia codziennego.
- Wybrane zagadnienia dot. człowieka: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru (wprowadzenie); zdrowie – podstawowe schorzenia, ich objawy i leczenie, części ciała, zdrowy styl życia.
- Zawód, praca, nauka.
- Dom, mieszkanie: miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń i ich wyposażenia, prace domowe, wynajmowanie mieszkania, zwierzęta domowe.
- W mieście: podróżowanie i turystyka – środki transportu, poczta, rozmowa przez telefon; wybrane informacje o białoruskich miastach (Mińsk, Grodno, Witebsk, Mohylew, Homel, Brześć); zakupy i usługi – rodzaje sklepów, nazwy towarów, sprzedawanie i kupowanie; żywienie – artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne, kuchnia białoruska.
- Czas wolny, zainteresowania, hobby: formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia.
- Alfabet białoruski; zależność między grafiką i fonetyką; litery i dźwięki w języku białoruskim – podstawowe zasady wymowy poszczególnych głosek; zjawisko akania, jakania, dziękania i ciekania, samogłoski i spółgłoski protetyczne oraz asymilacja głosek miękkich, dźwięcznych i bezdźwięcznych, wydłużenie spółgłosek etc.
- Znak miękki i apostrof, ich stosowanie w pisowni.
- Rola akcentu w języku białoruskim, zasady akcentowania, intonacja w języku białoruskim.
- Rzeczownik – określenie rzeczownika jako części mowy; kategorie gramatyczne rzeczownika: kategoria rodzaju, liczby, przypadka – charakterystyka ogólna; podział rzeczowników na deklinacje; końcówki rzeczowników I-III deklinacji; odmiana rzeczowników pluralia tantum.
- Czasownik – charakterystyka ogólna czasownika jako części mowy;
- kategorie gramatyczne czasownika: kategoria osoby, czasu, trybu; forma bezokolicznika; specyfika odmiany czasownika: czasowniki I i II koniugacji.
- Przymiotnik – określenie przymiotnika jako części mowy; grupy przymiotników; stopniowanie przymiotników; odmiana przymiotników.
- Zaimek jako część mowy; odmiana zaimków osobowych, dzierżawczych, pytających, wskazujących.
- Liczebnik jako część mowy; liczebniki główne i porządkowe, ich odmiana i pisownia.
- Zwroty grzecznościowe: przywitanie, pożegnanie, zwracanie się, zapoznanie się, podziękowanie, prośba, przeproszenie, zgoda, niezgoda.
- Państwo i jego mieszkańcy, nazwy narodowości.
- Określenia czasu: dni tygodnia, nazwy miesięcy, pory roku, czas zegarowy.
- Życie rodzinne: określenie wieku, członków rodziny, kto gdzie mieszka, skąd pochodzi, gdzie pracuje, dzień pracy, czynności życia codziennego.
- Wybrane zagadnienia dot. człowieka: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru (wprowadzenie); zdrowie – podstawowe schorzenia, ich objawy i leczenie, części ciała, zdrowy styl życia.
- Zawód, praca, nauka.
- Dom, mieszkanie: miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń i ich wyposażenia, prace domowe, wynajmowanie mieszkania, zwierzęta domowe.
- W mieście: podróżowanie i turystyka – środki transportu, poczta, rozmowa przez telefon; wybrane informacje o białoruskich miastach (Mińsk, Grodno, Witebsk, Mohylew, Homel, Brześć); zakupy i usługi – rodzaje sklepów, nazwy towarów, sprzedawanie i kupowanie; żywienie – artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne, kuchnia białoruska.
- Czas wolny, zainteresowania, hobby: formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia.

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna proste struktury leksykalno-gramatyczne w zakresie tematów określonych w podstawie programowej.
- Tworzy wypowiedzi ustne (poprawne pod względem fonetycznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym) dotyczące opisywania ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. w zakresie treści programowych. Relacjonuje wydarzenia, przedstawia i uzasadnia własną opinię.

- Tworzy krótkie wypowiedzi pisemne (poprawne pod względem, ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym) dotyczące opisywania ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. w zakresie treści programowych. Przedstawia i uzasadnia własną opinię.
- Umie poprawnie napisać list prywatny, zaproszenie, pocztówkę, opowiadanie, streszczenie i inne.
- Wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielanie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń), potrafi przeprowadzić nieprzygotowane wcześniej dialogi.
- Stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe, by wyrazić intencje oraz stany emocjonalne.
- Rozumie prosty tekst słuchany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy.
- Rozumie tekst czytany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy.
- Opanował prawidłową artykulację głosek języka rosyjskiego. Poprawnie czyta teksty i dialogi na głos, recytuje krótkie teksty.
- Potrafi prawidłowo zastosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach. Zna i poprawnie stosuje konstrukcje intonacyjne w wypowiedziach ustnych oraz tekstach czytanych.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne, ortograficzne i interpunkcyjne w tekstach pisanych.

Treści programowe dla zajęć:

- Życie rodzinne i towarzyskie: zawieranie znajomości, określenie wieku, członków rodziny, kto gdzie mieszka, skąd pochodzi, gdzie pracuje, dzień pracy, czynności życia codziennego.
- Czas wolny, zainteresowania, hobby: formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia.
- Szkoła: typy szkół, przedmioty nauczania, przybory szkolne, oceny, życie szkoły (czynności ucznia na lekcji), kształcenie pozaszkolne, studia.
- Wybrane zagadnienia dot. człowieka: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru (wprowadzenie), charakterystyka brata lub siostry, styl życia, wygląd zewnętrzny, jak ubiera się młodzież.
- Dom, mieszkanie: miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń i ich wyposażenia, prace domowe, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzka, remont,
- W mieście: podróżowanie i turystyka – środki transportu, poczta, rozmowa przez telefon, zakupy i usługi – rodzaje sklepów, nazwy towarów, sprzedawanie i kupowanie, żywienie – artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne wybrane informacje o Moskwie i Sankt-Petersburgu.
- Artykulacja głosek języka rosyjskiego. Podstawowe modele akcentuacyjne w poszczególnych częściach mowy.
- Akcent stały i ruchomy w rzeczownikach, przymiotnikach, czasownikach i liczebnikach. Podstawowe konstrukcje intonacyjne.
- Rzeczownik: deklinacja, rodzaj, liczba, przypadek.
- Przymiotnik: odmiana twar-dotematowa, miękkotematowa, mieszana; rodzaj; związek zgody przymiotnika z rzeczownikiem, stopniowanie.
- Czasownik: koniugacja, czasy, tryby, aspekt.
- Zaimek: osobowy, dzierżawczy, pytający, wskazujący, odmiana.
- Liczebniki główne i porządkowe (wybrane zagadnienia).
- Przysłówki miejsca, czasu, ilości, sposobu; stopniowanie.
- Przyimki i wyrażenia przyimkowe.
- Pisownia i interpunkcja; oznaczanie dźwięków rosyjskich na piśmie, alfabet rosyjski.
- Pisownia samogłosek pod akcentem i w pozycji nieakcentowanej, po spółgłoskach twardych i miękkich, po twardym i miękkim znaku.
- Pisownia przedrostków, grup spółgłoskowych w rzeczownikach, przymiotnikach i przysłówkach.
- Pisownia twardego i miękkiego znaku w różnych częściach mowy.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego - gramatyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma opanowane zasady z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, które potrafi zastosować w ćwiczeniach gramatycznych i które próbuje stosować w komunikacji
- rozumie i stosuje podstawowe pojęcia z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, w tym zakresie potrafi również porównywać (przez wzgląd na wyznaczone tertium comparationis) potencjał j. niemieckiego z potencjałem j. polskiego
- ma uporządkowaną wiedzę na temat omawianych zagadnień

- samodzielnie wyszukuje, analizuje i selekcjonuje informacje dotyczące terminologii i modeli gramatycznych z gramatyk języka niemieckiego
- skutecznie posługuje się poznanymi metodami i narzędziami w celu analizy morfologicznej wybranych struktur i krytycznej, refleksyjnej oceny ich poprawności oraz potrafi merytorycznie argumentować
- ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności i potrzeby ich aktualizacji oraz potrafi ją samodzielnie zdobywać

Treści programowe dla zajęć:

- zaimki osobowe (por. z j. polskim (rdzenie regularne i supletywne; formy grzecznościowe)),
- regularna i nieregularna odmiana czasownika (por. z j. polskim (alternacje głoskowe))
- fraza nominalna, rodzajniki określone i nieokreślone, rodzajniki dzierżawcze (por. z j. polskim (funkcje rodzajników, swój))
- deklinacja frazy nominalnej w l. poj. i w l. mn. (por. z j. polskim (stopień fleksyjności, alternacje))
- negacja (por. z j. polskim (zasada jednorazowego vs. wielokrotnego zaznaczania negacji))
- czasowniki modalne w użyciu obiektywnym (por. z j. polskim)
- czasowniki rozdzielnie złożone w zdaniu o szyku prostym, przestawnym lub szyku zdania pobocznego (por. z j. polskim)
- czas przeszły Perfekt z czasownikiem posiłkowym „haben” i "sein" (por. z j. polskim (forma i funkcja czasów przeszłych))
- przyimki miejsca i czasu (por. z j. polskim)

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego - gramatyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma opanowane zasady z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, które potrafi zastosować w ćwiczeniach gramatycznych i które próbuje stosować w komunikacji
- rozumie i stosuje podstawowe pojęcia z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, w tym zakresie potrafi również porównywać (przez wzgląd na wyznaczone tertium comparationis) potencjał j. niemieckiego z potencjałem j. polskiego
- ma uporządkowaną wiedzę na temat omawianych zagadnień
- samodzielnie wyszukuje, analizuje i selekcjonuje informacje dotyczące terminologii i modeli gramatycznych z gramatyk języka niemieckiego
- skutecznie posługuje się poznanymi metodami i narzędziami w celu analizy morfologicznej wybranych struktur i krytycznej, refleksyjnej oceny ich poprawności oraz potrafi merytorycznie argumentować
- ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności i potrzeby ich aktualizacji oraz potrafi ją samodzielnie zdobywać

Treści programowe dla zajęć:

- Czas przeszły Präteritum
- Czas przeszły Präteritum w porównaniu z czasem przeszłym Perfekt (w porównaniu z sytuacją temporalną w języku polskim)
- Czasowniki zwrotne, zaimki zwrotne i zastępniki zwrotne (zaimki osobowe) (w porównaniu z językiem polskim)
- Rekcja czasownika (przypadki czyste i zapośredniczone przez przyimki), przysłowki pytające i przyimkoprzysłowki (w porównaniu z językiem polskim)
- Deklinacja przymiotnika

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – sprawności zintegrowane

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna słownictwo oraz gramatykę języka niemieckiego na poziomie A1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi zrozumieć teksty słuchane w języku niemieckim z zakresu omawianej tematyki
- czyta ze zrozumieniem krótkie teksty związane z omawianą tematyką
- potrafi w języku niemieckim krótko wypowiedzieć się w zakresie tematyki omawianej na zajęciach
- potrafi napisać krótki tekst z zakresu tematyki omawianej na zajęciach np. pocztówkę lub e-mail z wakacji
- umie samodzielnie zdobywać wiedzę językową i o świecie wykorzystując słowniki, leksykony oraz multimedialne źródła informacji
- efektywnie organizuje swoją pracę podczas pracy w parach, grupie i podczas przygotowań prezentacji, przyjmując różne role i wykazując się otwartością i tolerancją wobec innych osób i kultur
- wykazuje otwartość na nowe idee i gotowość do zmiany opinii w świetle dostępnych danych lub argumentów
- ma świadomość wartości dziedzictwa kulturowego polskiego i niemieckiego obszaru językowego

Treści programowe dla zajęć:

- Podawanie podstawowych informacji o sobie: regularna odmiana czasownika
- Zawody, stan cywilny i liczby 0-100
- Rodzina: zaimki dzierżawcze
- Meble i liczby: rodzajniki określone
- Opisywanie przedmiotów: przeczenia
- Artykuły biurowe: liczba mnoga, biernik
- Zainteresowania: czasownik modalny „können”, nieregularna odmiana czasownika
- Dni tygodnia i godziny
- Jedzenie: czasowniki modalne „mögen” i „möchten”
- Środki transportu: czasowniki rozdzielnie złożone
- Opis dnia: czas przeszły Perfekt z czasownikiem posiłkowym „haben”
- Pory roku i miesiące: czas przeszły Perfekt z czasownikiem posiłkowym „sein”
- Opis drogi: przyimki miejsca
- Mieszkanie: odmiana zaimków dzierżawczych
- Miasto: celownik, zaimki osobowe w celowniku
- Hotel: przyimki czasu
- Plany na przyszłość: czasownik modalny „wollen”
- Zdrowie: tryb rozkazujący dla 3.osoby l.mn.
- Wygląd i cechy charakteru: czas Perfekt od czasowników nierozdzielnie złożonych, formy Präteritum dla czasowników „haben” i „sein”
- Obowiązki domowe: tryb rozkazujący dla 2.osoby l. pojedynczej i mnogiej
- Reguły życia codziennego: czasowniki modalne
- Ubiór: stopniowanie przymiotnika
- Pogoda: zdania z „denn”, zaimek nieosobowy „es”
- Święta: liczby porządkowe, Konjunktiv II „würde”

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – sprawności zintegrowane

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna słownictwo oraz gramatykę języka niemieckiego na poziomie A2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi zrozumieć teksty słuchane w języku niemieckim z zakresu omawianej tematyki
- czyta ze zrozumieniem krótkie teksty związane z omawianą tematyką
- potrafi w języku niemieckim krótko wypowiedzieć się w zakresie tematyki omawianej na zajęciach
- potrafi napisać krótki tekst z zakresu tematyki omawianej na zajęciach np. list lub fragment bloga internetowego
- umie samodzielnie zdobywać wiedzę językową i o świecie wykorzystując słowniki, leksykony oraz multimedialne źródła informacji
- efektywnie organizuje swoją pracę podczas pracy w parach, grupie i podczas przygotowań prezentacji, przyjmując różne role i wykazując się otwartością i tolerancją wobec innych osób i kultur
- wykazuje otwartość na nowe idee i gotowość do zmiany opinii w świetle dostępnych danych lub argumentów
- ma świadomość wartości dziedzictwa kulturowego polskiego i niemieckiego obszaru językowego

Treści programowe dla zajęć:

- Wokół tematyki rodzinno-zawodowej: czas Perfekt oraz Präteritum, zaimek dzierżawczy
- Mieszkanie: urządzenie, przeprowadzka
- Turystyka: przyroda i krajobrazy
- Zakupy
- Zwiedzane miasta
- Kultura: moje ulubione przedstawienie
- Sport i fitness: Konjunktiv II
- Zdrowie i choroba: zdania z weil i deshalb
- Życie zawodowe
- W restauracji
- Portret firmy
- Zdrowe odżywianie
- Uczenie się języka obcego
- Poczta i telekomunikacja: strona bierna
- Media: czasowniki wymagające celownika i biernika

- W hotelu
- Podróżowanie: pisanie bloga w Internecie
- Pogoda i klimat
- Wydarzenia kulturalne: Gdzie dziś wychodzimy?
- Książki i prasa
- Zarządzanie i administracja: pisanie sprawozdań
- Mobilność
- Wykształcenie i zawód
- Praca za granicą

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna proste struktury leksykalno-gramatyczne w zakresie tematów określonych w podstawie programowej.
- Tworzy wypowiedzi ustne (poprawne pod względem fonetycznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym) dotyczące opisywania ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. w zakresie treści programowych. Relacjonuje wydarzenia, przedstawia i uzasadnia własną opinię.
- Tworzy krótkie wypowiedzi pisemne (poprawne pod względem, ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym) dotyczące opisywania ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. w zakresie treści programowych. Przedstawia i uzasadnia własną opinię.
- Umie poprawnie napisać list prywatny, zaproszenie, pocztówkę, opowiadanie, streszczenie i inne.
- Wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielanie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń), potrafi przeprowadzić nieprzygotowane wcześniej dialogi.
- Stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe, by wyrazić intencje oraz stany emocjonalne. Rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe frazeologizmy i przysłowia w zakresie tematyki określonej w programie.
- Rozumie prosty tekst słuchany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy.
- Rozumie tekst czytany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy.
- Opanował prawidłową artykulację głosek języka rosyjskiego. Poprawnie czyta teksty i dialogi na głos, recytuje krótkie teksty.
- Potrafi prawidłowo zastosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach. Zna i poprawnie stosuje konstrukcje intonacyjne w wypowiedziach ustnych oraz tekstach czytanych.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne, ortograficzne i interpunkcyjne w tekstach pisanych.

Treści programowe dla zajęć:

- Życie rodzinne i towarzyskie:
 - zawieranie znajomości, określenie wieku, członków rodziny, kto gdzie mieszka, skąd pochodzi, gdzie pracuje, dzień pracy, czynności życia codziennego.
- Czas wolny, zainteresowania, hobby:
 - formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia.
- Szkoła:
 - typy szkół, przedmioty nauczania, przybory szkolne, oceny, życie szkoły (czynności ucznia na lekcji), kształcenie pozaszkolne, studia.
- Wybrane zagadnienia dot. człowieka:
 - wygląd zewnętrzny, cechy charakteru (wprowadzenie), charakterystyka brata lub siostry, styl życia, wygląd zewnętrzny, jak ubiera się młodzież.
- Dom, mieszkanie:
 - miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń i ich wyposażenia, prace domowe, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzka, remont,
- W mieście:
 - podróżowanie i turystyka – środki transportu, poczta, rozmowa przez telefon,
 - zakupy i usługi – rodzaje sklepów, nazwy towarów, sprzedawanie i kupowanie,
 - żywienie – artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne
 - wybrane informacje o Moskwie i Sankt-Petersburgu.
- Artykulacja głosek języka rosyjskiego. Podstawowe modele akcentuacyjne w poszczególnych częściach mowy.

- Akcent stały i ruchomy w rzeczownikach, przymiotnikach, czasownikach i liczebnikach. Podstawowe konstrukcje intonacyjne.
- Rzeczownik: deklinacja, rodzaj, liczba, przypadek.
- Przymiotnik: odmiana twar-dotematowa, miękko-dotematowa, mieszana; rodzaj; związek zgody przymiotnika z rzeczownikiem, stopniowanie.
- Czasownik: koniugacja, czasy, tryby, aspekt.
- Zaimek: osobowy, dzierżawczy, pytający, wskazujący, odmiana.
- Liczebniki główne i porządkowe (wybrane zagadnienia).
- Przysłówki miejsca, czasu, ilości, sposobu; stopniowanie.
- Przyimki i wyrażenia przyimkowe.
- Pisownia i interpunkcja; oznaczanie dźwięków rosyjskich na piśmie, alfabet rosyjski.
- Pisownia samogłosek pod akcentem i w pozycji nieakcentowanej, po spółgłoskach twardych i miękkich, po twardym i miękkim znaku.
- Pisownia przedrostków, grup spółgłoskowych w rzeczownikach, przymiotnikach i przysłówkach.
- Pisownia twardego i miękkiego znaku w różnych częściach mowy.

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna proste struktury leksykalno-gramatyczne w zakresie tematów określonych w podstawie programowej.
- Tworzy wypowiedzi ustne (poprawne pod względem fonetycznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym) dotyczące opisywania ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. w zakresie treści programowych. Relacjonuje wydarzenia, przedstawia i uzasadnia własną opinię.
- Tworzy krótkie wypowiedzi pisemne (poprawne pod względem, ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym) dotyczące opisywania ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. w zakresie treści programowych. Przedstawia i uzasadnia własną opinię.
- Umie poprawnie napisać list prywatny, zaproszenie, pocztówkę, opowiadanie, streszczenie i inne.
- Wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielanie lub odmowa informacji, wyjaśnienie, pozwolenie), potrafi przeprowadzić nieprzygotowane wcześniej dialogi.
- Stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe, by wyrazić intencje oraz stany emocjonalne.
- Rozumie prosty tekst słuchany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy.
- Rozumie tekst czytany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, określić kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy.
- Opanował prawidłową artykulację głosek języka rosyjskiego. Poprawnie czyta teksty i dialogi na głos, recytuje krótkie teksty.
- Potrafi prawidłowo zastosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach. Zna i poprawnie stosuje konstrukcje intonacyjne w wypowiedziach ustnych oraz tekstach czytanych.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne, ortograficzne i interpunkcyjne w tekstach pisanych.

Treści programowe dla zajęć:

- Życie rodzinne i towarzyskie: zawieranie znajomości, określenie wieku, członków rodziny, kto gdzie mieszka, skąd pochodzi, gdzie pracuje, dzień pracy, czynności życia codziennego.
- Czas wolny, zainteresowania, hobby: formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia.
- Szkoła: typy szkół, przedmioty nauczania, przybory szkolne, oceny, życie szkoły (czynności ucznia na lekcji), kształcenie pozaszkolne, studia.
- Wybrane zagadnienia dot. człowieka: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru (wprowadzenie) zdrowie – podstawowe schorzenia, ich objawy i leczenie, części ciała, zdrowy styl życia.
- Dom, mieszkanie: miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń i ich wyposażenia, prace domowe, wynajmowanie mieszkania.
- W mieście: podróżowanie i turystyka – środki transportu, poczta, rozmowa przez telefon, zakupy i usługi – rodzaje sklepów, nazwy towarów, sprzedawanie i kupowanie, żywienie – artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne, wybrane informacje o Moskwie i Sankt-Petersburgu.
- Artykulacja głosek języka rosyjskiego. Podstawowe modele akcentuacyjne w poszczególnych częściach mowy.
- Akcent stały i ruchomy w rzeczownikach, przymiotnikach, czasownikach i liczebnikach. Podstawowe konstrukcje intonacyjne.

- Rzeczownik: deklinacja, rodzaj, liczba, przypadek.
- Przymiotnik: odmiana twar-dotematowa, miękko-dotematowa, mieszana; rodzaj; związek zgody przymiotnika z rzeczownikiem, stopniowanie.
- Czasownik: koniugacja, czasy, tryby, aspekt.
- Zaimek: osobowy, dzierżawczy, pytający, wskazujący, odmiana.
- Liczebniki główne i porządkowe (wybrane zagadnienia).
- Przysłówki miejsca, czasu, ilości, sposobu; stopniowanie.
- Przyimki i wyrażenia przyimkowe.
- Pisownia i interpunkcja; oznaczanie dźwięków rosyjskich na piśmie, alfabet rosyjski.
- Pisownia samogłosek pod akcentem i w pozycji nieakcentowanej, po spółgłoskach twardych i miękkich, po twardym i miękkim znaku.
- Pisownia przedrostków, grup spółgłoskowych w rzeczownikach, przymiotnikach i przysłówkach.
- Pisownia twardego i miękkiego znaku w różnych częściach mowy.

Nazwa zajęć: **Praktyczna Nauka Języka Ukraińskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozróżnia w słowach spółgłoski: twarde i miękkie, dźwięczne i bezdźwięczne, samogłoski akcentowane i nieakcentowane; określa podstawową wymianę spółgłoskową i samogłoskową
- rozpoznaje w wyrazach i związkach wyrazowych zjawisko upodobnienia, uproszczenia, wymiany; zna zależność między głośką i literą; wymawia dźwięki w słowach zgodnie z normami ortoepii
- rozumie słuchany tekst i potrafi wykonywać zadania z nim związane (łączenie sprawności słuchania z pisaniami, mówieniem)
- zna i stosuje słownictwo w zakresie tematyki określonej w treściach programowych, potrafi prawidłowo skonstruować wypowiedź na tematy związane z treściami programowymi
- Wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielenie lub odmowa informacji)
- Stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe by wyrazić intencję oraz stany emocjonalne.
- Tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi pisemnej
- Potrafi prawidłowo zastosować akcent oraz intonację w wypowiedziach i czytanych tekstach.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady ortograficzne.

Treści programowe dla zajęć:

- Alfabet ukraiński. Zależność między grafiką i fonetyką. Litery i dźwięki w języku ukraińskim. Podstawy transkrypcji.
- Rola akcentu w języku ukraińskim. Zasady akcentowania. Intonacja i jej rodzaje
- Samogłoski i spółgłoski języka ukraińskiego.
- Dźwięk a litera: я, ю, є, ї.
- Wymowa twardych i miękkich spółgłosek: [д] – [д'], [з] – [з'], [д] – [дз'], [л] – [л'], [н] – [н'], [р] – [р'], [с] – [с'], [т] – [т'], [ц] – [ц'].
- Wymowa dźwięcznych i bezdźwięcznych spółgłosek w parach korelacyjnych: [б] – [п], [д] – [т], [д'] – [т'], [дз] – [ц], [дз'] – [ц'], [ж] – [ш], [г] – [к], [г] – [х].
- Wymowa faryngalnego (gardłowego) [h].
- Wymowa dźwięków sonornych. Specyfika sonornych [в] oraz [й].
- Wymowa dźwięków szeleszczących.
- Wymowa dźwięków świszczących.
- Wymowa afrykatów (spółgłoski zwarto-szczelinowe) [дж], [дж'], [джж].
- Stosowanie znaku miękkiego w pisowni.
- Różnice w wymowie grup samogłoskowych i spółgłoskowych w języku ukraińskim i polskim.
- Wymiana samogłosek (o, e z i ; o z e po szeleszczących oraz й)
- Fonetyczna wymiana spółgłosek: dźwięczne-bezdźwięczne, twarde-miękkie
- Wymiana spółgłosek przy zmianie słowa i słowotwórstwie.
- Wzdłużenie spółgłosek i podwojenie liter.
- Uproszczenia w grupach spółgłosek.
- Znaczenie dźwiękowe połączeń literowych йо oraz ьо.
- Rozdzielna wymowa dźwięków. Zasady pisowni apostrofu.
- Budowa fonetyczna wyrazu. Rodzaje sylab.
- Rzeczownik – określenie rzeczownika jako części mowy.
- Kategorie gramatyczne rzeczownika: kategoria rodzaju, liczby, przypadku – charakterystyka ogólna.

- Podział rzeczowników na deklinacje. Końcówki rzeczowników I-IV deklinacji.
- Odmiana rzeczowników pluralia tantum.
- Czasownik. Charakterystyka ogólna czasownika jako części mowy.
- Kategorie morfologiczne czasownika: kategoria osoby, czasu, trybu, forma czasownika.
- Bezokolicznik.
- Specyfika odmiany czasownika. Czasowniki I koniugacji. Czasowniki II koniugacji.
- Archaiczne formy odmiany czasowników.
- Czasownik. Nieodmienne formy czasownika na -но, -то.
- Formy trybu rozkazującego
- Przymiotnik. Przymiotniki twar-do- i miękkotematowe. Odmiana przymiotników.
- Zaimek. Odmiana zaimków osobowych. Odmiana zaimków pytających.
- Odmiana zaimków dzierżawczych.
- Znajomość. Etykieta językowa: przywitanie, pożegnanie, zwracanie się, zapoznanie się, podziękowanie, prośba, przeproszanie, zgoda, niezgoda.
- Narodowość moich nowych przyjaciół.
- Określenie czasu: dni tygodnia, nazwy miesięcy, pory roku.
- Rodzina, krewni, przyjaciele, znajomi.
- Wygląd zewnętrzny, uroda.
- Charakter i zachowanie człowieka
- Odzież, obuwie, tkaniny.
- Zawód, praca, nauka.
- Jedzenie, kuchnia ukraińska. Potrawy i napoje. Restauracja, kawiarnia.
- Zakupy, sklepy.
- Dom, mieszkanie.
- Poczta i środki łączności.
- Oświata, biblioteka, książka.
- Święta.

Nazwa zajęć: **Psychologia języka i komunikacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zdefiniować cele i zadania psychologii oraz dostrzega możliwości wykorzystania wiedzy psychologicznej do opisu i analizy zachowania człowieka
- Opisać i wyjaśnić pojęcia w ramach podstawowych koncepcji psychologicznych oraz dostrzec zależności między sposobem funkcjonowania człowieka a środowiskiem społeczno-kulturowym, rozumie mechanizmy wpływu środowiska na człowieka oraz człowieka na środowisko
- Posługiwać się w sposób refleksyjny wiedzą z zakresu psychologii ogólnej (poznawczej, emocji i motywacji), rozwojowej, klinicznej i społecznej w rozwiązywaniu typowych problemów dydaktycznych i wychowawczych
- Przeprowadzić obserwację, ocenę i interpretację zebranych informacji dotyczących sytuacji wychowawczych i procesu uczenia się
- Dostrzegać konieczność zdobywania i modyfikowania posiadanej wiedzy o psychologicznym funkcjonowaniu człowieka oraz podnoszenia swoich kompetencji w odniesieniu do wykorzystania tej wiedzy w praktyce
- Podejmować działania zespołowe, w tym potrafi kierować pracą zespołu, pracować według poprawnych zasad komunikacji oraz rozwijać je w środowisku szkolnym
- Wykazać gotowość do dyskusji wokół kwestii związanych z etycznymi aspektami pracy z drugim człowiekiem, dostrzega znaczenie współpracy z drugim człowiekiem oraz działań prospołecznych

Treści programowe dla zajęć:

- Psychologia jako nauka o funkcjonowaniu człowieka
- Uwarunkowania funkcjonowania człowieka – podstawowe koncepcje psychologiczne
- Procesy poznawcze: spostrzeganie, uwaga i pamięć a proces uczenia się, myślenie i twórcze rozwiązywanie problemów
- Emocjonalne funkcjonowanie człowieka: emocje w relacjach społecznych
- Emocjonalne funkcjonowanie człowieka: człowiek w świecie emocji negatywnych
- Procesy motywacyjne i potrzeby a działanie człowieka
- Rozwój człowieka, mechanizmy rozwoju szanse i zagrożenia rozwoju w kolejnych okresach życia
- Podstawy komunikacji interpersonalnej, komunikacja w edukacji
- Psychologia jako nauka o funkcjonowaniu człowieka: wykorzystanie praktyczne, kształcenie i podnoszenie własnych kompetencji, dylematy etyczne

Nazwa zajęć: Relacje systemowe w leksyce rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi opisać zagadnienia leksykologii oraz wskazać przejawy systemowości leksyki.
- Rozumie istotę jednostki leksykalnej i potrafi wskazać różnice między jednostkami tekstu i jednostkami języka.
- Potrafi zaprezentować teorie znaczenia i przedstawić sposoby definiowania jednostek leksykalnych.
- Potrafi szczegółowo opisać relacje między jednostkami leksykalnymi.
- Potrafi przedstawić istotę i strukturę pól semantycznych.
- Potrafi opisać miejsce i rolę leksyki zapożyczonej oraz leksyki nacechowanej w systemie języka rosyjskiego.
- Potrafi scharakteryzować zagadnienie normy językowej i wyjaśnić pojęcia tabu, eufemizacja i dysfemizacja.
- Posiada wiedzę o zjawiskach zachodzących we współczesnej leksyce rosyjskiej.

Treści programowe dla zajęć:

- Przejawy systemowości leksyki.
- Zagadnienie zasobu systemu leksykalnego.
- Jednostki tekstu a jednostki języka.
- Teorie znaczenia jednostek leksykalnych. Typy i komponenty znaczenia.
- Sposoby definiowania jednostek leksykalnych.
- Zjawisko polisemii, homonimii, synonimii, antonimii i paronimii.
- Istota i struktura pól leksykalnych.
- Zapożyczenia w systemie językowym.
- Leksyka nacechowana środowiskowo, zawodowo, przestrzennie i czasowo.
- Norma językowa a kultura. Tabu językowe i eufemizmy.
- Aktywne procesy w najnowszej leksyce rosyjskiej.

Nazwa zajęć: Technologia informacyjna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Pracować z programami i dokumentami obsługującymi obcojęzyczne czcionki i strony kodowe
- Posługiwać się podstawowymi terminami informatycznymi w nauczanych językach obcych
- posługiwać się oprogramowaniem użytkowym służącym przygotowaniu materiałów i prezentacji multimedialnych
- Umie korzystać z tradycyjnych i nowoczesnych źródeł informacji filologicznej, również w języku obcym
- Jest przygotowany do systematycznego pogłębiania i aktualizowania wiedzy i umiejętności w zakresie technologii informacyjnych w obszarze filologii
- Potrafi stosować narzędzia TI w dydaktyce kierunkowego języka obcego
- Korzystać z usług internetowych do celów edukacyjnych w zakresie gromadzenia informacji oraz porozumiewania się
- Zna zasady etyki korzystania z nowych mediów

Treści programowe dla zajęć:

- Bezpieczeństwo i higiena pracy przy komputerze
- Dostosowanie systemu oraz oprogramowania do pracy w języku obcym. Wprowadzanie i usuwanie obcojęzycznych czcionek, zmiana układu kodowania.
- Edytor tekstu:
- Standardy formatowania i redagowania dokumentów, znaki niedrukowalne, symbole, nagłówki i stopki, numeracja stron, zasady sporządzania bibliografii, przypisów, spis treści, indeks haseł, tabele, korespondencja seryjna
- Arkusz kalkulacyjny:
- Funkcje i formuły, tworzenie i formatowanie wykresów
- Prezentacje multimedialne:
- Zasady tworzenia prezentacji, edycja i formowanie slajdów, efekty wizualne, hiperłącza.
- Wykorzystanie usług internetowych:
- Wyszukiwanie w Internecie, zasoby internetowe.
- Komunikacja, udostępnianie informacji i materiałów przez sieć, platformy edukacyjne
- Multimedia:
- Programy edukacyjne i multimedialne, słowniki, encyklopedie.
- Technologia informacyjna w dydaktyce języków obcych- przykładowe zastosowania
- Etyka korzystania z technologii informacyjnych

Nazwa zajęć: Wychowanie fizyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Znajomość przepisów gier zespołowych i drużynowych. Wiedza dotycząca metod kształtowania siły, szybkości, wytrzymałości oraz zestawów ćwiczeń podtrzymujących gibkość i rozwijających koordynację ruchową.
- Opanowanie i utrwalenie umiejętności ruchowych z gimnastyki podstawowej, aerobiku, pływania, zespołowych gier sportowych i drużynowych, fitnessu, lekkiej atletyki i innych oraz łączenia ruchów z muzyką. Interpretacja rezultatów wyniku sportowego. Pełnienie roli sędziego. Umiejętność organizowania i aktywnego uczestnictwa w różnych (indywidualnych i zespołowych) formach aktywności sportowej, rekreacyjnej i turystycznej. Umiejętność stosowania ćwiczeń relaksacyjnych i rozluźniających – redukujących poziom napięć emocjonalnych i stresów oraz poprawiających samopoczucie. Dbalność o zdrowie własne i innych.

Treści programowe dla zajęć:

- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała oraz wszechstronny rozwój. Dbalności o własny organizm i sprawność. Podstawowa umiejętność gry w zespołowe gry sportowe i drużynowe. Poznawanie zasad i podstawowych elementów różnych dyscyplin sportowych. Zapoznanie z nowoczesnymi formami ruchu – aerobiku, fitness, gimnastyki i innych. Formy spędzania czasu wolnego z wykorzystaniem sportu i rekreacji. Wzmacnianie wszystkich grup mięśniowych.

Nazwa zajęć: Wiedza o akwizycji i nauce języków

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- umie scharakteryzować problematykę akwizycji i nauki języka z punktu widzenia różnych teorii nauczania
- zna podstawowe zagadnienia opisu języka i szeroki zakres terminów związanych z językoznawstwem, zna kryteria klasyfikacji języków, potrafi scharakteryzować główne paradygmaty badawcze
- potrafi rozpoznać procesy psychiczne związane z nabywaniem, posługiwaniem, przetwarzaniem informacji językowych
- potrafi prawidłowo interpretować podstawowe zachowania komunikacyjne człowieka oraz modele wiedzy językowej człowieka
- umie opisać kompetencję językową oraz wytwarzanie i percepcję mowy
- rozumie i rozpoznaje funkcje języka, rozpoznaje znaki werbalne i niewerbalne jako elementy aktu komunikacji, prawidłowo posługuje się terminami z zakresu teorii komunikacji
- potrafi scharakteryzować zagadnienia związane z dwujęzycznością i przyswajaniem drugiego języka oraz wykazać podobieństwa i różnice w przyswajaniu pierwszego i drugiego języka
- stosuje nabytą wiedzę w formowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Analiza podstawowych pojęć: język w psycholingwistyce, neurolingwistyce, biolingwistyce, socjolingwistyce, glottodydaktyce; język i mowa; funkcje języka; kompetencje i sprawności językowe.
- Funkcje mózgu a nabywanie kompetencji językowych.
- Wpływ języka pierwszego na przyswajanie kolejnych języków (pojęcie języka pierwszego, drugiego i obcego, bilingwizm, plurilingwalizm, multilingwalizm; transfer, interlingwa, interferencja).
- Dwujęzyczność. Właściwości dwujęzycznego umysłu.
- Pojęcie znaku językowego, systemy jedno- i dwuklasowe, język naturalny.
- Główne paradygmaty badawcze, językoznawstwo teoretyczne i stosowane, związki językoznawstwa z innymi naukami
- Język jako system znaków. Funkcje języka.
- Klasyfikacja języków, przegląd języków europejskich, języki słowiańskie a inne grupy języków indoeuropejskich. Zróżnicowanie języków.

Nazwa zajęć: Wstęp do językoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe zagadnienia opisu języka i szeroki zakres terminów związanych z językoznawstwem, zna kryteria klasyfikacji języków, potrafi scharakteryzować główne paradygmaty badawcze
- rozumie i w praktyce wykorzystuje funkcje języka, rozpoznaje znaki werbalne i niewerbalne jako elementy aktu komunikacji, prawidłowo posługuje się terminami z zakresu teorii komunikacji
- analizuje elementy języka w zależności od ich formalnej złożoności, jak również z uwzględnieniem takich płaszczyzn języka jak słowotwórstwo, frazeologia, morfonologia
- przeprowadza analizę gramatyczną jednostek języka

- prawidłowo rozpoznaje jednostki leksykalne, potrafi opisać system leksykalno-semantyczny języka, wymienia typy znaczeń leksemów, relacji semantycznych
- orientuje się w podstawowych zagadnieniach związanych ze składnią języka rosyjskiego, wyróżnia człony zdania i ich funkcje
- umiejętnie rozróżnia związki hipotaktyczne i parataktyczne
- zna najnowsze teorie dotyczące zdania, potrafi ogólnie opisać zdanie z punktu widzenia struktury
- umiejętnie potrafi korzystać ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- opracowuje referat na temat językoznawstwa szczegółowego lub ogólnego
- stosuje nabyte umiejętności i wiedzę w wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Język jako przedmiot badań językoznawstwa, Pojęcie znaku językowego, systemy jedno- i dwuklasowe, język naturalny
- Pojęcie systemu fonologicznego, Fonologia a fonetyka, podstawowe jednostki systemu fonologicznego, prozodyczne cechy składniowe,
- Sposoby wyrażania znaczenia gramatycznego, forma gramatyczna, pojęcie kategorii gramatycznej
- Płaszczyzny pośrednie języka, przedmiot słowotwórstwa, typy łączliwości wyrazów, frazeologia jak językowy obraz świata
- System leksykalno-semantyczny języka, podstawowe jednostki, relacje semantyczne między leksemami, pojęcie pola semantycznego
- Przedmiot badań składni, stosunki paradygmatyczne i syntagmatyczne, modalność i predykcja, główne człony zdania
- Główne paradygmaty badawcze, językoznawstwo teoretyczne i stosowane, związki językoznawstwa z innymi naukami
- Najnowsze teorie zdania, aktualne rozczłonkowanie zdania
- Językoznawstwo szczegółowe i ogólne
- Klasyfikacja języków, przegląd języków europejskich, języki słowiańskie a inne grupy języków indoeuropejskich

Nazwa zajęć: Wstęp do literaturoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe zagadnienia z zakresu wiedzy o literaturze
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- posiada podstawową znajomość struktury wewnętrznej dzieła literackiego
- zna i rozumie podstawowe zasady analizy dzieła literackiego
- potrafi wykorzystać wiedzę teoretycznoliteracką w analizie zjawisk historycznoliterackich
- posiada ogólną orientację w dwudziestowiecznej metodologii badań literackich
- posiada ogólną orientację w teorii procesu historycznoliterackiego
- potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się podstawowymi umiejętnościami z zakresu ogólnej znajomości poetyki dzieła literackiego
- korzysta ze źródeł bibliograficznych i opracowań teoretycznoliterackich

Treści programowe dla zajęć:

- Cechy swoiste literatury
- Rodzajowe i gatunkowe wyróżniki tekstu literackiego
- Teoria procesu historycznoliterackiego
- Stylistyka i semantyka wypowiedzi literackiej
- Wersyfikacja
- Podmiot literacki. Semantyka świata przedstawionego
- Kompozycja dzieła i jego funkcja. Kategoria czasu i przestrzeni
- Dramat i teatr
- Wybrane kierunki dwudziestowiecznej metodologii badań literackich

Nazwa zajęć: Wymowa języka niemieckiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi poprawnie artykułować dźwięki wymowy niemieckiej sprawiające najwięcej problemów Polakom
- potrafi wyróżnić standardy wymowy niemieckiej
- potrafi odróżnić standardy pisowni niemieckiej
- potrafi poprawnie artykułować dźwięki istotnie różniące się w niemieckiej wymowie
- potrafi płynnie czytać teksty w języku niemieckim z zachowaniem zasad wymowy niemieckiej,
- potrafi poprawnie odczytać zapis słownikowy transkrypcji fonetycznej wyrazów w języku niemieckim

- potrafi rozpoznawać nieregularności związków pisowni i wymowy w języku niemieckim

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do akcentów i dialektów języka niemieckiego
- Wstęp do transkrypcji fonetycznej j. niemieckiego.
- Wymowa wybranych samogłosek w języku niemieckim
- Wymowa wybranych spółgłosek w j. niemieckim.
- Wymowa wybranych dyftongów w j. niemieckim.
- Wprowadzenie do różnic między standardami niemieckiej wymowy.
- Połączenia międzywyrazowe w standardzie wymowy niemieckiej.

Nazwa zajęć: Zarys rosyjskiej fantastyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografie i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie „fantastyka” w różnych ujęciach i zakresach
- Zarys historii fantastyki światowej (od początków – epos „Gilgamesz”, do XIX wieku)
- Fantastyka rosyjska XVIII wieku
- Fantastyka rosyjska XIX wieku (między innymi A. Puszkina, M. Lermontowa, N. Gogola, F. Dostojewskiego, Wł. Odojewskiego, F. Sologuba, W. Briusowa, A. Pogorielskiego, Aleksy. K. Tołstoj, I. Turgieniew, M. Leskow, A. Czechow, M. Arcybaszew)
- 4 fale rosyjskiej fantastyki XX wieku Fantastyka rosyjska początku XX wieku do końca lat 20. (między innymi A. Kuprin, J. Zamiatin, A. Płatonow, A. Grin, A. Bielajew, A. Tołstoj, M. Bułhakow)
- Realizacje filmowe fantastyki rosyjskiej (między innymi: Aelita, Stalker)
- Fantastyka rosyjska epoki radzieckiej. Odmiany (między innymi Strugaccy, K. Bułyczow, W. Wojnowicz,)
- Współczesna (od początku lat 90. XX wieku) fantastyka rosyjska. Odmiany.
- Realizacje filmowe współczesnej rosyjskiej fantastyki

Nazwa zajęć: Kompozycja i redakcja tekstów użytkowych w ujęciu kontrastywnym niemiecko-polskim

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie strukturę i funkcje podstawowych typów tekstów użytkowych w języku niemieckim i polskim
- Umie przetłumaczyć i napisać w języku niemieckim i polskim wybrane teksty użytkowe z zakresu korespondencji prywatnej i handlowej takich jak: list prywatny, życzenia świąteczne, zapytanie ofertowe, oferta, zamówienie, potwierdzenie zamówienia, list przewozowy, reklamacja, faktura z zastosowaniem środków językowych adekwatnych do rodzaju tekstu i celów komunikacyjnych

Treści programowe dla zajęć:

- Strukturalna, językowa i społeczno-kulturowa specyfika wybranych rodzajów tekstów.
- Cechy strukturalne, funkcjonalne i stylistyka wybranych tekstów użytkowych z zakresu korespondencji prywatnej i handlowej takich jak: list prywatny, życzenia świąteczne, zapytanie ofertowe, oferta, zamówienie, potwierdzenie zamówienia, list przewozowy, reklamacja, faktura
- Wybrane strategie redagowania tekstów np. formułowanie celu i planu tekstu, parafrazowanie fragmentów tekstów.

Nazwa zajęć: Lingwistyka tekstu i dyskursu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu lingwistyki tekstu i dyskursu i stosuje ją w analizie wybranych tekstów

- Dysponuje wiedzą na temat istniejących typów i gatunków tekstu
- Na podstawie przyswojonej wiedzy potrafi zanalizować zjawiska tekstowe i dyskursywne
- Jest przygotowany do kompetentnej interpretacji procesów komunikacji za pomocą tekstu w celu jej optymalizacji
- Ma pogłębioną wiedzę o pragmalingwistycznych procesach i uwarunkowaniach zachodzących między uczestnikami komunikacji
- Umie zastosować poznaną wiedzę w praktyce tworząc samodzielnie wybrane egzemplarze gatunków tekstów

Treści programowe dla zajęć:

- Lingwistyka tekstu jako dziedzina badań
- Definicje tekstu
- Tekstualność, kryteria tekstualności
- Tekst jako działanie językowe
- Teoria aktów mowy i pragmatyka tekstu
- Znaczenie, implikatura, pośrednie akty mowy
- Analiza illokucyjna tekstu
- Gatunki tekstu i ich typologia
- Aspekty analizy dyskursu
- Aspekty analizy tekstów użytkowych
- Podstawy analizy konwersacyjnej

Nazwa zajęć: Drugi język wschodniosłowiański

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna proste struktury leksykalno-gramatycznymi w zakresie tematów określonych w podstawie programowej
- formułuje krótkie wypowiedzi ustne i pisemne poprawne pod względem fonetycznym, ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym w zakresie tematów określonych w podstawie programowej
- tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi ustnej, uwzględniającej: opisywanie ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. określonych w podstawie programowej
- tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi pisemnej, uwzględniającej: opisywanie ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. określonych w podstawie programowej
- umie poprawnie napisać list prywatny, zaproszenie, pocztówkę
- wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielenie lub odmowa informacji, wyjaśnienie, pozwolenia)
- rozumie dłuższy tekst słuchany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy
- rozumie tekst czytany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy
- poprawnie czyta teksty i dialogi na głos, potrafi przeprowadzić nieprzygotowane wcześniej dialogi
- opanował prawidłową artykulację głosek języka rosyjskiego
- opanował podstawowe zasady użycia konstrukcji intonacyjnych w wypowiedziach ustnych oraz tekstach czytanych
- opanował podstawowe zasady użycia akcentu i w poszczególnych częściach mowy i potrafi je zastosować w wypowiedziach i czytanych tekstach
- rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne, ortograficzne i interpunkcyjne w prostych tekstach pisanych

Treści programowe dla zajęć:

- Świat przyrody.
- Zjawiska atmosferyczne, pogoda, pory roku, prognoza pogody
- Wakacje, czas wolny.
- Zakupy. Żywność. Moda.
- Nazwy podstawowych produktów żywnościowych, sklepów, działów sklepowych, przygotowywanie posiłków, nazwy lokali gastronomicznych, nazwy ubrań i dodatków, zwroty służące do wyrażania opinii na temat mody, impreza urodzinowa.
- Człowiek.
- Nazwy pozytywnych i negatywnych cech charakteru, słownictwo służące do opisu wyglądu zewnętrznego, uczuć i emocji, przyjaźń.
- Sport. Zdrowie.

- Dyscypliny sportowe, sprzęt i imprezy sportowe, zdrowy styl życia, podstawowe schorzenia, ich objawy, leczenie, wizyta u lekarza.
- Elementy wiedzy o Rosji / Ukrainie
- Słownictwo związane z zabytkami Rosji i Ukrainy
- Rzeczownik: deklinacja, rodzaj, liczba, przypadek.
- Artykulacja głosek języka rosyjskiego / ukraińskiego
- Podstawowe modele akcentacyjne w poszczególnych częściach mowy:
- Akcent stały i ruchomy w rzeczownikach, przymiotnikach, czasownikach i liczebnikach.
- Podstawowe konstrukcje intonacyjne.
- Przymiotnik: odmiana twar-dotematowa, miękko-dotematowa, mieszana; rodzaj; związek zgody przymiotnika z rzeczownikiem, stopniowanie.
- Czasownik: koniugacja, czasy, tryby, aspekt.
- Zaimek: osobowy, dzierżawczy, pytający, wskazujący, odmiana.
- Liczebniki główne i porządkowe, odmiana.
- Przyimki i wyrażenia przyimkowe.

Nazwa zajęć: **Najstarsze alfabety słowiańskie: ǫgolicica i cyrylica**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- wypowiedzieć się na temat powstania i rozwoju pisma oraz przedstawić różne klasyfikacje alfabetów
- potrafi wymienić i opisać trzy etapy rozwoju badań naukowych nad ǫgolicą i cyrylicą; zna najważniejsze prace i koncepcje naukowe dotyczące alfabetów słowiańskich (np. hipoteza P.J. Szafarzyka, hipoteza G. Tschernochvostoffa)
- potrafi przedstawić charakterystykę źródeł (inskrypcji, dokumentów historycznych, abecadeł, akrostychów, rękopisów) wykorzystywanych do badań nad cyrylicą i ǫgolicą
- potrafi zaprezentować wiedzę o charakterze paleograficznym na temat pisma słowiańskiego (materiały piśmiennicze, pergamin, oprawa, ornament itp.)
- zna tło historyczne powstania alfabetów słowiańskich (misja wielkomorawska, działalność Konstantyna i Metodego)
- rozumie istotę procesu rekonstrukcji i na tej podstawie potrafi omówić etapy powstawania najstarszych alfabetów słowiańskich
- zna litery obu alfabetów, ich wartość głoskową, potrafi dokonać transliteracji oryginalnego tekstu ǫgoliczkiego, podzielić tekst na wyrazy oraz przeprowadzić analizę porównawczą z analogicznym oryginalnym tekstem cyrylicy

Treści programowe dla zajęć:

- ǫgolicica i cyrylica w kontekście powstania i rozwoju pisma: historia powstania pisma, rodzaje pisma; Alfabet: historia powstania, definicja pojęcia, klasyfikacje alfabetów.
- ǫgolicica i cyrylica jako przedmiot badań naukowych: trzy okresy rozwoju badań nad dziejami pisma słowiańskiego; najważniejsze prace i koncepcje, dotyczące powstania ǫgolicy i cyrylicy; hipoteza P.J. Szafarzyka, hipoteza G. Tschernochvostoffa.
- Charakterystyka źródeł: dokumenty historyczne (Traktat mnicha Chrabra O literach), Żywot Konstantyna i Żywot Metodego, abecadła (Abecadło preślawskie, Abecadło monachijskie, Abecadło paryskie), wiersze abecadłowe (akrostychy alfabetyczne), inskrypcje, rękopisy.
- Tło historyczne powstania pierwszych alfabetów słowiańskich: misja wielkomorawska, działalność Konstantyna i Metodego.
- Główne koncepcje, dotyczące genezy, zasobu liter oraz wzajemnych zależności ǫgolicy i cyrylicy: podstawa systemowa ǫgolicy, podstawa systemowa cyrylicy.
- Struktura graficzna najstarszych alfabetów słowiańskich: podstawa graficzna ǫgolicy i cyrylicy.
- Nazwy liter ǫgolicy i cyrylicy.
- Zagadnienia paleograficzne: pisarze najstarszych rękopisów słowiańskich, materiały piśmiennicze, pergamin, oprawa, ornament i in.

Nazwa zajęć: **Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe terminy z zakresu morfologii obejmujące autosemantyczne i synsemantyczne części mowy
- posiada wiedzę o kategoriach gramatycznych poszczególnych części mowy oraz potrafi wyróżniać je w tekstach
- analizuje i rozpoznaje różne typy odmiany, dostrzegając nieregularności
- prawidłowo odmienia poszczególne części mowy
- prawidłowo analizuje poszczególne części mowy w zdaniach

- potrafi dobierać właściwe typy odmiany wyrazów prawidłowo uwzględniając rodzaj, liczbę, przypadek i inne kategorie gramatyczne
- rozpoznaje wyrazy odmienne i nieodmienne i potrafi je zanalizować z punktu widzenia morfologii.
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- opracowuje pracę roczną z przeprowadzonych przez siebie badań z zakresu morfologii współczesnego języka rosyjskiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność gramatyczną wypowiedzi

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce morfologii w gramatycznym systemie języka. Pojęcie znaczenia, formy i kategorii gramatycznej. Autosemantyczne i synsemantyczne części mowy i relacje między nimi.
- Rzeczownik jako część mowy. Kategorie gramatyczne i leksykalno-gramatyczne rzeczowników oraz typy ich odmiany. Substantywizacja przymiotników.
- Przymiotnik jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy przymiotników. Kategorie liczby, rodzaju i przypadku przymiotników rosyjskich. Stopniowanie przymiotników. Pełne i krótkie formy przymiotników.
- Liczebnik jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy liczebników. Odmiana liczebników i ich związki z innymi częściami mowy.
- Zaimek jako część mowy. Typy zaimków. Schematy odmiany zaimków.
- Czasownik jako część mowy. Bezosobowa forma czasownika i jej znaczenia. Kategorie gramatyczne czasowników. Odmiana czasowników w czasie teraźniejszym i przeszłych. Czasowniki bezosobowe i kategoria stanu.
- Imiesłów jako część mowy. Rodzaje, tworzenie i odmiana imiesłowów. Adiektywizacja i substantywizacja imiesłowów.
- Przysłówek jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy przysłówków. Tworzenie i stopniowanie przysłówków.
- Przyimek jako synsemantyczna część mowy. Klasyfikacja i użycie przyimków.
- Spójnik jako część mowy. Typy spójników i ich funkcje składniowe.
- Partykuła jako część mowy. Klasyfikacja i znaczenie partykuł.
- Wykrzyknik jako część mowy. Znaczeniowa klasyfikacja wykrzykników.
- Praca roczna z zakresu morfologii.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka ukraińskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i prawidłowo definiuje podstawowe terminy z morfologii języka ukraińskiego
- dokonuje klasyfikacji i charakterystyki części mowy w języku ukraińskim
- zna i charakteryzuje główne rodzaje leksykalno-gramatyczne rzeczowników
- rozpoznaje modele słowotwórcze rzeczowników oraz dokonuje ich analizy morfologicznej
- zna zasady podziału przymiotników ze względu na ich znaczenie oraz dokonuje charakterystyki kategorii gramatycznych przymiotnika
- rozpoznaje modele słowotwórcze oraz dokonuje analizy morfologicznej przymiotników
- potrafi scharakteryzować liczebnik jako samodzielną część mowy oraz dokonać jego analizy morfologicznej
- definiuje zasady podziału zaimków ze względu na ich grupy semantyczne; potrafi scharakteryzować kategorie gramatyczne zaimka oraz modele słowotwórcze
- dokonuje podziału przysłówków ze względu na ich znaczenie i pochodzenie, wskazuje modele słowotwórcze przysłówków oraz analizuje je pod względem morfologicznym
- definiuje czasownik jako część mowy, charakteryzuje jego kategorie gramatyczne oraz dokonuje analizy morfologicznej
- zna zasady tworzenia i odmiany imiesłowów przymiotnikowych i przysłówkowych oraz dokonuje ich analizy morfologicznej
- opisuje niesamodzielne części mowy ze względu na ich budowę, pochodzenie, wykorzystanie; dokonuje ich analizy morfologicznej

Treści programowe dla zajęć:

- MORFOLOGIA. CZĘŚCI MOWY
- Morfologia jako dział gramatyki, jej zadania oraz funkcje. Kategorie gramatyczne. Znaczenie gramatyczne. Sposoby wyrażania znaczeń gramatycznych. Forma gramatyczna. Paradygmat gramatyczny.
- podział wyrazów na części mowy. Podział tradycyjny części mowy: samodzielne, niesamodzielne, służbowe oraz wykrzyknik. Zasady podziału.

- RZECZOWNIK
- Wiadomości ogólne o rzeczowniku. Podział rzeczowników ze względu na ich znaczenie. Rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne. Rzeczowniki żywotne i nieżywotne. Nazwy własne i potoczne. Rzeczowniki zbiorowe. Rzeczowniki materialne. Słowotwórstwo rzeczowników. Kategoria rodzaju. Kategoria leksykalno-gramatyczna oraz gramatyczna rzeczowników. Kategoria liczby. Kategoria przypadku.
- Odmiana rzeczowników. Podział rzeczowników na deklinacje i grupy. Odmiana rzeczowników deklinacji I, II, III, IV. Odmiana rzeczowników liczby mnogiej. Pisownia oraz odmiana rzeczowników osobowych. Rzeczowniki nieodmienne oraz sposoby wyrażania ich form fleksyjnych. Słowotwórstwo rzeczowników. Sposoby akcentowania w formach odmiennych rzeczownika.
- PRZYMIOTNIK
- Znaczenie przymiotnika oraz jego cechy gramatyczne. Podział przymiotników ze względu na ich znaczenie. Przymiotniki jakościowe. Stopniowanie przymiotników. Przymiotniki względne. Przymiotniki względno-jakościowe przymiotniki. Przymiotniki dzierżawcze. Przymiotniki dzierżawczo-względne.
- Słowotwórstwo przymiotników. Substantywacja. Forma krótka i długa przymiotników. Odmiana przymiotników. Formy fleksyjne przymiotników. Pisownia przymiotników.
- LICZEBNIK
- Informacje ogólne o liczebniku. Grupy semantyczne liczebników. Podział liczebników ze względu na budowę. Pisownia liczebników oraz form liczebnikowych.
- Odmiana liczebników. Słowotwórstwo liczebników.
- Związki syntaktyczne liczebników ilościowych. Związek liczebnika z rzeczownikiem.
- ZAIMEK
- Charakterystyka ogólna zaimka. Podział zaimków ze względu na grupy semantyczne. Odmiana zaimków. Słowotwórstwo zaimków. Użycie zaimka w tekście.
- PRZYSŁÓWEK
- Podział przysłówków ze względu na znaczenie oraz pochodzenie. Słowotwórstwo przysłówków: przysłówki odprzymiotnikowe, odrzeczownikowe, odczasownikowe. Przysłówki pochodzące od liczebników, zaimków, przysłówków. Pisownia przymiotników. Sposoby akcentowania przysłówków.
- CZASOWNIK ORAZ JEGO FORMY
- Charakterystyka ogólna czasownika. Formy podstawowe czasownika. Forma bezokolicznika. Aspekty czasownika. Sposoby wyrażania aspektu: czasowniki dokonane i niedokonane. Tworzenie czasowników dokonanych i niedokonanych. Kategoria strony: czynna i bierna. Kategoria stanu. Czasowniki zwrotne. Tematy czasownika. Tryb czasownika. Kategoria osoby, rodzaju i liczby. Nieosobowe postaci czasownika. Tryb oznajmujący czasowników. Kategoria czasu.
- Odmiana czasowników czasu przeszłego, teraźniejszego i przyszłego (prostego i złożonego). Wyznaczenie typów koniugacji. Modyfikacje dźwięków w osobowych formach czasownika.
- Imiesłów przymiotnikowy oraz jego formy osobowe. Imiesłowy czynne i biernie. Tworzenie oraz pisownia imiesłowów. Odmiana i użycie imiesłowów przymiotnikowych.
- Bezosobowe formy na - no, - to.
- Imiesłów przysłówkowy jako forma czasownika. Tworzenie i wykorzystywanie imiesłowów przysłówkowych.
- NIESAMODZIELNE CZĘŚCI MOWY
- PRZYIMEK
- Znaczenie semantyczne oraz budowa przyimków. Wykorzystywanie niektórych przyimków. Synonimika przyimków. Przyimki wyrażające stosunki przestrzenne, temporalne, przyczynowe oraz celu. Rodzaje przyimków oraz ich pisownia.
- SPÓJNIK
- Znaczenie oraz budowa spójników. Pochodzenie spójników. Rodzaje spójników. Spójniki współrzędne i podrzędne. Synonimika spójników. Pisownia spójników.
- PARTYKUŁA
- Znaczenie oraz budowa partykuł. Klasyfikacja partykuł. Partykuły ograniczające. Partykuły słowotwórcze oraz formotwórcze. Pisownia partykuł.
- WYKRZYKNIK
- Znaczenie wykrzykników. Klasyfikacja wykrzykników. Pisownia wykrzykników oraz ich funkcje.

Nazwa zajęć: **Gramatyka współczesnego języka białoruskiego - morfologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna miejsce i znaczenie morfologii w systemie gramatycznym języka białoruskiego oraz podstawowe terminy z zakresu morfologii dotyczące samodzielnych i niesamodzielnych części mowy
- posiada wiedzę o kategoriach gramatycznych poszczególnych części mowy oraz potrafi wyróżniać je w tekstach

- analizuje i rozpoznaje różne typy odmiany, dostrzegając nieregularności w paradygmacie fleksyjnym i koniugacyjnym
- prawidłowo odmienia poszczególne części mowy
- prawidłowo analizuje poszczególne części mowy w zdaniach
- potrafi dobierać właściwe typy odmiany wyrazów prawidłowo uwzględniając rodzaj, liczbę, przypadek i inne kategorie gramatyczne
- rozpoznaje wyrazy odmienne i nieodmienne i potrafi je zanalizować z punktu widzenia morfologii.
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku białoruskim i polskim
- opracowuje pracę roczną z zakresu morfologii współczesnego języka białoruskiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność gramatyczną wypowiedzi

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce morfologii w gramatycznym systemie języka. Pojęcie znaczenia, formy i kategorii gramatycznej. Samodzielne i niesamodzielne części mowy i relacje między nimi.
- Rzeczownik jako część mowy. Kategorie gramatyczne i klasy rzeczowników. Typy deklinacji rzeczowników w języku białoruskim. Podstawowe informacje dotyczące słowotwórstwa rzeczowników. Zjawisko substantywizacji.
- Przymiotnik jako część mowy. Kategorie gramatyczne i klasy przymiotników w języku białoruskim. Stopniowanie przymiotników. Pełne i krótkie formy przymiotników. Podstawowe informacje dotyczące słowotwórstwa przymiotników.
- Liczebnik jako część mowy. Kategorie gramatyczne i klasy liczebników. Odmiana liczebników. Związek syntaktyczny liczebników z rzeczownikami.
- Zaimek jako część mowy. Klasy zaimków, ich charakterystyka i odmiana.
- Czasownik jako część mowy. Forma bezokolicznika. Kategorie gramatyczne czasowników w języku białoruskim. Koniugacja. Czasowniki bezosobowe i kategoria stanu. Podstawowe informacje dotyczące słowotwórstwa czasowników. Rodzaje imiesłowów w języku białoruskim - zasady ich tworzenia i użycia.
- Przysłówek jako część mowy. Klasy przysłówków. Podstawowe informacje dotyczące słowotwórstwa przysłówków. Stopniowanie przysłówków.
- Przyimek jako niesamodzielna część mowy. Użycie przyimków i ich budowa.
- Spójnik jako część mowy. Klasyfikacja spójników i ich funkcje syntaktyczne.
- Partykuła jako część mowy. Klasyfikacja partykuł i ich użycie.
- Wykrzyknik jako część mowy. Klasyfikacja wykrzykników i ich użycie.
- Praca roczna z zakresu morfologii.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe terminy z zakresu morfologii obejmujące autosemantyczne i synsemantyczne części mowy
- posiada wiedzę o kategoriach gramatycznych poszczególnych części mowy oraz potrafi wyróżniać je w tekstach
- analizuje i rozpoznaje różne typy odmiany, dostrzegając nieregularności
- prawidłowo odmienia poszczególne części mowy
- prawidłowo analizuje poszczególne części mowy w zdaniach
- potrafi dobierać właściwe typy odmiany wyrazów prawidłowo uwzględniając rodzaj, liczbę, przypadek i inne kategorie gramatyczne
- rozpoznaje wyrazy odmienne i nieodmienne i potrafi je zanalizować z punktu widzenia morfologii.
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- opracowuje pracę roczną z przeprowadzonych przez siebie badań z zakresu morfologii współczesnego języka rosyjskiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność gramatyczną wypowiedzi

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce morfologii w gramatycznym systemie języka. Pojęcie znaczenia, formy i kategorii gramatycznej. Autosemantyczne i synsemantyczne części mowy i relacje między nimi.
- Rzeczownik jako część mowy. Kategorie gramatyczne i leksykalno-gramatyczne rzeczowników oraz typy ich odmiany. Substantywizacja przymiotników.
- Przymiotnik jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy przymiotników. Kategoria liczby, rodzaju i przypadku przymiotników rosyjskich. Stopniowanie przymiotników. Pełne i krótkie formy przymiotników.

- Liczebnik jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy liczebników. Odmiana liczebników i ich związki z innymi częściami mowy.
- Zaimek jako część mowy. Typy zaimków. Schematy odmiany zaimków.
- Czasownik jako część mowy. Bezosobowa forma czasownika i jej znaczenia. Kategorie gramatyczne czasowników. Odmiana czasowników w czasie teraźniejszym i przeszłych. Czasowniki bezosobowe i kategoria stanu.
- Imiesłów jako część mowy. Rodzaje, tworzenie i odmiana imiesłowów. Adiektywizacja i substantywizacja imiesłowów.
- Przysłówek jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy przysłówek. Tworzenie i stopniowanie przysłówek.
- Przyimek jako synsemantyczna część mowy. Klasyfikacja i użycie przyimków.
- Spójnik jako część mowy. Typy spójników i ich funkcje składniowe.
- Partykuła jak część mowy. Klasyfikacja i znaczenie partykuł.
- Wykrzyknik jako część mowy. Znaczeniowa klasyfikacja wykrzykników.
- Praca roczna z zakresu morfologii.

Nazwa zajęć: **Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe terminy z zakresu morfologii obejmujące autosemantyczne i synsemantyczne części mowy
- posiada wiedzę o kategoriach gramatycznych poszczególnych części mowy oraz potrafi wyróżniać je w tekstach
- analizuje i rozpoznaje różne typy odmiany, dostrzegając nieregularności
- prawidłowo odmienia poszczególne części mowy
- prawidłowo analizuje poszczególne części mowy w zdaniach
- potrafi dobrać właściwe typy odmiany wyrazów prawidłowo uwzględniając rodzaj, liczbę, przypadek i inne kategorie gramatyczne
- rozpoznaje wyrazy odmienne i nieodmienne i potrafi je zanalizować z punktu widzenia morfologii.
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- opracowuje pracę roczną z przeprowadzonych przez siebie badań z zakresu morfologii współczesnego języka rosyjskiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność gramatyczną wypowiedzi

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce morfologii w gramatycznym systemie języka. Pojęcie znaczenia, formy i kategorii gramatycznej. Autosemantyczne i synsemantyczne części mowy i relacje między nimi.
- Rzeczownik jako część mowy. Kategorie gramatyczne i leksykalno-gramatyczne rzeczowników oraz typy ich odmiany. Substantywizacja przymiotników.
- Przymiotnik jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy przymiotników. Kategoria liczby, rodzaju i przypadka przymiotników rosyjskich. Stopniowanie przymiotników. Pełne i krótkie formy przymiotników.
- Liczebnik jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy liczebników. Odmiana liczebników i ich związki z innymi częściami mowy.
- Zaimek jako część mowy. Typy zaimków. Schematy odmiany zaimków.
- Czasownik jako część mowy. Bezosobowa forma czasownika i jej znaczenia. Kategorie gramatyczne czasowników. Odmiana czasowników w czasie teraźniejszym i przeszłych. Czasowniki bezosobowe i kategoria stanu.
- Imiesłów jako część mowy. Rodzaje, tworzenie i odmiana imiesłowów. Adiektywizacja i substantywizacja imiesłowów.
- Przysłówek jako część mowy. Leksykalno-gramatyczne klasy przysłówek. Tworzenie i stopniowanie przysłówek.
- Przyimek jako synsemantyczna część mowy. Klasyfikacja i użycie przyimków.
- Spójnik jako część mowy. Typy spójników i ich funkcje składniowe.
- Partykuła jak część mowy. Klasyfikacja i znaczenie partykuł.
- Wykrzyknik jako część mowy. Znaczeniowa klasyfikacja wykrzykników.
- Praca roczna z zakresu morfologii.

Nazwa zajęć: **Gramatyka języka staro-cerkiewno-słowiańskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna tło historyczne powstania alfabetów słowiańskich i rozwoju języka scs.

- potrafi określić miejsce języka scs. wśród pozostałych języków słowiańskich oraz języków indoeuropejskich
- rozumie rolę języka scs. w badaniach historyczno-porównawczych języków słowiańskich i indoeuropejskich
- prawidłowo czyta teksty cyrylicie, dokonuje transkrypcji fonetycznej
- tłumaczy teksty cyrylicie na język polski
- objaśnia zjawiska fonetyczne i fonologiczne występujące w tekstach cyrylicie
- właściwie interpretuje staro-cerkiewno-słowiańskie formy gramatyczne
- wskazuje i objaśnia właściwości staro-cerkiewno-słowiańskiej składni
- stosuje zdobytą wiedzę przy przeprowadzaniu pełnej analizy językowej tekstu cyrylicie, samodzielnie i zespołowo

Treści programowe dla zajęć:

- wiadomości ogólne o języku scs. (misja wielkomorawska, działalność Konstantyna-Cyryla i Metodego, powstanie alfabetów słowiańskich, znaczenie języka scs. w okresie cyrylometodejskim)
- język scs. na tle pozostałych języków słowiańskich i języków indoeuropejskich, rola języka scs. w badaniach paleoslawistycznych
- pismo scs. (charakterystyka głogolicy i cyrylicy), piśmiennictwo scs. (kanon zabytków), zasady czytania i transkrypcji tekstu cyrylicie, przekład na język polski
- system wokaliczny języka scs. (pochodzenie samogłosek)
- system konsonantyczny języka scs. (charakterystyka spółgłosek)
- zagadnienia z fonetyki i fonologii: prawo sylaby otwartej, zanik i wokalizacja jerów, palatalizacja spółgłosek tylnojęzykowych, palatalizacja spółgłosek z j, rozwój nagłosowych grup *orT-, *oIT-, metateza grup typu *TorT, *TerT, *ToIT, *TeIT, uproszczenia grup spółgłoskowych, asymilacja, dysymilacja spółgłoskowa
- charakterystyka systemu deklinacyjnego języka scs., analiza form gramatycznych
- osobliwości odmiany staro-cerkiewno-słowiańskich przymiotników, analiza form gramatycznych
- system koniugacyjny języka scs., charakterystyka form: praesens, imperfectum, aoristus, perfectum, plusquamperfectum, futurum, indicativus, imperativus, conditionalis, infinitivus, supinum, participia; analiza form gramatycznych
- odmiana zaimków w języku scs., analiza form gramatycznych
- analiza językowa tekstu cyrylicie
- charakterystyka staro-cerkiewno-słowiańskiej składni

Nazwa zajęć: Historia literatury amerykańskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozpoznaje główne tendencje historycznego rozwoju literatury amerykańskiej
- analizuje i interpretuje tekst literacki w kontekście historycznym i kulturowym
- czyta ze zrozumieniem teksty należące do różnych rodzajów i gatunków literackich oraz napisane różnymi odmianami języka angielskiego/amerykańskiego (np. wczesne teksty 17 wieku; amerykański regionalizm i inne)
- wykorzystuje opracowania krytyczne w analizie tekstów literackich
- proponuje własną interpretację tekstów i bierze aktywny udział w dyskusji na zajęciach
- zna i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu literaturoznawstwa
- wyciąga logiczne wnioski i porządkuje efekty dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do kursu. Okres kolonialny (1620-1740); tematyka, gatunki literackie, tło kulturowe
- Okres wczesnoromantyczny (1820-1850); kształtowanie się tradycji narodowej: opowiadania amerykańskie (Washington Irving)
- Okres Renesansu Amerykańskiego (1835-1861); Amerykański Transcendentalizm: eseistyka Ralphi Waldo Emersona i Henry'ego Davida Thoreau; założenia i inni przedstawiciele transcendentalizmu amerykańskiego
- Amerykański gotyk: Edgar Allan Poe
- Okres Renesansu Amerykańskiego (1835-1861); "Ciemny Romantyzm": proza Nathaniela Hawthorne'a
- Okres Renesansu Amerykańskiego (1835-1861); poezja Emily Dickinson i Walta Whitmana
- Amerykański realizm – proza Henry'ego Jamesa
- amerykański naturalizm – proza Stephena Crane'a
- Modernizm w poezji amerykańskiej (1900-1939); twórczość Ezry Pounda, T.S. Eliota, W.C. Williamsa, Gertude Stein, Wallace Stevensa i Marianne Moore oraz Langstona Hughesa

- Modernizm w prozie amerykańskiej (1900-1939); 2 teksty Ernesta Hemingwaya i Francis Scott Fitzgeralda
- Poezja lat 50tych i 60tych (Beat i poezja wyznania): Allen Ginsberg i Sylwia Plath, wiersze wybrane
- Postmodernizm w prozie: Kurt Vonnegut, Rzeźnia numer 5
- Proza współczesna: proza Toni Morrison
- Proza współczesna: proza Louise Erdrich

Nazwa zajęć: Historia literatury angielskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- przywołuje i rozpoznaje główne tendencje historycznego rozwoju literatury angielskiej
- analizuje i interpretuje tekst literacki w kontekście historycznym
- czyta ze zrozumieniem teksty napisane w języku wczesnym nowożytnym angielskim oraz współczesnym angielskim należące do różnych rodzajów i gatunków literackich
- czyta ze zrozumieniem naukowe teksty krytyczne i ocenia je
- wykorzystuje opracowania krytyczne w analizie tekstów literackich
- proponuje własną interpretację tekstów i bierze aktywny udział w dyskusji na zajęciach
- korzysta ze źródeł literaturowych, głównie w języku angielskim
- zna i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu literaturoznawstwa
- wyciąga wnioski i porządkuje efekty dyskusji
- cechuje się tolerancją wobec innych kultur

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do kursu; elegie staroangielskie: Deor's Lament
- Beowulf (fragmenty)
- Dramat Średniowieczny: Everyman
- Dramat Szekspirowski: Hamlet
- Rozkwit powieści angielskiej w XVIII w.: Daniel Defoe Robinson Crusoe i Jonathan Swift Gulliver's Travels (fragmenty)
- Angielski romantyzm: pierwsze pokolenie poetów: Robert Burns, William Blake, William Wordsworth (wybór wierszy)
- Angielski romantyzm: Samuel Taylor Coleridge (wybór wierszy)
- Oscar Wilde The Picture of Dorian Gray lub Emily Bronte Wuthering Heights
- Poezja wojenna (wybór wierszy)
- Poezja modernistyczna: T.S. Eliot The Wasteland
- Dramat współczesny: Samuel Beckett Waiting for Godot I Sarah Kane 4.48 Psychosis
- Literatura postkolonialna: Salman Rushdie East, West lub Joseph Conrad The Heart of Darkness
- Postmodernizm: Angela Carter The Bloody Chamber (wybór opowiadań)
- Postmodernizm: wybrana powieść
- Test końcowy

Nazwa zajęć: Historia literatury rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną wiedzę na temat rosyjskiego procesu historycznoliterackiego w latach 1856-1918
- ma uporządkowaną wiedzę na temat epok i prądów literackich w latach 1856-1918
- posiada uporządkowaną wiedzę nt. zjawisk decydujących o specyfice literatury rosyjskiej i jej uprzywilejowanego miejsca w rosyjskiej kulturze materialnej i duchowej
- ma uporządkowaną wiedzę nt. roli i form krytyki literackiej
- ma podstawową wiedzę nt. biografii najważniejszych twórców
- posiada uporządkowaną wiedzę, dotyczącą najważniejszych utworów, historii ich powstania oraz recepcji
- potrafi dokonać analizy i interpretacji najważniejszych utworów literackich epoki, angażując zdobytą wiedzę teoretyczną i historycznoliteracką

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka procesu historycznoliterackiego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych epok (lata 60., 70., 80., Srebrny Wiek) oraz rozwoju poszczególnych rodzajów literackich.
- Literaturocentryzm kultury rosyjskiej, przyczyny, odniesienie do innych kultur europejskiej. Literatura rosyjska w kontekście dyskusji światopoglądowych i społecznych epoki. Spór okcydentalistów ze słowianofilami.

- Literatura rosyjska w kontekście ówczesnych idei filozoficznych i etycznych (np. idealizm niemiecki, pozytywizm, systemy Schopenhauera, Feuerbacha, Nietzschego).
- „Obłomow” Iwana. Gonczarowa. Kompozycja. Psychologizm. Obłomow jako zbędny człowiek. Rola Schillera. Sen o Obłomowce w kontekście sporu okcydentalistów ze słowianofilami. Koncept bohatera niepełnego (Obłomow i Sztolc). Interpretacja M. Dobrolubowa („Что такое обломовщина?”).
- „Co robić?” N. Czernyszewskiego w kontekście postulatów rewolucyjnych demokratów. Problem emancypacji.
- Twórczość Fiodora Dostojewskiego jako wyraz ogólnorosyjskiego „dialogu z Zachodem”. Problem osobowości/sobowótora w kontekście ocen mentalności zachodniej. Rola idei w świecie artystycznym Fiodora Dostojewskiego. Wybitne jednostki wobec „przeklętych problemów”. Sytuacja egzystencjalna bohaterów. Poetyka powieści Fiodora Dostojewskiego – fenomen powieści polifonicznej, idea karnawalizacji i karnawału w strukturze dzieła. Istota Dostojewsko-Bachtinowskiego „słowa dialogowego”. Jurodiwyj i antyzachowanie w rosyjskiej kulturze. Wielopłaszczyznowa aktualność spuścizny Dostojewskiego w XX i XXI w.
- Psychologizm Lwa Tołstoja. Pojęcie „urody życia”, „dialektyki duszy”, „duchowej iluminacji”. Myśl rodzinna i historiozofia Tołstoja. Tołstoizm i „myśl ekologiczna” pisarza.
- Nowelistyka Nikołaja Leskowa („Napiętnowany Anioł”, „Mańkut”). Skaz i problem stylizacji w kontekście wymowy utworów. „Mąż sprawiedliwy” Leskowa. Ikonologia pisarza. „Powiatowa Lady Makbet”: mroczna siła namiętności wobec ciasnych norm społecznych. Poetyka utworu. Relacja do Katarzyny z „Burzy” Ostrowskiego.
- Rozwój dramatu i teatru. Wielka Reforma Teatralna.
- Opowiadania Antona Czechowa. Specyfika humoru Czechowa. Typowość. Obraz miłości. Dialog postaw egzystencjalnych w „Sali nr 6”. Nowatorstwo dramatów psychologicznych Czechowa. Dramaturgia Czechowa w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej. Rola Meinिंगencyków i Konstantina Stanisławskiego w recepcji dramatów.
- Naturalizm w kulturze rosyjskiej. „Pojedynek” Aleksandra Kuprina, „Wieś” Iwana Bunina, „Mały bies” Fiodora Sołoguba, opowiadania Leonida Andriejewa.
- Twórczość Iwana Bunina. Stosunek do rosyjskiej tradycji i miejsce pamięci w świecie artystycznym noblisty. Koncepcja miłości w późniejszej fazie twórczości.
- „Czelkasz” Maksyma Gorkiego. Tradycja i nowatorstwo. Stosunek do Tołstoja i Czechowa. Charakterystyczny typ bohatera (bosiak).
- Modernizm w Rosji. Idea „Srebrnego wieku”. Symbolizm, akmeizm, futuryzm – ramy czasowe, przedstawiciele, wizja sztuki, wzajemne relacje i stosunek do analogicznych prądów na Zachodzie. Atmosfera duchowa.
- „Petersburg” Andrieja Bielego – cechy powieści symbolistycznej. Fenomen „tekstu petersburskiego”. Opozycje Wschód-Zachód, racjonalizm-chaos. Wizja rewolucji. Język utworu. Żywioł apollinijski i dionizyjski. Rozbicie osobowości a forma utworu. Ezoteryka wobec zracjonalizowanej maszyny administracyjnej.
- „Nieznamoma” Aleksandra Błoka. Dramat modernistyczny i autoironia. Obraz kobiety. Świadomość kategorii widza w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej.
- „Życie człowieka” Leonida Andriejewa. Poetyka dramatu symbolistyczno-ekspresjonistycznego. Egzystencjalizm i nastroje końca wieku.
- „Mały bies” Fiodora Sołoguba. Elementy naturalizmu i symbolizmu w strukturze utworu. Psychologizm Sołoguba. „Pieredonowszczyzna” jako zjawisko społeczno-obyczajowe i filozoficzne.
- Poezja akmeistów – analiza wybranych wierszy.
- „Obłok w spodniach” Władimira Majakowskiego. Twórczość poety w kontekście założeń futuryzmu. Rola metafory i groteski w artystycznym obrazowaniu.

Nazwa zajęć: **Historia literatury rosyjskiej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną wiedzę na temat rosyjskiego procesu historycznoliterackiego w latach 1856-1918
- ma uporządkowaną wiedzę na temat epok i prądów literackich w latach 1856-1918
- posiada uporządkowaną wiedzę nt. zjawisk decydujących o specyfice literatury rosyjskiej i jej uprzywilejowanego miejsca w rosyjskiej kulturze materialnej i duchowej
- ma uporządkowaną wiedzę nt. roli i form krytyki literackiej
- ma podstawową wiedzę nt. biografii najważniejszych twórców
- posiada uporządkowaną wiedzę, dotyczącą najważniejszych utworów, historii ich powstania oraz recepcji
- potrafi dokonać analizy i interpretacji najważniejszych utworów literackich epoki, angażując zdobytą wiedzę teoretyczną i historycznoliteracką

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka procesu historycznoliterackiego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych epok (lata 60., 70., 80., Srebrny Wiek) oraz rozwoju poszczególnych rodzajów literackich.
- Literaturocentryzm kultury rosyjskiej, przyczyny, odniesienie do innych kultur europejskiej. Literatura rosyjska w kontekście dyskusji światopoglądowych i społecznych epoki. Spór okcydentalistów ze słowianofilami.
- Literatura rosyjska w kontekście ówczesnych idei filozoficznych i etycznych (np. idealizm niemiecki, pozytywizm, systemy Schopenhauera, Feuerbacha, Nietzschego).
- „Obłomow” Iwana. Gonczarowa. Kompozycja. Psychologizm. Obłomow jako zbędny człowiek. Rola Schillera. Sen o Obłomowce w kontekście sporu okcydentalistów ze słowianofilami. Koncept bohatera niepełnego (Obłomow i Sztolc). Interpretacja M. Dobrolubowa („Что такое обломовщина?”).
- „Co robić?” N. Czernyszewskiego w kontekście postulatów rewolucyjnych demokratów. Problem emancypacji.
- Twórczość Fiodora Dostojewskiego jako wyraz ogólnorosyjskiego „dialogu z Zachodem”. Problem osobowości/sobowótora w kontekście ocen mentalności zachodniej. Rola idei w świecie artystycznym Fiodora Dostojewskiego. Wybitne jednostki wobec „przeklętych problemów”. Sytuacja egzystencjalna bohaterów. Poetyka powieści Fiodora Dostojewskiego – fenomen powieści polifonicznej, idea karnawalizacji i karnawału w strukturze dzieła. Istota Dostojewowsko-Bachtinowskiego „słowa dialogowego”. Jurodiwyj i antyzachowanie w rosyjskiej kulturze. Wielopłaszczyznowa aktualność spuścizny Dostojewskiego w XX i XXI w.
- Psychologizm Lwa Tołstoja. Pojęcie „urody życia”, „dialektyki duszy”, „duchowej iluminacji”. Myśl rodzinna i historiozofia Tołstoja. Tołstoizm i „myśl ekologiczna” pisarza.
- Nowelistyka Nikołaja Leskowa („Napiętnowany Anioł”, „Mańkut”). Skaz i problem stylizacji w kontekście wymowy utworów. „Mąż sprawiedliwy” Leskowa. Ikonologia pisarza. „Powiatowa Lady Makbet”: mroczna siła namiętności wobec ciasnych norm społecznych. Poetyka utworu. Relacja do Katarzyny z „Burzy” Ostrowskiego.
- Rozwój dramatu i teatru. Wielka Reforma Teatralna.
- Opowiadania Antona Czechowa. Specyfika humoru Czechowa. Typowość. Obraz miłości. Dialog postaw egzystencjalnych w „Sali nr 6”. Nowatorstwo dramatów psychologicznych Czechowa. Dramaturgia Czechowa w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej. Rola Meiningerów i Konstantina Stanisławskiego w recepcji dramatów.
- Naturalizm w kulturze rosyjskiej. „Pojedynek” Aleksandra Kuprina, „Wieś” Iwana Bunina, „Mały bies” Fiodora Sołoguba, opowiadania Leonida Andriejewa.
- Twórczość Iwana Bunina. Stosunek do rosyjskiej tradycji i miejsce pamięci w świecie artystycznym noblisty. Koncepcja miłości w późniejszej fazie twórczości.
- „Czełkasz” Maksyma Gorkiego. Tradycja i nowatorstwo. Stosunek do Tołstoja i Czechowa. Charakterystyczny typ bohatera (bosiak).
- Modernizm w Rosji. Idea „Srebrnego wieku”. Symbolizm, akmeizm, futuryzm – ramy czasowe, przedstawiciele, wizja sztuki, wzajemne relacje i stosunek do analogicznych prądów na Zachodzie. Atmosfera duchowa.
- „Petersburg” Andrieja Biełego – cechy powieści symbolistycznej. Fenomen „tekstu petersburskiego”. Opozycje Wschód-Zachód, racjonalizm-chaos. Wizja rewolucji. Język utworu. Żywiół apolliński i dionizyjski. Rozbicie osobowości a forma utworu. Ezoteryka wobec zracjonalizowanej maszyny administracyjnej.
- „Nieznajoma” Aleksandra Błoka. Dramat modernistyczny i autoironia. Obraz kobiety. Świadomość kategorii widza w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej.
- „Życie człowieka” Leonida Andriejewa. Poetyka dramatu symbolistyczno-ekspresjonistycznego. Egzystencjalizm i nastroje końca wieku.
- „Mały bies” Fiodora Sołoguba. Elementy naturalizmu i symbolizmu w strukturze utworu. Psychologizm Sołoguba. „Pieredonowszczyzna” jako zjawisko społeczno-obyczajowe i filozoficzne.
- Poezja akmeistów – analiza wybranych wierszy.
- „Obłok w spodniach” Władimira Majakowskiego. Twórczość poety w kontekście założeń futuryzmu. Rola metafory i groteski w artystycznym obrazowaniu.

Nazwa zajęć: Historia literatury ukraińskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość poszczególnych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy literaturoznawcze
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich

- zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje wytwory działalności twórczej pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku ukraińskim i polskim
- potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę we własnych badaniach literaturoznawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura Średniowiecza
- Ogólna charakterystyka rusko-ukraińskiego Średniowiecza. Przekłady literackie: gatunki, formy, wpływ na twórczość oryginalną.
- Geneza literatury staroruskiej: folklor i piśmiennictwo. Wybitne dzieła literatury staroruskiej: Słowo o prawie i łasce metropolity Iłariona, Żywot i pelgzymowanie... ihumena Daniela, Pouczenie Włodzimierza Monomacha. Pateryk Kijowsko-Pieczerski: geneza, idea, redakcje, treść wybranych opowiadań.
- Ruska historiografia. Tradycja kronikarstwa w Kijowie i innych miastach. Latopis Ruski jako arcydzieło dawnego kronikarstwa. Realia historyczne, reprezentacja materialnej i duchowej kultury Rusi w Powieści lat minionych Nestora.
- Słowo o wyprawie Igora nieznanego autora na tle ruskiego średniowiecza. Debata o autentyczności utworu. Treść ideowa, postaciowanie bohaterów, symbolika. Wpływ Słowa na literatury słowiańskiej, tłumaczenia zabytku.
- Renesans i Barok w literaturze staroukraińskiej
- Rozwój literatury w okresie litewskim (XIII-XVI st.). Nowe redakcje starych dzieł. Kronikarstwo: Latopis Litewsko-Ruski, Zwięzły Latopis Kijowski. Wpływy Renesansu na terenach Ukrainy. Akademia w Ostrogu i twórczość pisarzy tego ośrodka. Łacina w twórczości poetów pochodzenia rusińskiego w Rzeczypospolitej.
- Polemika religijna w kwestii Unii Brzeskiej 1596 roku. Proza polemiczna i jej znaczenie. Posłania Iwana Wyszehńskiego, Threnos Melecjusza Smotryckiego, traktaty Hipacego Pociēja.
- Dumy kozackie XVI-XVII st. Tematyka i poetyka dum. Ich znaczenie dla kształtowania tożsamości narodowej Ukraińców.
- Akademia Kijowsko-Mohylańska oraz jej wpływ na wysoką kulturę baroku ukraińskiego. Polskojęzyczna poezja Ukraińców. Lutnia Apollinowa Łazarza Baranowicza, wiersze Iwana Wełyczkowskiego i Daniela Bratkowskiego.
- Kronikarstwo kozackie. Latopisy Samowydca, Hrabianki, Wełyczki jako epos epoki kozackich wojen. Postacie historyczne i pamięć ludowa w kronikach XVIII st.
- Klasycyzm i Romantyzm
- Życie i dzieła Hryhorija Skoworody. Poetyka Ogródu Pieśni Nabożnych. Bajki i traktaty filozoficzne Skoworody.
- Iwana Kotłarewskiego trawestacja Eneidy. Dramaty Iwana Kotłarewskiego, ich rola w rozwoju teatru narodowego.
- Twórczość prozatorska Hryhorija Kwitki-Osnowianenki. Powieść Marusia w rozwoju tradycji sentymentalno-romantycznej. Satyra w twórczości Osnowianenki.
- Zarys romantyzmu ukraińskiego. Ośrodki i szkoły romantyzmu ukraińskiego (Charków, Kijów, Lwów, Petersburg). Motywy ukraińskie w twórczości romantyków polskich i rosyjskich.
- Rys biograficzny Tarasa Szewczenki. Wczesna twórczość, poematy i wiersze zawarte w Kobzarze. Poematy polityczne Szewczenki (Sen, Kaukaz i in.). Twórczość okresu niewoli i ostatnich lat życia. Znaczenie poezji Tarasa Szewczenki dla ewolucji świadomości narodowej Ukraińców.
- Realizm w literaturze ukraińskiej
- Ukraina w II poł. XIX wieku. Czasopismo "Osnowa" i wzrost ruchu narodowego. Proza historyczna (powieść Pantelejmona Kulisza Czarna rada) i etnograficzno-obyczajowa (Marko Wowczok, Anatol Swydneycki).
- Tendencje realistyczne w powieści ukraińskiej. Mykoła Dżeria i Rodzina Kajdasza Iwana Neczuja-Łewyńskiego. Połączenie realizmu obyczajowego i psychologizmu w postaciowaniu bohaterów powieści Panasa Myrnego.
- Ukraińskie życie teatralne w II poł XIX st. Teatr koryfeuszy. Dramaty i zasługi dla teatru Mychajły Staryckiego oraz Iwana Karpenki-Karego.
- Iwan Franko jako najwybitniejsza postać w piśmiennictwie ukraińskim XIX st. Franko jako poeta: Zwięzłe liście. Poematy Iwana Franki: problematyka i poetyka poematów Mojżesz, Iwan Wyszehński. Utwory prozatorskie Franki: Skrzyżowane ścieżki, Zachar Berkut i in. Dramat Skradzione szczęście. Uniwersalny wymiar talentu i działalności Iwana Franki.

- Modernizm
- Twórczość Łesi Ukrainki i początki modernizmu ukraińskiego. Poezja liryczna, poematy Łesi Ukrainki. Interpretacja motywów światowych w poematach dramatycznych Opętana, Kassandra, Kamienny Zwiędle liście Gospodarz. Dramat Pieśń lasu jako arcydzieło pisarki

Nazwa zajęć: Historia literatury białoruskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną wiedzę na temat białoruskiego procesu historycznoliterackiego w latach 1863-1918
- ma uporządkowaną wiedzę na temat epok i prądów literackich w latach 1863-1918
- posiada uporządkowaną wiedzę nt. zjawisk decydujących o specyfice literatury białoruskiej i jej miejsca w kulturze materialnej i duchowej
- ma uporządkowaną wiedzę nt. roli i form krytyki literackiej
- ma podstawową wiedzę nt. biografii najważniejszych twórców
- posiada uporządkowaną wiedzę, dotyczącą najważniejszych utworów, historii ich powstania oraz recepcji
- potrafi dokonać analizy i interpretacji najważniejszych utworów literackich epoki, angażując zdobytą wiedzę teoretyczną i historycznoliteracką
- potrafi napisać stan badań w zakresie tematyki literaturoznawczej

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do pisania literaturoznawczej pracy naukowej. Wyznaczniki formalne Stanu badań, zasady przeprowadzania kwerendy bibliograficznej, kompozycja i sposób prezentacji poglądów badaczy, podstawy stylu naukowego, wymogi formalne, sporządzanie przypisów i bibliografii.
- Charakterystyka procesu historycznoliterackiego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych epok (lata 60., 70., 80., początek wieku XX) oraz rozwoju poszczególnych rodzajów literackich.
- Literacko-społeczny ruch na początku XX wieku. Periodyzacja literatury białoruskiej XX wieku. Kontynuacja tradycji poprzedników. Znaczenie spuścizny klasyków oraz sposoby poszerzenia świadomości narodowej i rozwoju literatury białoruskiej początku XX wieku. Odzyskanie możliwości drukowania książek w języku białoruskim. Rola pierwszych gazet białoruskojęzycznych „Nasza Dola” oraz „Nasza Niwa” w kontekście odrodzenia języka białoruskiego.
- Literatura białoruska w kontekście ówczesnych idei filozoficznych i etycznych (np. idealizm niemiecki, pozytywizm, systemy Schopenhauera, Feuerbacha, Nietzschego).
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Janki Kupały.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Jakuba Kołasa.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Maksima Bahdanowicza.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Zmitraka Biaduli.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Maksima Hareckiego.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Kuźmy Czornego.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Maksima Tanka.
- Wybrane zagadnienia dotyczące roli prasy narodowej (gazety „Nasza Dola”, „Nasza Niwa”).
- Poezja lat 20–30-tych (organizacje: „Maładniak”, „Uzwyszsa”).
- Poezja lat 20–30-tych (poeci: Uładzimir Żyłka, Uładzimir Dubouka).
- Literatura białoruska okresu lat wojennych (1941—1945).
- Poezja, wybrane zagadnienia: Arkadź Kulaszou, Pimen Panczanka.
- Proza, wybrane zagadnienia: Michaś Łyńkou, Ryhor Muraszka.

Nazwa zajęć: Historia literatury rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną wiedzę na temat rosyjskiego procesu historycznoliterackiego w latach 1856-1918
- ma uporządkowaną wiedzę na temat epok i prądów literackich w latach 1856-1918
- posiada uporządkowaną wiedzę nt. zjawisk decydujących o specyfice literatury rosyjskiej i jej uprzywilejowanego miejsca w rosyjskiej kulturze materialnej i duchowej
- ma uporządkowaną wiedzę nt. roli i form krytyki literackiej
- ma podstawową wiedzę nt. biografii najważniejszych twórców
- posiada uporządkowaną wiedzę, dotyczącą najważniejszych utworów, historii ich powstania oraz recepcji
- potrafi dokonać analizy i interpretacji najważniejszych utworów literackich epoki, angażując zdobytą wiedzę teoretyczną i historycznoliteracką

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka procesu historycznoliterackiego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych epok (lata 60., 70., 80., Srebrny Wiek) oraz rozwoju poszczególnych rodzajów literackich.

- Literaturocentryzm kultury rosyjskiej, przyczyny, odniesienie do innych kultur europejskiej. Literatura rosyjska w kontekście dyskusji światopoglądowych i społecznych epoki. Spór okcydentalistów ze słowianofilami.
- Literatura rosyjska w kontekście ówczesnych idei filozoficznych i etycznych (np. idealizm niemiecki, pozytywizm, systemy Schopenhauera, Feuerbacha, Nietzschedgo).
- „Obłomow” Iwana. Gonczarowa. Kompozycja. Psychologizm. Obłomow jako zbędny człowiek. Rola Schillera. Sen o Obłomowce w kontekście sporu okcydentalistów ze słowianofilami. Koncept bohatera niepełnego (Obłomow i Sztolc). Interpretacja M. Dobrolubowa („Что такое обломовщина?”).
- „Co robić?” N. Czernyszewskiego w kontekście postulatów rewolucyjnych demokratów. Problem emancypacji.
- Twórczość Fiodora Dostojewskiego jako wyraz ogólnorosyjskiego „dialogu z Zachodem”. Problem osobowości/sobowtóra w kontekście ocen mentalności zachodniej. Rola idei w świecie artystycznym Fiodora Dostojewskiego. Wybitne jednostki wobec „przeklętych problemów”. Sytuacja egzystencjalna bohaterów. Poetyka powieści Fiodora Dostojewskiego – fenomen powieści polifonicznej, idea karnawalizacji i karnawału w strukturze dzieła. Istota Dostojewowsko-Bachtinowskiego „słowa dialogowego”. Jurodiwyj i antyzachowanie w rosyjskiej kulturze. Wielopłaszczyznowa aktualność spuścizny Dostojewskiego w XX i XXI w.
- Psychologizm Lwa Tołstoja. Pojęcie „urody życia”, „dialektyki duszy”, „duchowej iluminacji”. Myśl rodzinna i historiozofia Tołstoja. Tołstoizm i „myśl ekologiczna” pisarza.
- Nowelistyka Nikołaja Leskowa („Napiętnowany Anioł”, „Mańkut”). Skaz i problem stylizacji w kontekście wymowy utworów. „Mąż sprawiedliwy” Leskowa. Ikonologia pisarza. „Powiatowa Lady Makbet”: mroczna siła namiętności wobec ciasnych norm społecznych. Poetyka utworu. Relacja do Katarzyny z „Burzy” Ostrowskiego.
- Rozwój dramatu i teatru. Wielka Reforma Teatralna.
- Opowiadania Antona Czechowa. Specyfika humoru Czechowa. Typowość. Obraz miłości. Dialog postaw egzystencjalnych w „Sali nr 6”. Nowatorstwo dramatów psychologicznych Czechowa. Dramaturgia Czechowa w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej. Rola Meinिंगencyków i Konstantina Stanisławskiego w recepcji dramatów.
- Naturalizm w kulturze rosyjskiej. „Pojedynek” Aleksandra Kuprina, „Wieś” Iwana Bunina, „Mały bies” Fiodora Sołoguba, opowiadania Leonida Andriejewa.
- Twórczość Iwana Bunina. Stosunek do rosyjskiej tradycji i miejsce pamięci w świecie artystycznym noblisty. Koncepcja miłości w późniejszej fazie twórczości.
- „Czełkasz” Maksyma Gorkiego. Tradycja i nowatorstwo. Stosunek do Tołstoja i Czechowa. Charakterystyczny typ bohatera (bosiak).
- Modernizm w Rosji. Idea „Srebrnego wieku”. Symbolizm, akmeizm, futuryzm – ramy czasowe, przedstawiciele, wizja sztuki, wzajemne relacje i stosunek do analogicznych prądów na Zachodzie. Atmosfera duchowa.
- „Petersburg” Andrieja Bielego – cechy powieści symbolistycznej. Fenomen „tekstu petersburskiego”. Opozycje Wschód-Zachód, racjonalizm-chaos. Wizja rewolucji. Język utworu. Żywioł apolliński i dionizyjski. Rozbicie osobowości a forma utworu. Ezoteryka wobec zracjonalizowanej maszyny administracyjnej.
- „Nieznajoma” Aleksandra Błoka. Dramat modernistyczny i autoironia. Obraz kobiety. Świadomość kategorii widza w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej.
- „Życie człowieka” Leonida Andriejewa. Poetyka dramatu symbolistyczno-ekspresjonistycznego. Egzystencjalizm i nastroje końca wieku.
- „Mały bies” Fiodora Sołoguba. Elementy naturalizmu i symbolizmu w strukturze utworu. Psychologizm Sołoguba. „Pieredonowszczyzna” jako zjawisko społeczno-obyczajowe i filozoficzne.
- Poezja akmeistów – analiza wybranych wierszy.
- „Obłok w spodniach” Władimira Majakowskiego. Twórczość poety w kontekście założeń futuryzmu. Rola metafory i groteski w artystycznym obrazowaniu.

Nazwa zajęć: **Historia literatury ukraińskiej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość poszczególnych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy literaturoznawcze
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje wytwory działalności twórczej pisarzy

- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku ukraińskim i polskim
- potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę we własnych badaniach literaturoznawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura Średniowiecza
- Ogólna charakterystyka rusko-ukraińskiego Średniowiecza. Przekłady literackie: gatunki, formy, wpływ na twórczość oryginalną.
- Geneza literatury staroruskiej: folklor i piśmiennictwo. Wybitne dzieła literatury staroruskiej: Słowo o prawie i łasce metropolity Iłariona, Żywot i pelgzymowanie... ihumena Daniela, Pouczenie Włodzimierza Monomacha. Pateryk Kijowsko-Pieczerski: geneza, idea, redakcje, treść wybranych opowiadań.
- Ruska historiografia. Tradycja kronikarstwa w Kijowie i innych miastach. Latopis Ruski jako arcydzieło dawnego kronikarstwa. Realia historyczne, reprezentacja materialnej i duchowej kultury Rusi w Powieści lat minionych Nestora.
- Słowo o wyprawie Igora nieznanego autora na tle ruskiego średniowiecza. Debaty o autentyczności utworu. Treść ideowa, postaciowanie bohaterów, symbolika. Wpływ Słowa na literatury słowiańskiej, tłumaczenia zabytku.
- Renesans i Barok w literaturze staroukraińskiej
- Rozwój literatury w okresie litewskim (XIII-XVI st.). Nowe redakcje starych dzieł. Kronikarstwo: Latopis Litewsko-Ruski, Zwięzły Latopis Kijowski. Wpływy Renesansu na terenach Ukrainy. Akademia w Ostrogu i twórczość pisarzy tego ośrodka. Łacina w twórczości poetów pochodzenia rusińskiego w Rzeczypospolitej.
- Polemika religijna w kwestii Unii Brzeskiej 1596 roku. Proza polemiczna i jej znaczenie. Posłania Iwana Wyszereńskiego, Threnos Melecjusza Smotryckiego, traktaty Hipacego Pociēja.
- Dumy kozackie XVI-XVII st. Tematyka i poetyka dum. Ich znaczenie dla kształtowania tożsamości narodowej Ukraińców.
- Akademia Kijowsko-Mohylańska oraz jej wpływ na wysoką kulturę baroku ukraińskiego. Polskojęzyczna poezja Ukraińców. Lutnia Apollinowa Łazarza Baranowicza, wiersze Iwana Wełyczkowskiego i Daniela Bratkowskiego.
- Kronikarstwo kozackie. Latopisy Samowydca, Hrabianki, Wełyczki jako epos epoki kozackich wojen. Postacie historyczne i pamięć ludowa w kronikach XVIII st.
- Klasycyzm i Romantyzm
- Życie i dzieła Hryhorija Skoworody. Poetyka Ogrodu Pieśni Nabożnych. Bajki i traktaty filozoficzne Skoworody.
- Iwana Kotłarewskiego trawestacja Eneidy. Dramaty Iwana Kotłarewskiego, ich rola w rozwoju teatru narodowego.
- Twórczość prozatorska Hryhorija Kwitki-Osnowianenki. Powieść Marusia w rozwoju tradycji sentymentalno-romantycznej. Satyra w twórczości Osnowianenki.
- Zarys romantyzmu ukraińskiego. Ośrodki i szkoły romantyzmu ukraińskiego (Charków, Kijów, Lwów, Petersburg). Motywy ukraińskie w twórczości romantyków polskich i rosyjskich.
- Rys biograficzny Tarasa Szewczenki. Wczesna twórczość, poematy i wiersze zawarte w Kobzarze. Poematy polityczne Szewczenki (Sen, Kaukaz i in.). Twórczość okresu niewoli i ostatnich lat życia. Znaczenie poezji Tarasa Szewczenki dla ewolucji świadomości narodowej Ukraińców.
- Realizm w literaturze ukraińskiej
- Ukraina w II poł. XIX wieku. Czasopismo "Osnowa" i wzrost ruchu narodowego. Proza historyczna (powieść Pantelejmona Kulisza Czarna rada) i etnograficzno-obyczajowa (Marko Wowczok, Anatol Swydneycki).
- Tendencje realistyczne w powieści ukraińskiej. Mykoła Dżeria i Rodzina Kajdasza Iwana Neczuj-Łewyckiego. Połączenie realizmu obyczajowego i psychologizmu w postaciowaniu bohaterów powieści Panasa Myrnegu.
- Ukraińskie życie teatralne w II poł XIX st. Teatr koryfeuszy. Dramaty i zasługi dla teatru Mychajły Staryckiego oraz Iwana Karpenki-Karego.
- Iwan Franko jako najwybitniejsza postać w piśmiennictwie ukraińskim XIX st. Franko jako poeta: Zwięzłe liście. Poematy Iwana Franki: problematyka i poetyka poematów Mojżesz, Iwan Wyszereński. Utwory prozatorskie Franki: Skrzyżowane ścieżki, Zachar Berkut i in. Dramat Skradzione szczęście. Uniwersalny wymiar talentu i działalności Iwana Franki.
- Modernizm

- Twórczość Łesi Ukrainki i początki modernizmu ukraińskiego. Poezja liryczna, poematy Łesi Ukrainki. Interpretacja motywów światowych w poematach dramatycznych Opętana, Kassandra, Kamienny Zwiędłe liście Gospodarz. Dramat Pieśń lasu jako arcydzieło pisarki

Nazwa zajęć: Język obcy zachodnioeuropejski (język angielski)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Słuchanie: student rozumie dobrze treść krótkich audycji radiowych, telewizyjnych; bardzo dobrze wszelkie wypowiedzi wykładowcy i innych studentów w grupie; na podstawie odsłuchanych nagrań potrafi wykonać testy (np. wielorakiego wyboru, kończenie zdań, przypisywanie zdań konkretnym rozmówcom), potrafi robić notatki z odsłuchu
- Czytanie: student rozumie czytane artykuły na tematy codzienne, dot. wydarzeń politycznych i kulturalnych, literaturę współczesną
- Mówienie: student potrafi jasno formułować swoje stanowisko na różne tematy (codzienne, polityczne, kulturalne), omówić swoje zainteresowania, brać udział w dyskusjach; student potrafi odpowiednio zareagować w różnych sytuacjach, np. pozytywnie, negatywnie, zasugerować coś, odmówić, zaaprobować, wyrazić skargę, zarekomendować, przeprosić, współczuć, podziękować, poprosić o opinię, pogratulować, mówić o swoich uczuciach, przyjmować i odrzucać propozycje, dawać rady, pocieszać
- Pisanie: student potrafi napisać list formalny i nieformalny, krótką historyjkę, esej wyrażający własną opinię

Treści programowe dla zajęć:

- Słownictwo: życie codzienne, prywatne i w pracy/na uczelni/w szkole, zainteresowania, hobby, sport, informacje o sobie, wygląd i cechy charakteru, ubrania, części ciała, przyroda, ochrona środowiska, ekologia, kultura, zwyczaje, bieżące wydarzenia w kraju i na świecie, życie w mieście i na wsi, rodzaje gospodarstw domowych, wyposażenie, zdrowie, odżywianie się, diety, choroby, ich przyczyny i objawy, leczenie, sławni ludzie, sławne miejsca ich historia i wygląd, przestępstwa, zapobieganie, skutki, kary, problemy społeczne – bezrobocie, bezdomność, uzależnienia, podróżowanie, środki transportu, załatwianie spraw w urzędach, banku, hotelu, phrasal verbs, kolokacje, słowotwórstwo
- Gramatyka: wszystkie czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe, wszystkie rodzaje zdań, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki, przyimki, określniki, zaimki, czasowniki modalne, mowa zależna, strona bierna, okresy warunkowe, życzenia, question tags, przedrostki, przyrostki, zdania wyrażające, cel-skutek słowotwórstwo, transformacje zdań
- Pisanie: listy formalne i nieformalne, opisy, wyrażanie opinii,

Nazwa zajęć: Język jako przedmiot badań etnolingwistycznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- scharakteryzować problematykę badań językoznawczych z punktu widzenia etnolingwistyki;
- zrozumieć i prawidłowo zastosować podstawowe terminy z zakresu etnolingwistyki;
- scharakteryzować i przedstawić na przykładach relacje zachodzące pomiędzy językiem a kulturą;
- wymienić i opisać najważniejsze pojęcia i fakty dotyczące kultury rosyjskiej i ukraińskiej, a także wskazywać na różnice i podobieństwa między nimi;
- prawidłowo interpretować informacje o charakterze kulturowym, zawarte w definicjach słownikowych, frazeologizmach i paremiach oraz w słownikach asocjacji;
- samodzielnie odnajdować elementy informacji kulturowej w różnorodnym materiale językowym;
- formułować proste wnioski o charakterze etnolingwistycznym.

Treści programowe dla zajęć:

- Zarys i wprowadzenie do problematyki badań językoznawczych o charakterze antropocentrycznym, ze szczególnym uwzględnieniem etnolingwistyki.
- Zapoznanie z aparatem pojęciowym etnolingwistyki, w szczególności z pojęciami „językowego obrazu świata” i „konceptu”.
- Badanie definicji słownikowych pojęcia ‘moralność’ w słownikach języka rosyjskiego i ukraińskiego w perspektywie diachronicznej jako klucz do zrozumienia roli języka jako kodyfikatora kultury.
- Przysłowia jako kodeks wartości moralnych – czyli odnajdowanie treści o charakterze kulturowym w przysłowiach rosyjskich i ukraińskich.
- Zapoznanie z funkcjonowaniem pojęcia ‘stereotypu’ w języku i kulturze, a także z niektórymi stereotypami, funkcjonującymi w kulturze rosyjskiej, ukraińskiej i polskiej.
- Stereotypowe ujęcie płciowości. Wprowadzenie do problematyki gender studies.
- Lingwofolklorystyka i funkcja fatyczna języka. Obrzędowość i wierzenia Słowian Wschodnich i ich odbicie w materiale językowym.
- Bajki, wierszyki, wyliczanki, rymowanki – czyli dziecko a funkcja kulturotwórcza języka.

- Rola języka potocznego w kodyfikacji i kształtowaniu kultury.
- Swobodne asocjacje językowe jako środek do zdobycia istotnej wiedzy o charakterze kulturowym. Zapoznanie z treścią rosyjskich i ukraińskich słowników asocjacji.
- Języki subkultur, żargony, gwary i dialekty w relacji do języka ogólnego – czyli kultura różnych grup społecznych w relacji do kultury społeczeństwa.

Nazwa zajęć: **Kino Europy Środkowo-Wschodniej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada rozszerzoną wiedzę na temat rozwoju współczesnego kina rosyjskiego i ukraińskiego, zna jego specyfikę na tle tendencji światowych
- potrafi rozpoznać i nazwać stosowane przez reżysera środki stylistyczne
- zna terminologię oraz teorie związane z rozwojem radzieckiej szkoły montażu
- zna podstawowe nurty współczesnego kina rosyjskiego i ukraińskiego
- posiada poszerzoną wiedzę o współczesnym montażu filmowym i literackim
- posiada pogłębioną wiedzę o powiązaniach kina rosyjskiego i ukraińskiego z tradycją literacką
- potrafi argumentować z wykorzystaniem poglądów autorów opracowań krytycznych
- umie formułować własne sądy w oparciu o przeczytany materiał
- umie wskazać analogie w obrębie zjawisk artystycznych kształtujących kina na świecie
- potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika języka filmowego: kadr – ujęcie – plan, punkty i kąty widzenia kamery, deformacja obrazu, figury stylistyczne narracji, czas i przestrzeń filmowa, dźwięk, kolor, kostium etc.
- Radziecka szkoła montażu i jej współczesne aktualizacje.
- Metafory przestrzeni w filmach Andrieja Zwiagincewa Elena i Lewiatan.
- Topika krwi w twórczości Aleksieja Bałabanowa.
- Kategoria absurdu w filmach Kiry Muratowej i Renaty Litwinowej.
- Kino drogi Wiery Storożewej, Podróż ze zwierzętami domowymi, Niebo. Samolot. Dziewczyna.
- Nostalgia i kino (na podstawie wybranych filmów Nikity Michałkowa, Aleksandra Sokourowa).
- Filmografia Siergieja Łoznicy wobec tradycji literackiej i kulturowej.
- Poetyka filmów Walerego Todorowskiego.

Nazwa zajęć: **Komparatystyka literacko-kulturowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma podstawową wiedzę o miejscu komparatystyki literacko-kulturowej we współczesnym dyskursie literaturoznawczym
- zna elementarną terminologię w zakresie komparatystyki, zna podstawowe założenia i argumentacje kulturowej teorii literatury, teorii intertekstualności (z uwzględnieniem jej statusu we współczesnej kulturze)
- posiada uporządkowaną wiedzę nt. kategorii uwzględnianych we współczesnych metodologiach literaturoznawczych (karnawalizacja, reifikacja, intersemiotyczność, semiotyka miasta)
- wykorzystuje fundamentalne kategorie kulturowe (piękno, tragizm, mit) do samodzielnych odczytań tekstów humanistycznych
- posiada uporządkowaną wiedzę, dotyczącą charakterystycznych zjawisk i pojęć stanowiących o specyfice mentalności rosyjskiej (jurodiwyj, starzec, ikona, „tekst petersburski literatury rosyjskiej”), ma świadomość wartości rosyjskiego dziedzictwa kulturowego, posługuje się tymi kategoriami w odczytaniach tekstów literackich
- posiada podstawową wiedzę o powiązaniach komparatystyki z innymi dyscyplinami humanistycznymi
- potrafi argumentować z wykorzystaniem poglądów autorów opracowań krytycznych
- umie formułować własne sądy w oparciu o przeczytany materiał
- umie samodzielnie rozwijać swoje umiejętności badawcze
- potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

- Komparatystyka literacko-kulturowa. Przedmiot i metodologia. Miejsce we współczesnym dyskursie literaturoznawczym. Komparatystyka intersemiotyczna
- Dzieło literackie w kontekście kulturowym. Kulturowe uwarunkowania poznania humanistycznego. Koncepcja dzieła otwartego (M. Bachtin, U. Eco). Dzieło literackie jako specyficzne narzędzie i medium poznawcze. Pogłębione czytanie tekstu literackiego a problem kompetencji odbiorcy „zaangażowanego”.
- Intertekstualność. Wielokulturowość. Kulturowa teoria literatury.
- Miasto jako przedmiot badań semiotyki kultury. Petersburg i „tekst petersburski literatury rosyjskiej”.

- Wyróżniki kultury i duchowości rosyjskiej: jurodiwyj.
- Wyróżniki kultury i duchowości rosyjskiej: starzec.
- Tekst literacki w kontekście intersemiotycznym. Taniec jako tekst pisany ciałem. Taniec Isadory Duncan w kontekście Wielkiej Reformy Teatralnej.
- Karnawał i karnawalizacja w kulturze współczesnej. Koncepcja symulakrum J. Baudrillarda
- Problem reifikacji w literaturze, filozofii i sztuce. Dekodowanie ciała.
- Tragedia. Tragiczność bytu. Tragizm ludzkiej egzystencji. Namysł nad kategorią tragizmu w ujęciu historycznym
- Mit jako system semiologiczny. Odczytanie i rozszyfrowanie mitu. Potrzeba i granice mitologii.
- Pojęcie piękna w ujęciu historycznym i kulturowym

Nazwa zajęć: Komparatystyka literacko-kulturowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma podstawową wiedzę o miejscu komparatystyki literacko-kulturowej we współczesnym dyskursie literaturoznawczym
- zna elementarną terminologię w zakresie komparatystyki, zna podstawowe założenia i argumentacje kulturowej teorii literatury, teorii intertekstualności (z uwzględnieniem jej statusu we współczesnej kulturze)
- posiada uporządkowaną wiedzę nt. kategorii uwzględnianych we współczesnych metodologiach literaturoznawczych (karnawalizacja, reifikacja, intersemiotyczność, semiotyka miasta)
- wykorzystuje fundamentalne kategorie kulturowe (mit) do samodzielnych odczytań tekstów humanistycznych
- posiada uporządkowaną wiedzę, dotyczącą charakterystycznych zjawisk i pojęć stanowiących o specyfice mentalności rosyjskiej („tekst petersburski literatury rosyjskiej”), ma świadomość wartości rosyjskiego dziedzictwa kulturowego, posługuje się tymi kategoriami w odczytaniach tekstów literackich
- posiada podstawową wiedzę o powiązaniach komparatystyki z innymi dyscyplinami humanistycznymi
- potrafi argumentować z wykorzystaniem poglądów autorów opracowań krytycznych
- umie formułować własne sądy w oparciu o przeczytany materiał
- umie samodzielnie rozwijać swoje umiejętności badawcze
- potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

- Komparatystyka literacko-kulturowa. Przedmiot i metodologia. Miejsce we współczesnym dyskursie literaturoznawczym.
- Komparatystyka intersemiotyczna.
- Dzieło literackie w kontekście kulturowym. Kulturowe uwarunkowania poznania humanistycznego. Koncepcja dzieła otwartego (M. Bachtin).
- Koncepcja dzieła otwartego (U.Eco). Dzieło literackie jako specyficzne narzędzie i medium poznawcze. Pogłębione czytanie tekstu literackiego a problem kompetencji odbiorcy „zaangażowanego”.
- Miasto jako przedmiot badań semiotyki kultury.
- Petersburg i „tekst petersburski literatury rosyjskiej”.
- Koncepcja symulakrum J. Baudrillarda.
- Karnawał i karnawalizacja w kulturze współczesnej.
- Problem reifikacji w literaturze, filozofii i sztuce.
- Dekodowanie ciała.
- Mit jako system semiologiczny.
- Odczytanie i rozszyfrowanie mitu. Potrzeba i granice mitologii.

Nazwa zajęć: Komunikacja językowa w Internecie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie miejsce i znaczenie subdyscyplin współczesnego językoznawstwa zajmujących się badaniami nad internetową komunikacją językową oraz ich specyfikę przedmiotową i metodologiczną; rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu wiedzy o komunikacji internetowej
- umie opisać podstawowe modele, schematy i właściwości internetowej komunikacji językowej; potrafi porównać cechy komunikacji internetowej oraz komunikacji werbalnej (pisemnej i ustnej)
- potrafi rozpoznać i opisać typy komunikacji w Internecie oraz określić różnice między komunikacją internetową a komunikacją elektroniczną; potrafi wskazać i przeanalizować różnice pomiędzy tekstem tradycyjnym a elektronicznym
- umie scharakteryzować wybrane gatunki internetowe oraz gatunki złożone (struktury ponadgatunkowe); potrafi je porównać wskazując różnice między nimi oraz wyszczególniając cechy wspólne

- potrafi określić właściwości internetowej komunikacji językowej oraz omówić wpływ komunikacji internetowej na język; umie scharakteryzować takie zjawiska jak lolspeak, „język olbański” i in. oraz przeanalizować przykłady kreatywności językowej w przekazach internetowych
- potrafi prawidłowo interpretować i analizować różne zachowania językowe oraz dokonać ich oceny na podstawie określonych kryteriów
- korzysta ze zdobytej wiedzy prezentując wystąpienia dotyczące języka oraz internetowej komunikacji językowej

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka mediolingwistyki i lingwistyki internetowej jako subdyscyplin współczesnego językoznawstwa. Pojęcia komunikacji, komunikowania (się), porozumiewania się. Komunikacja werbalna (ustna i pisemna).
- Typy komunikacji w sieci. Komunikacja internetowa a komunikacja elektroniczna. Podstawowe terminy i pojęcia z zakresu wiedzy o komunikacji internetowej.
- Podstawowe modele, schematy i właściwości internetowej komunikacji językowej. Sytuacje komunikacyjne w Internecie. Przekaz internetowy.
- Klasyfikacja tekstów elektronicznych. Podstawowe cechy tekstów elektronicznych. Tekst tradycyjny a tekst elektroniczny. Właściwości hipertekstu. Hipertekst a tekst tradycyjny. Klipowe teksty memowe.
- Właściwości internetowej komunikacji językowej. Czas i miejsce w komunikacji internetowej.
- Typologia gatunków internetowych. Gatunki złożone (struktury ponadgatunkowe). Specyfika wybranych gatunków internetowych oraz gatunków złożonych.
- Memosfera. Pojęcie memu internetowego. Mem kulturowy a mem internetowy. Klasyfikacja memów internetowych. Charakterystyka wybranych gatunków memowych. Mem jako komunikat.
- Język w Internecie. Kakografia w komunikacji internetowej. Kreatywność językowa w przekazach internetowych.
- Kultura zachowań językowych w Internecie. Zasady netykiety. Językowe zakłócenia komunikacji internetowej (flaming, hejting, trolling).

Nazwa zajęć: Kultura i realia rosyjskiego obszaru językowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i prawidłowo stosuje pojęcia niezbędne dla opisu różnorodnych znaków/aspektów systemu kulturowego Słowian Wschodnich
- rozpoznaje i potrafi scharakteryzować geopolityczne, etnograficzne oraz mentalnościowe wyróżniki Słowiańszczyzny Wschodniej
- zna przełomowe stadia rozwoju duchowej oraz materialnej kultury rosyjskiej
- posiada wiedzę o zależnościach występujących między sferą stosunków społeczno-politycznych a kondycją elit intelektualnych na kluczowych etapach dziejów Rosji
- potrafi określić znaczenie omawianych zjawisk kulturotwórczych w perspektywie historycznej
- analizuje i interpretuje fenomeny duchowości rosyjskiej w oparciu o literaturę naukowo-badawczą
- potrafi samodzielnie formułować sądy/ wnioski dotyczące rozwoju poszczególnych dziedzin sztuki w Rosji
- wykorzystuje zdobytą wiedzę w pracy zespołowej (twórczo uczestniczy w dyskusjach grupowych)

Treści programowe dla zajęć:

- Rosja na mapie świata: uwarunkowania geograficzne i przyrodnicze; symbole państwowe; podział terytorialny.
- Duchowość rosyjska wobec cywilizacji zachodniej – omówienie problemu w oparciu o dokument filmowy W. Herzoga „Głosy z głębi”.
- Mitologia słowiańska: ważniejsze bóstwa i związane z nimi święta (demonologia, wierzenia, zwyczaje ludowe).
- Istota prawosławia: obrzędy liturgiczne, utensylia cerkiewne, funkcja ikonostasu.
- Podstawy teologii ikony: kanony ikonograficzne, zabieg odwróconej perspektywy.
- Architektura sakralna i świecka: na przykładzie zabytków Moskwy oraz Złotego Pierścienia Rosji.
- Rozwój stylów architektonicznych: na przykładzie zabytków Petersburga i okolic.
- Sztuka użytkowa: rzemiosło folklorystyczne; historia tradycyjnych przedmiotów użytkowych.
- Malarstwo przełomu XIX i XX wieku: „ruch pieriedwiżników”, estetyczne poszukiwania W. Kandinsky’ego, K. Malewicza i M. Chagall’a.
- Ermitaż: największe muzeum sztuk plastycznych w Rosji – historia założenia, ekspozycje.
- Galeria Trietiaowska – twórcy galerii, omówienie kolekcji ważniejszych dzieł.
- Muzyka: pieśni i tańce ludowe, instrumenty narodowe.
- Rola członków „Potężnej Piątki” w kształtowaniu charakteru rosyjskiej muzyki klasycznej.
- Wielcy kompozytorzy rosyjscy i ich utwory: P. Czajkowski, A. Skriabin, S. Rachmaninow i S. Prokofiew.

- Balet: sylwetki artystyczne Anny Pawłowej, Mai Plisieckiej; działalność S. Diagilewa.

Nazwa zajęć: Kultura i realia rosyjskiego obszaru językowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i prawidłowo stosuje pojęcia niezbędne dla opisu różnorodnych znaków/aspektów systemu kulturowego Słowian Wschodnich
- rozpoznaje i potrafi scharakteryzować geopolityczne, etnograficzne oraz mentalnościowe wyróżniki Słowiańszczyzny Wschodniej
- zna przełomowe stadia rozwoju duchowej oraz materialnej kultury rosyjskiej
- posiada wiedzę o zależnościach występujących między sferą stosunków społeczno-politycznych a kondycją elit intelektualnych na kluczowych etapach dziejów Rosji
- potrafi określić znaczenie omawianych zjawisk kulturotwórczych w perspektywie historycznej
- analizuje i interpretuje fenomeny duchowości rosyjskiej w oparciu o literaturę naukowo-badawczą
- potrafi samodzielnie formułować sądy/ wnioski dotyczące rozwoju poszczególnych dziedzin sztuki w Rosji
- wykorzystuje zdobytą wiedzę w pracy zespołowej (twórczo uczestniczy w dyskusjach grupowych)

Treści programowe dla zajęć:

- Rosja na mapie świata: uwarunkowania geograficzne i przyrodnicze; symbole państwowe; podział terytorialny.
- Duchowość rosyjska wobec cywilizacji zachodniej – omówienie problemu w oparciu o dokument filmowy W. Herzoga „Głosy z głębi”.
- Mitologia słowiańska: ważniejsze bóstwa i związane z nimi święta (demonologia, wierzenia, zwyczaje ludowe).
- Istota prawosławia: obrzędy liturgiczne, utensylia cerkiewne, funkcja ikonostasu.
- Podstawy teologii ikony: kanony ikonograficzne, zabieg odwróconej perspektywy.
- Architektura sakralna i świecka: na przykładzie zabytków Moskwy oraz Złotego Pierścienia Rosji.
- Rozwój stylów architektonicznych: na przykładzie zabytków Petersburga i okolic.
- Sztuka użytkowa: rzemiosło folklorystyczne; historia tradycyjnych przedmiotów użytkowych.
- Malarstwo przełomu XIX i XX wieku: „ruch pieriedwiżników”, estetyczne poszukiwania W. Kandinsky’ego, K. Malewicza i M. Chagall’a.
- Ermitaż: największe muzeum sztuk plastycznych w Rosji – historia założenia, ekspozycje.
- Galeria Trietiakowska – twórcy galerii, omówienie kolekcji ważniejszych dzieł.
- Muzyka: pieśni i tańce ludowe, instrumenty narodowe.
- Rola członków „Potężnej Piątki” w kształtowaniu charakteru rosyjskiej muzyki klasycznej.
- Wielcy kompozytorzy rosyjscy i ich utwory: P. Czajkowski, A. Skriabin, S. Rachmaninow i S. Prokofiew.
- Balet: sylwetki artystyczne Anny Pawłowej, Mai Plisieckiej; działalność S. Diagilewa.

Nazwa zajęć: Kultura rosyjska dzisiaj. Wybrane problemy (street art, muzyka, performance, happening, taniec).

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada rozszerzoną wiedzę na temat rozwoju wybranych problemów współczesnej kultury rosyjskiej, zna jej specyfikę na tle tendencji światowych
- potrafi rozpoznać i nazwać stosowane przez twórcę środki artystyczne
- zna terminologię oraz teorie związane z rozwojem takich zjawisk współczesnej kultury rosyjskiej jak street art, muzyka undergrounda, performance, happening, taniec nowoczesny
- zna podstawowe nurty współczesnej muzyki (undergrounda) i tańca nowoczesnego i sztuki ulicznej w Rosji
- posiada poszerzoną wiedzę o współczesnej rosyjskiej sztuce publicznej
- posiada pogłębioną wiedzę o powiązaniach zjawisk kultury współczesnej z innymi dziedzinami sztuki i nauki
- potrafi argumentować z wykorzystaniem poglądów autorów opracowań krytycznych
- umie formułować własne sądy w oparciu o przeczytany materiał
- umie wskazać analogie w obrębie zjawisk artystycznych kształtujących na świecie
- potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

- Muzyka radzieckiego undergroundu jako tło społeczno-politycznych zmian. Fundamenty rosyjskiej muzyki alternatywnej końca XX w. (legendarna grupa Kino, Graždanskaja Oborona, Zoopark i inn.). Wiktor Coj - ikona rosyjskiej popkultury.
- Teksty piosenek muzyki alternatywnej jako próba zrozumienia rosyjskiej tożsamości.

- Współczesnego scena muzyczna rosyjskiego undergroundu: garażowe granie, (elektro) hip hop, (psycho)rap, postpunk i inne kierunki. Twórczość wybranych artystów i zespołów: Hasky, Aigel, Monetoczka, Czemodean, Ploho, Solomiennyye Jenoty i inn.
- Taniec współczesny jako forma manifestacji wewnętrznego stanu emocjonalnego i budowania dialogu z widzami, taniec jako przestrzeń komunikacji.
- Taniec (post)nowoczesny (styl contemporary, jazz, improwizacja kontaktowa) jako nowy typ choreografii odrzucający tradycyjne formy tańca klasycznego.
- Teatr współczesnej choreografii w Jekaterynburgu „Prowincjonalne tańce”
- Międzynarodowe Centrum Tańca i Performansa „Cech” i inn.
- Taniec uliczny (hip-hop, break dance, popping, locking i inn) w Rosji (koniec XX – początek XXI w.).
- Rozwój breakdance jako części kultury hip hopu w Rosji (zespoły: Arsenal, DMJ, Da Boogie Crew, Top9 Crew, All the Most).
- Street art jako dziedzina sztuki ulicy w Rosji. Rozwój i rola owego zjawiska artystycznego, zmieniającego pejzaż miasta w Rosji.
- Próba przedstawienia street artu i graffiti (jako nieco odmienne dziedziny sztuki ulicy przy wspólnym rodowodzie) jako zjawiska o charakterze społeczno-kulturowym i artystycznym (obrazu jako tekst) w kulturze Rosji.
- Twórczość współczesnych rosyjskich artystów street artu Pasha „P183”, Kirill Kto, Slava PTRK i inn.
- Wybrane aspekty współczesnej sztuki akcji w Rosji (happening i performance). Działania wizualno-performatywne jako forma dialogu z rzeczywistością społeczno-polityczną w Rosji oraz z wzorami twórczości artystycznej.
- Specyfika sztuki akcji i jej rozwój w Rosji (koniec XX – początek XXI) na przykładzie twórców: A. Osmołowski, P. Pawlenski, A. Brener, E. Kowylina i zespołów: grupy feministycznej Pussy Riot, grupy artystycznej Bombily, Wojna

Nazwa zajęć: Kultura ukraińska we współczesnym świecie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi omówić przyczyny ruchów migracyjnych z Ukrainy po 1991 roku
- potrafi omówić najważniejsze kierunki migracji Ukraińców po 1991 roku
- rozumie specyfikę sytuacji ukraińskich migrantów w Polsce po 1991 roku
- zna sylwetki najważniejszych twórców ukraińskich za granicą
- rozumie i potrafi omówić zjawisko literatury interkulturowej
- potrafi rozróżnić sytuację pierwszego i drugiego pokolenia migrantów
- rozumie i potrafi omówić znaczenie dyplomacji kulturalnej na przykładzie Ukrainy
- rozumie i potrafi omówić wpływ migracji ukraińskiej na przemiany w polskim społeczeństwie po 2014 roku

Treści programowe dla zajęć:

- Migracja z Ukrainy po 1991 roku. Główne kierunki.
- Spotkanie różnych pokoleń ukraińskich migrantów w Polsce. Dyskusje o tożsamości na łamach periodyków.
- Ukraińska sztuka migracyjna.
- Zjawisko literatury interkulturowej oraz literatury gastarbeiterów
- Cechy kultury ukraińskiej diaspory
- Sylwetki ukraińskich twórców mieszkających poza granicami Ukrainy (Wasył Machno, Emma Andijewska, Tania Malarczuk, Katia Petrowska)
- Interkulturowa twórczość Żanny Słoniowskiej
- Ukraińskie czasopiśmiennictwo poza Ukrainą („Nasze słowo”, „Nasz wybir”, „Zerna”)
- Ukraińska dyplomacja kulturalna – tradycja i współczesność
- Ukraińska diaspora wobec najważniejszych wydarzeń społeczno-politycznych w Ukrainie (Euromajdan, wojna rosyjsko-ukraińska)

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka angielskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Umie artykułować wszystkie dźwięki angielskie z zachowaniem niezbędnych kontrastów fonemicznych.
- Stosuje podstawowe procesy allofoniczne języka angielskiego we własnej wymowie.
- Potrafi pracować nad swoją wymową samodzielnie.
- Świadomie kontroluje aspekty mowy ciągłej.
- Rozumie różnice kontekstualne i znaczeniowe między różnorodnymi strukturami gramatycznymi w języku angielskim na poziomie średnio zaawansowanym wyższym i omawia je, posługując się odpowiednim zasobem stosownej terminologii.

- Rozpoznaje i poprawnie stosuje w praktyce podstawowe formy gramatyczne w języku angielskim na poziomie średnio zaawansowanym wyższym w formie ustnej i pisemnej.
- Stosuje w praktyce skuteczne strategie rozwiązywania różnorodnych zadań egzaminacyjnych na poziomie średnio zaawansowanym wyższym.
- Potrafi samodzielnie pracować nad poszerzaniem własnej gramatyki w aspekcie teoretycznym i praktycznym.
- Potrafi prawidłowo posługiwać się szerokim zasobem słownictwa z wybranych zakresów tematycznych na poziomie średnio zaawansowanym wyższym.
- Potrafi formułować przejrzyste, poprawne językowo i płynne wypowiedzi ustne na tematy ogólne.
- Czyta ze zrozumieniem krótkie autentyczne teksty o tematyce ogólnej.
- Potrafi napisać kilkudzaniowe, w miarę precyzyjne i obiektywne streszczenie tekstu ogólnego o długości ok. 200-300 słów z zachowaniem podstawowej poprawności gramatycznej i leksykalnej.
- Potrafi analizować strukturę krótkiego tekstu ekspozycyjnego, i wykorzystać tę umiejętność w korekcie, samo-korekcie, dyskusji, przygotowaniu streszczenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Wymowa
- Samogłoski języka angielskiego – aspekty fonemiczne i allofoniczne - powtórzenie
- Spółgłoski języka angielskiego – aspekty fonemiczne i allofoniczne
- Konsolidacja aspektów segmentalnych wymowy.
- Mowa ciągła: formy słabe, junktura.
- Mowa ciągła: Akcent zdaniowy i rytm.
- Intonacja
- Gramatyka
- Dalsze omówienie teorii podstawowych zagadnień, pojęć i terminów z gramatyki języka angielskiego: okoliczniki; czasowniki modalne i ich funkcje; strona bierna; tryby warunkowe; gerundium; konstrukcje bezokolicznikowe i imiesłowowe; zdania względne; mowa zależna; przyimki; czasowniki frazowe; struktura zdania prostego i złożonego; podrzędność; koordynacja;
- Intensywne ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, rozwijające, doskonalące i sprawdzające umiejętność stosowania struktur językowych i zasad poprawnej gramatyki języka angielskiego: parafraza, test luk, rozumienie tekstu pisanego, słowotwórstwo, test gramatyczny wielokrotnego wyboru i odnajdywanie błędów.
- General English
- Słownictwo związane z blokami tematycznymi: Zarządzanie czasem i pieniędzmi; dystansowanie się i strona bierna, Style życia; konstrukcje bezokolicznikowe oraz forma -ing, Współczesne uzależnienia; tryby warunkowe, Sztuka i artyści; czasowniki zmysłów, Podróże i turystyka; czasy i formy wyrażające zaplanowaną przyszłość
- Ćwiczenia rozwijające spontaniczne i przygotowane wypowiedzi ustnej w ramach zdefiniowanych bloków tematycznych, wzbogacone o ćwiczenia z wybranych struktur gramatycznych
- Czytanie i analizowanie krótkich autentycznych tekstów w ramach zdefiniowanych bloków tematycznych
- Ekspozycja na różnorodne anglojęzyczne multimedialne materiały audiowizualne
- Pisanie
- Ćwiczenia doskonalące praktyczne użycie języka: rejestr i styl, zdania złożone (complex, compound), efektywny dobór słownictwa, połączenia logiczne i wyrażenia łączące, podstawowe zasady interpunkcji.
- Pisanie i poprawa min. 5-6 (kilkudzaniowych) streszczeń do tekstów współczesnych o tematyce ogólnej o długości 100-210 słów.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka białoruskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi prawidłowo artykułować dźwięki systemu języka białoruskiego, poprawnie stosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach oraz używać odpowiedniej intonacji w zależności od sytuacji komunikacyjnej
- rozumie słuchany tekst i potrafi wykonywać zadania z nim związane (łączenie sprawności słuchania z pisanem oraz mówieniem)
- potrafi prawidłowo posługiwać się białoruskim językiem literackim zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej: umie wnioskować, negocjować i uzasadniać swoje opinie w monologu, dialogu i polilogu
- potrafi prawidłowo napisać list, charakterystykę, opis i wypracowanie
- wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielanie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń)

- stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe, by wyrazić intencję oraz stany emocjonalne
- potrafi wypowiadać się na temat preferowanych i nie cech wyglądu zewnętrznego, charakteru itp., oceniać i wnioskować;
- tworzy tekst w postaci dłuższej wypowiedzi ustnej, uwzględniającej: charakterystykę postaci, opisywanie miejsc, czynności, zjawisk przyrody itp. w zakresie treści programowych, relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii
- tworzy tekst w postaci dłuższej wypowiedzi pisemnej, uwzględniającej: charakterystykę postaci, opisywanie miejsc, czynności, zjawisk przyrody itp. w zakresie treści programowych, relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii
- rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady ortograficzne
- rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne
- potrafi zastosować podstawowe zasady interpunkcji
- potrafi zastosować podstawowe zasady składni

Treści programowe dla zajęć:

- Aspekt leksykalny:
- Człowiek, jego wygląd zewnętrzny i cechy osobowości: wygląd zewnętrzny /portret/, cechy, które nas przyciągają i odpychają, ubiór, akcesoria, fryzura, makijaż – czyli jak zaprezentować siebie, charakter człowieka, jego emocje, intelekt, styl życia, poglądy, uznawane wartości.
- Zdrowie człowieka i choroby: zagrożenia dla zdrowia i profilaktyka, lekarze specjaliści, terapia, lekarstwa, sposoby leczenia, współczesne choroby cywilizacyjne, uzależnienia, postępowanie w sytuacjach zagrożenia, zdrowy styl życia.
- W zdrowym ciele... / sport w życiu człowieka /: zimowe i letnie dyscypliny sportowe, fitness i zdrowy tryb życia, imprezy sportowe, sporty ekstremalne.
- Turystyka, różne formy spędzania czasu wolnego: wyjazdy zorganizowane (wybór miejsca, przygotowanie do podróży), korzystanie z ofert biur podróży (wybór oferty, reklamacje), turystyka piesza (przygotowanie, „niezbędnik turysty”).
- Świat wokół nas – ekologia: zagrożenia dla środowiska naturalnego człowieka, małe i wielkie inicjatywy ekologiczne.
- Sprawy codzienne, sprawy przyziemne: usługi z jakich korzystamy, tradycyjna i nowa działalność usługowa.
- Aspekt gramatyczny:
- Odmiana rzeczowników rodzaju nijakiego zakończonych na -я (-ë): цяля/ -ë, жарабя/ -ë; rzeczowników na мя: імя, плем, стрэмя; rzeczowników rodzaju męskiego zakończonych na -а (-я): бацька, дзядзька, стараста, Ваня oraz rzeczowników wspólnorodzajowych: гарэза, ціхоня, забіяка.
- Czasowniki zwrotne/niezwrotne, przechodnie/nieprzechodnie; rekcja czasownika w aspekcie porównawczym. Sposoby wyrażenia modalności.
- Pełna i krótka forma przymiotnika w funkcji orzecznika. Zaimki przeczące i nieokreślone.
- Wyrażenie stosunków przestrzennych.
- Wyrażenie stosunków czasowych.
- Wyrażenie stosunków ilościowych (liczebniki zbiorowe).
- Wyrażenie stosunków przyczynowych.
- Zasady pisowni miękkiego znaku i apostrofu.
- Pisownia przedrostków i sufiksów.
- Pisownia wyrazów złożonych.
- Pisownia przyimków złożonych.
- Pisownia spójników.
- Pisownia partykuł nie, ni, nia z różnymi częściami mowy.
- Użycie znaków interpunkcyjnych w zdaniach prostych i złożonych.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – gramatyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma opanowane zasady z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, które potrafi zastosować w ćwiczeniach gramatycznych i które próbuje stosować w komunikacji
- rozumie i stosuje podstawowe pojęcia z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, w tym zakresie potrafi również porównywać (przez wzgląd na wyznaczone tertium comparationis) potencjał j. niemieckiego z potencjałem j. polskiego
- ma uporządkowaną wiedzę na temat omawianych zagadnień
- samodzielnie wyszukuje, analizuje i selekcjonuje informacje dotyczące terminologii i modeli gramatycznych z gramatyk języka niemieckiego

- skutecznie posługuje się poznanymi metodami i narzędziami w celu analizy morfologicznej wybranych struktur i krytycznej, refleksyjnej oceny ich poprawności oraz potrafi merytorycznie argumentować
- ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności i potrzeby ich aktualizacji oraz potrafi ją samodzielnie zdobywać

Treści programowe dla zajęć:

- Czas przeszły Präteritum
- Czas przeszły Präteritum w porównaniu z czasem przeszłym Perfekt (w porównaniu z sytuacją temporalną w języku polskim)
- Czasowniki zwrotne, zaimki zwrotne i zastępniki zwrotne (zaimki osobowe) (w porównaniu z językiem polskim)
- Rekcja czasownika (przypadki czyste i zapośredniczone przez przyimki), przysłówki pytające i przyimkoprzysłówki (w porównaniu z językiem polskim)
- Deklinacja przymiotnika
- Tryb przypuszczający (Konjunktiv II i Konjunktiv I)

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – gramatyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma opanowane zasady z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, które potrafi zastosować w ćwiczeniach gramatycznych i które próbuje stosować w komunikacji
- rozumie i stosuje podstawowe pojęcia z zakresu omówionych zagadnień gramatycznych, w tym zakresie potrafi również porównywać (przez wzgląd na wyznaczone tertium comparationis) potencjał j. niemieckiego z potencjałem j. polskiego
- ma uporządkowaną wiedzę na temat omawianych zagadnień
- samodzielnie wyszukuje, analizuje i selekcjonuje informacje dotyczące terminologii i modeli gramatycznych z gramatyk języka niemieckiego
- skutecznie posługuje się poznanymi metodami i narzędziami w celu analizy morfologicznej wybranych struktur i krytycznej, refleksyjnej oceny ich poprawności oraz potrafi merytorycznie argumentować
- ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności i potrzeby ich aktualizacji oraz potrafi ją samodzielnie zdobywać

Treści programowe dla zajęć:

- Konjunktionen und Adverbien (Folgen und Gründe): darum, deswegen, daher, aus diesem Grund, nämlich; Präposition wegen
- Partizip Präsens und Perfekt als Adjektive
- Zweiteilige Konjunktionen
- nicht/nur brauchen + Infinitiv mit zu
- Ausdrücke mit es
- Modalpartikeln denn, doch, eigentlich, ja
- Konjunktionen indem, sodass
- Lokale und temporale Präpositionen innerhalb, außerhalb, um...herum, an/am...entlang
- Passiv Präsens mit Modalverben
- Passiv Perfekt
- Passiv Präteritum
- Konjunktionen (an)statt/ohne...zu, (an)statt/ohne dass
- Konjunktionen damit

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – sprawności zintegrowane

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna (w zakresie B1/1) słownictwo oraz gramatykę języka niemieckiego na poziomie B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w języku niemieckim zrozumieć krótkie artykuły zawierające dane statystyczne, wypowiedzi w ankietach, zaproszenia, krótkie sprawozdania, maile prezentowane w standardowej odmianie języka
- czyta ze zrozumieniem krótkie artykuły dotyczące podstawowych zakresów życia człowieka, takich jak: przyjaźń, praca, mieszkanie, media
- potrafi w prosty i zwięzły sposób w języku niemieckim opowiedzieć o swoich przyjaciółach, pracy, najbliższym otoczeniu, potrafi złożyć reklamację, potrafi przeprowadzić prostą i zrozumiałą rozmowę telefoniczną, potrafi opowiedzieć o planach na przyszłość
- potrafi pisać zrozumiałe teksty, półoficjalne zaproszenia, krótki raport, pismo reklamacyjne, e-mail
- umie samodzielnie poszerzać wiedzę językową w oparciu o słowniki, leksykony także w wersji online oraz selekcjonować zdobyte informacje

- potrafi pracować zarówno w parach, jak i w grupie, zna kulturowe uwarunkowania, na które trzeba zwracać uwagę podczas komunikowania się z innymi kulturami
- jest otwarty na inne opinie, potrafi uargumentować swoją własną
- ma uporządkowaną wiedzę ogólną na temat komunikowania się w prosty sposób przez telefon w języku niemieckim, ma ogólną wiedzę na temat rynku prasowego w Niemczech
- ma świadomość kompleksowej natury języka, szczególnie jeśli chodzi o pisma mające odpowiednią formę – oficjalną lub półoficjalną - w danej kulturze, np. zaproszenie, raport; zdaje sobie sprawę z istoty poprawności gramatycznej tego rodzaju pism
- słucha ze zrozumieniem krótkie teksty dotyczące podstawowych zakresów życia człowieka, takich jak: przyjaźń, praca, mieszkanie, media

Treści programowe dla zajęć:

- Opis wyglądu i charakteru człowieka
- Zawód i praca
- Mieszkanie
- Korespondencja e-mailowa
- Opis danych statystycznych
- Składanie reklamacji
- Przeprowadzanie rozmów telefonicznych
- Obsługa klienta
- Nowe technologie
- Zaproszenia
- Prasa w Niemczech
- Deklinacja przymiotnika w roli rzeczownika
- Czas przeszły Präteritum
- Zdania przydawkowe (=względne)
- Zdania okolicznikowe przyzwolenia z obwohl i trotzdem
- Czas przyszły Futur I
- Używanie spójnika falls

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – sprawności zintegrowane

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna (w zakresie B1/1) słownictwo oraz gramatykę języka niemieckiego na poziomie B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w języku niemieckim zrozumieć krótkie artykuły, listy i maile, odmowy i potwierdzenie przyjęcia zaproszenia, komentarze
- czyta ze zrozumieniem artykuły, komentarze, blogi związane z tematyką omówioną na zajęciach, pisane językiem standardowym z elementami języka potocznego i śledzi bieżące trendy w krajach niemieckojęzycznych, jeśli chodzi o pisanie różnorodnych tekstów w Internecie
- potrafi w prosty i zwięzły sposób w języku niemieckim opowiedzieć o tym, jak należy szukać pracy, potrafi udzielić rady, opowiedzieć o swoim stylu życia, potrafi wypowiedzieć się na tematy omawiane na zajęciach związane z doświadczeniami z przeszłości i planami na przyszłość. Jednocześnie potrafi dyskutować na powyższe tematy wykazując otwartość na nowe idee
- potrafi pisać proste komentarze, wpisy na blogach, listy i maile (zaproszenia, odmowy, potwierdzenie przybycia), potrafi napisać podanie o pracę
- umie samodzielnie poszerzać wiedzę językową w oparciu o słowniki, leksykony także w wersji online
- posiada umiejętność przygotowania prezentacji ustnych na tematy związane z życiem w krajach niemieckojęzycznych
- efektywnie organizuje swoją pracę
- ma uporządkowaną wiedzę ogólną na temat wyrażania rozczarowania w języku niemieckim; ma ogólną wiedzę na temat zasad pisania służbowych listów i maili
- ma świadomość kompleksowej natury języka, szczególnie jeśli chodzi o wyrażanie emocji
- słucha ze zrozumieniem tekstów związanych z tematyką omawianą na zajęciach

Treści programowe dla zajęć:

- Doradztwo, udzielanie rad
- Zabieranie stanowiska w określonych sytuacjach komunikacyjnych
- Szukanie pracy
- Zdrowy styl życia, dbanie o zdrowie, uprawianie sportu, zasady zdrowego odżywiania
- Atrakcyjny pracodawca
- Mocne i słabe strony

- Zaprzepaszczone szanse
- Szczęście i szczęśliwe momenty w życiu
- Radość, odwaga i siła
- Organizowanie uroczystości w miejscu pracy
- Bezokolicznik z zu
- Spójniki da, während, bevor
- Deklinacja przymiotnika w stopniu wyższym i najwyższym
- Tryb przypuszczający II
- Czas Plusquamperfekt, spójnik nachdem
- Genitiv – deklinacja przymiotnika w dopełniaczu, przyimek trotz

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i stosuje słownictwo w zakresie tematyki określonej w treściach programowych.
- Potrafi wypowiadać się na temat preferowanych i nie cech wyglądu zewnętrznego, charakteru itp., oceniać i wnioskować.
- Rozumie słuchany tekst i potrafi wykonywać zadania z nim związane (łączenie sprawności słuchania z pisaniem, mówieniem)
- Potrafi prawidłowo napisać list, charakterystykę, recenzję, opis i esej
- Wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielenie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń).
- Stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe by wyrazić intencję oraz stany emocjonalne.
- Tworzy tekst w postaci dłuższej wypowiedzi ustnej, uwzględniającej: charakterystykę postaci, opisywanie miejsc, czynności, zjawisk przyrody itp. w zakresie treści programowych, relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii.
- Tworzy tekst w postaci dłuższej wypowiedzi pisemnej, uwzględniającej: charakterystykę postaci, opisywanie miejsc, czynności, zjawisk przyrody itp. w zakresie treści programowych, relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii.
- Potrafi umiejętnie wnioskować, negocjować i uzasadniać swoje opinie w monologu, dialogu i polilogu.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady ortograficzne
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne
- Potrafi zastosować podstawowe zasady interpunkcji
- Potrafi zastosować podstawowe zasady składni
- Potrafi prawidłowo zastosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach.

Treści programowe dla zajęć:

- Człowiek, jego wygląd zewnętrzny i cechy osobowości: Wygląd zewnętrzny /portret/, cechy, które nas przyciągają i odpychają Ubiór, akcesoria, fryzura, makijaż – czyli jak zaprezentować siebie Usługi (fryzjer, kosmetyczka, szewc, krawiec) - czyli jak dbać o siebie i swój image, Charakter człowieka, jego emocje, cechy pozytywne, negatywne i ambiwalentne, Intelpekt; styl życia, poglądy, uznawane wartości
- Zdrowie człowieka i choroby: Zagrożenia dla zdrowia i profilaktyka, Lekarze specjaliści, terapia, lekarstwa, sposoby leczenia, Współczesne choroby cywilizacyjne, uzależnienia, Postępowanie w sytuacjach zagrożenia, Zdrowy styl życia,
- W zdrowym ciele... / sport w życiu człowieka /: Dyscypliny i imprezy sportowe, Fitness i zdrowy tryb życia, Sporty ekstremalne ,
- Turystyka, różne formy spędzania czasu wolnego: Wyjazdy zorganizowane (wybór miejsca, przygotowanie do podróży), Korzystanie z ofert biur podróży (wybór oferty, reklamacje), Turystyka piesza (przygotowanie, „niezbędnik turysty” ,
- Świat wokół nas - ekologia , Zagrożenia dla środowiska naturalnego człowieka, Małe i wielkie inicjatywy ekologiczne,
- Czasowniki zwrotne/niezwrotne, przechodnie/nieprzechodnie; rekcja czasownika w aspekcie porównawczym
- Sposoby wyrażenia modalności
- Pełna i krótka forma przymiotnika w funkcji orzecznika
- Zaimki przeczące i nieokreślone
- Wyrażenie stosunków przestrzennych
- Wyrażenie stosunków czasowych
- Wyrażenie stosunków ilościowych (liczebnik)

- Wyrażenie stosunków przyczynowych
- Pisownia przyrostków -н-, -нн- w przymiotnikach, czasownikach, przysłówkach
- Pisownia samogłosek nieakceptowanych w rdzeniu wyrazu
- Pisownia wyrazów złożonych
- Pisownia przysłówków
- Pisownia przymków złożonych i spójników
- Pisownia „не”, „ни” z różnymi częściami mowy
- Użycie znaków interpunkcyjnych w zdaniach prostych i złożonych (wybrane aspekty)

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i stosuje słownictwo w zakresie tematyki określonej w treściach programowych.
- Potrafi wypowiadać się na temat preferowanych i nie cech wyglądu zewnętrznego, charakteru itp., oceniać i wnioskować.
- Rozumie słuchany tekst i potrafi wykonywać zadania z nim związane (łączenie sprawności słuchania z pisanem, mówieniem)
- Potrafi prawidłowo napisać list, charakterystykę, recenzję, opis i esej
- Wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielenie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń).
- Stosuje poprawnie adekwatne do sytuacji komunikacyjnej środki językowe by wyrazić intencję oraz stany emocjonalne.
- Tworzy tekst w postaci dłuższej wypowiedzi ustnej, uwzględniającej: charakterystykę postaci, opisywanie miejsc, czynności, zjawisk przyrody itp. w zakresie treści programowych, relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii.
- Tworzy tekst w postaci dłuższej wypowiedzi pisemnej, uwzględniającej: charakterystykę postaci, opisywanie miejsc, czynności, zjawisk przyrody itp. w zakresie treści programowych, relacjonowanie wydarzeń, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii.
- Potrafi umiejętnie wnioskować, negocjować i uzasadniać swoje opinie w monologu, dialogu i polilogu.
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady ortograficzne
- Rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne
- Potrafi zastosować podstawowe zasady interpunkcji
- Potrafi zastosować podstawowe zasady składni
- Potrafi prawidłowo zastosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach.

Treści programowe dla zajęć:

- Człowiek, jego wygląd zewnętrzny i cechy osobowości:
- Wygląd zewnętrzny /portret/, cechy, które nas przyciągają i odpychają
- Ubiór, akcesoria, fryzura, makijaż – czyli jak zaprezentować siebie
- Usługi (fryzjer, kosmetyczka, szewc, krawiec)- czyli jak dbać o siebie i swój image
- Charakter człowieka, jego emocje, cechy pozytywne, negatywne i ambiwalentne
- Intelpekt; styl życia, poglądy, uznawane wartości
- Zdrowie człowieka i choroby:
- Zagrożenia dla zdrowia i profilaktyka
- Lekarze specjaliści, terapia, lekarstwa, sposoby leczenia
- Współczesne choroby cywilizacyjne, uzależnienia
- Postępowanie w sytuacjach zagrożenia
- Zdrowy styl życia
- W zdrowym ciele... / sport w życiu człowieka /
- Dyscypliny i imprezy sportowe
- Fitness i zdrowy tryb życia
- Sporty ekstremalne
- Turystyka, różne formy spędzania czasu wolnego
- Wyjazdy zorganizowane (wybór miejsca, przygotowanie do podróży)
- Korzystanie z ofert biur podróży (wybór oferty, reklamacje)
- Turystyka piesza (przygotowanie, „niezbędnik turysty”
- Świat wokół nas - ekologia
- Zagrożenia dla środowiska naturalnego człowieka.
- Małe i wielkie inicjatywy ekologiczne

- Czasowniki zwrotne/niezwrotne, przechodnie/nieprzechodnie; rekcja czasownika w aspekcie porównawczym
- Sposoby wyrażenia modalności
- Pełna i krótka forma przymiotnika w funkcji orzecznika
- Zaimki przeczące i nieokreślone
- Wyrażenie stosunków przestrzennych
- Wyrażenie stosunków czasowych
- Wyrażenie stosunków ilościowych (liczebnik)
- Wyrażenie stosunków przyczynowych
- Pisownia przyrostków -н-, -нн- w przymiotnikach, czasownikach, przysłówkach
- Pisownia samogłosek nieakceptowanych w rdzeniu wyrazu
- Pisownia wyrazów złożonych
- Pisownia przysłówków
- Pisownia przymików złożonych i spójników
- Pisownia „не”, „ни” z różnymi częściami mowy
- Użycie znaków interpunkcyjnych w zdaniach prostych i złożonych (wybrane aspekty)

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka ukraińskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- prawidłowo artykułuje dźwięki w słowach zgodnie z normami ortoepii w języku ukraińskim;
- potrafi określić podstawową wymianę spółgłoskową i samogłoskową oraz zależność między głosem a literą;
- właściwie stosuje akcent logiczny w celu wyróżniania słów zgodnie z ich znaczeniem;
- konstruuje wypowiedzi przestrzegając jednocześnie zasad intonacji oraz normy i zasady prawidłowego posługiwania się literackim językiem ukraińskim;
- we właściwy sposób redaguje własne wypowiedzi w formie pisemnej, uwzględniając opanowany materiał gramatyczny oraz normy poprawnego posługiwania się literackim językiem ukraińskim;
- koryguje swój styl wypowiedzi oraz samodzielnie eliminuje błędy językowe spowodowane nieprawidłowym wyborem form gramatycznych;
- rozumie oraz posługuje się opanowanym materiałem z zakresu grafiki oraz ortografii języka ukraińskiego, niezbędnym zarówno w procesie konstruowania dialogów, monologów, dłuższych wypowiedzi na określony temat i w zaproponowanych sytuacjach;
- prawidłowo stosuje znaki interpunkcyjne w mowie niezależnej i zależnej, dialogach i dłuższych wypowiedziach; potrafi uzasadnić ich użycie w poszczególnych sytuacjach;
- w logiczny oraz zrozumiały sposób potrafi przekazać zasadniczy sens i myśl wypowiedzi, posługując się różnorodnymi środkami leksykalnymi i stylistycznymi oraz formami gramatycznymi;
- układa monologi, dialogi odpowiednio do zaproponowanej sytuacji i określonego celu;
- prezentuje odpowiedni poziom sprawności językowej w prowadzeniu dialogu, udziale w dyskusji, odgrywaniu roli w określonych sytuacjach językowych (zwięzłość, logika, zrozumienie, sensowność, itp.);
- swobodnie posługuje się opanowanym materiałem leksykalnym, niezbędnym zarówno w procesie konstruowania dialogów, monologów, dłuższych wypowiedzi na określony temat i w zaproponowanych sytuacjach;
- potrafi wyrażać własną opinię w zakresie omawianego tematu;
- płynnie i wyraźnie oraz zgodnie z normami ortoepii i intonacji czyta na głos teksty zróżnicowane pod względem stylu i gatunku;
- potrafi zaprezentować myśl przewodnią, główne wątki, związki przyczynowo-skutkowe, oraz pozostałe drugorzędne informacje wynikające z opracowanego tekstu;
- analizuje strukturę tekstu, wydzielając mikrotematy, dobierając do nich tytuły; ocenia tekst pod względem treści, formy i realizacji językowej;
- potrafi przekazywać w sposób szczegółowy i wybiórczy przeczytane teksty, samodzielnie układając plan wypowiedzi, podporządkowując wypowiedź zasadniczemu wątkowi zawartemu w tekście oraz zachowaniem kompozycji wypowiedzi;
- wyraża oraz argumentuje własne zdanie w odniesieniu do tematyki czytanego tekstu;

Treści programowe dla zajęć:

- ASPEKT: SŁUCHANIE (+ WYMOWA)
- Wymowa dźwięków [л], [л'] (лавка, льон, Ліон, лялька), itp. – porównanie z odpowiednimi dźwiękami polskimi [ł], [l] (ławka, lalka, loch, Lyon).
- Wymiana spółgłosek.

- Spółgłoski podwójne: -нн, -тт, -лл.
- Gardłowe [r] – utrwalenie wymowy
- Wymowa końcówek -ється, -ється.
- Wymowa trudnych wyrazów.
- Stosowanie spójników і /й.
- Stosowanie przyimków в/у, з/із/зі.
- Specyfika prawidłowej wymowy przedrostków роз-, без-, з-, від-.
- Specyfika prawidłowej wymowy przyrostków -ськ-, -цьк-, -зьк-.
- Akcentowanie słów zapożyczonych.
- Akcentowanie czasowników. Bezokolicznik. Akcent w czasownikach dokonanych i niedokonanych.
- Akcentowanie osobowych form czasownika.
- Akcentowanie przymiotników.
- Akcentowanie imiesłówów przymiotnikowych.
- Akcentowanie imiesłówów przysłówkowych.
- Akcentowanie przysłówków.
- Akcentowanie niesamodzielnych części mowy.
- ASPEKT: PISANIE
- Rzeczownik. Tworzenie rzeczowników przy pomocy przyrostków (zmiana semantyki rzeczownika).
- Pisownia sufiksów rzeczownika.
- Sufiksy w rzeczownikach, z pomocą których wyrażane są pojęcia abstrakcyjne.
- Przymiotnik. Synonimiczność przymiotników jakościowych. Stopniowanie przymiotników.
- Przymiotnik. Tworzenie przymiotników względnych i dzierżawczych.
- Zaimek. Odmiana zaimków dzierżawczych i wskazujących
- Liczebnik. Specyfika liczebników głównych i zbiorowych. Odmiana.
- Czasownik. Sposoby tworzenia czasowników.
- Czasowniki przechodnie i nieprzechodnie.
- Pisownia sufiksów czasownikowych.
- Przysłówek. Stopniowanie przysłówków. Pisownia przysłówków.
- Tworzenie imiesłówów przymiotnikowych i imiesłówów przysłówkowych.
- Pisownia przyrostków w przymiotnikach i imiesłowach przymiotnikowych.
- Pisownia spółgłosek (wzdłużenie, uproszczenie).
- Pisownia przedrostków (пре-; при-; при-).
- Wymiana przyimków і przedrostków у – в.
- Wymiana і – й (spójnik і początkowe nieakcentowane і – й).
- Wymiana з – із – зі – зо.
- Pisownia wielkiej litery w języku ukraińskim.
- ASPEKT: MÓWIENIE
- Zdrowie: choroby, pomoc medyczna, leki.
- Usługi: fryzjer, salon kosmetyczny, salon krawiecki, naprawa obuwia.
- Państwo. Podział administracyjny Polski Ukrainy. Nazwy miast i ich mieszkańców. Symbole narodowe.
- Geografia oraz środowisko. Leksyka podstawowa. Nazwy geograficzne. Flora i fauna.
- Turystyka: Podróże po Ukrainie i zagranicę; rodzaje środków transportu. Wycieczka po mieście.
- Klimat oraz ochrony środowiska. Pogoda. Zjawiska atmosferyczne. Prognoza pogody. Aktualne problemy środowiska.
- Twórczość ludowa. Ręcznik oraz jego rola w życiu ukraińskiego narodu. Pisanka. Kobzierze. Wczesna Ikonografia.
- ASPEKT: CZYTANIE
- - czytanie tekstów, dialogów, monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku, o zakresie tematycznym przewidzianym dla realizacji aspektu mówienia.

Nazwa zajęć: Podstawy tłumaczenia pisemnego niemiecko-polskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Prawidłowo rozróżnia typy i gatunki tekstów w języku niemieckim i polskim.
- Potrafi scharakteryzować wybrane gatunki tekstów w obu językach i wskazać na ewentualne trudności wynikające z ich tłumaczenia (różnice na poziomie leksykalnym, gramatycznym czy składniowym).
- Potrafi scharakteryzować typy tłumaczenia pisemnego oraz ekwiwalencji tłumaczeniowej.
- Potrafi przetłumaczyć wybrany krótki tekst pisany z języka niemieckiego na polski korzystając ze słowników jedno- i dwujęzycznych.

- Potrafi sprawnie weryfikować błędy w prostym tłumaczeniu tekstu pisanego oraz postrzega różnice między tekstem źródłowym i docelowym (na poziomie gramatyki, słownictwa i składni).
- Potrafi kreatywnie działać w grupie studenckiej (jest otwarty na różne pomysły; potrafi podzielić się pracą z innymi członkami grupy dbając jednocześnie o efekt końcowy).
- **Treści programowe dla zajęć:**
- Wprowadzenie do lingwistyki tekstu (tekst, typologia tekstów, wzorce tekstów w języku niemieckim i polskim).
- Produkcja tekstu pisemnego; jego kontekst, struktura i spójność (kryteria tekstualności).
- Typy tłumaczenia pisemnego i ekwiwalencji tłumaczeniowej.
- Kodowanie i dekodowanie tekstu – problemy z tłumaczeniem różnych typów tekstów pisemnych.
- Tłumaczenie krótkich tekstów użytkowych z języka niemieckiego na język polski (m.in. korespondencja oficjalna i nieoficjalna, ulotki informacyjne, ogłoszenia, instrukcje itp.).
- Analiza błędów w tłumaczeniach pisemnych.

Nazwa zajęć: Z badań nad pograniczem językowym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna najważniejsze kategorie pogranicza
- rozumie zjawiska wielokulturowości i wielojęzyczności
- potrafi zdefiniować pojęcie tożsamości oraz orientuje się w jego problematyce w odniesieniu do pogranicza
- rozumie i wyjaśnia relacje pomiędzy religią a językiem w warunkach wielojęzyczności i wielokulturowości
- zna i rozumie stosunki społeczne na pograniczach
- potrafi wskazać charakterystyczne cechy pogranicza oraz scharakteryzować wybrane pogranicze polskie (np. wschodnie)
- posiada wiedzę na temat przygotowania się do badań terenowych oraz przeprowadzenia wywiadów
- potrafi analizować poszczególne fragmenty wywiadów pochodzących z pogranicza Polski

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do problematyki pogranicza i badań nad pograniczem: przedmiot i podstawowe kategorie pogranicza.
- Zderzenie kultur – kontakty kulturowe – wielokulturowość.
- Kontakty językowe – wielojęzyczność.
- Pojęcie tożsamości; podstawowe koncepcje tożsamości.
- Tożsamość na pograniczach.
- Religia a język w warunkach wielokulturowości i wielojęzyczności.
- Człowiek pogranicza i stosunki społeczne na pograniczach.
- Wschodnie pogranicza Polski: pogranicze polsko-ukraińskie; pogranicze polsko-białoruskie; pogranicze polsko-białorusko-litewskie; pogranicze polsko-litewskie).
- Z praktyki badań na pograniczu: przygotowanie do badań, cele i założenia kwestionariuszy, przeprowadzenie wywiadów, analiza wybranych fragmentów nagrań pochodzących z badań terenowych na pograniczu polsko-białorusko-litewskim, polsko-ukraińskim, polsko-niemieckim

Nazwa zajęć: Zagadnienia badań nad pograniczem językowym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna najważniejsze kategorie pogranicza
- rozumie zjawiska wielokulturowości i wielojęzyczności
- potrafi zdefiniować pojęcie tożsamości oraz orientuje się w jego problematyce w odniesieniu do pogranicza
- rozumie i wyjaśnia relacje pomiędzy religią a językiem w warunkach wielojęzyczności i wielokulturowości
- zna i rozumie stosunki społeczne na pograniczach
- potrafi wskazać wspólne i charakterystyczne cechy polskiego pogranicza (wschodniego; polsko-czesko-słowackiego; polsko-niemieckiego)
- posiada wiedzę na temat przygotowania się do badań terenowych oraz przeprowadzenia wywiadów
- potrafi analizować poszczególne fragmenty wywiadów pochodzących z pogranicza Polski

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do problematyki pogranicza i badań nad pograniczem: przedmiot i podstawowe kategorie pogranicza.
- Zderzenie kultur – kontakty kulturowe – wielokulturowość.

- Kontakty językowe – wielojęzyczność.
- Tożsamość na pograniczach.
- Religia a język w warunkach wielokulturowości i wielojęzyczności.
- Człowiek pogranicza i stosunki społeczne na pograniczach.
- Wschodnie pogranicza Polski: pogranicze polsko-ukraińskie; pogranicze polsko-białoruskie; pogranicze polsko-białorusko-litewskie; pogranicze polsko-litewskie).
- Pogranicze polsko-czesko-słowackie.
- Pogranicze polsko-niemieckie.
- Z praktyki badań na pograniczu: przygotowanie do badań, cele i założenia kwestionariuszy, przeprowadzenie wywiadów, analiza wybranych fragmentów nagrań pochodzących z badań terenowych na pograniczu polsko-białorusko-litewskim, polsko-ukraińskim, polsko-niemieckim

Nazwa zajęć: Zarys gramatyki współczesnego języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna zasady opisu systemu fonologicznego oraz pojęcia wymagane do takiego opisu
- Rozumie i prawidłowo używa terminologię w zakresie gramatyki współczesnego języka rosyjskiego
- Prawidłowo identyfikuje morfemy w strukturze morfemowej wyrazu
- Potrafi prawidłowo przeprowadzić typologię kategorii morfologicznych
- Prawidłowo określa paradygmaty koniugacyjne, klasy deklinacyjne rzeczowników. Prawidłowo określa deklinacje przymiotników i odmiany liczebników
- Stosując pojęcia z zakresu słowotwórstwa, prawidłowo przeprowadza analizę słowotwórczą wyrazu
- Rozpoznaje i prawidłowo określa części zdania
- Rozpoznaje typy zdań złożonych
- Stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu wypowiedzi ustnych i pisemnych, jest zorientowany na poprawność językową wypowiedzi
- Korzysta z bibliografii przedmiotu
- Korzysta z zasad norm i uzusu współczesnego języka rosyjskiego

Treści programowe dla zajęć:

- Głoska i fonem. Samogłoski i spółgłoski rosyjskie
- Elementy fonotaktyki. Asymilacja, redukcja, dysymilacja
- Morfem i wyraz. Typy morfemów
- Kategorie morfologiczne. Typologia kategorii morfologicznych
- Paradygmaty koniugacji rosyjskiej
- Klasy deklinacyjne rzeczowników rosyjskich. Kategoria rodzaju i liczby
- Cechy definicyjne zaimka
- Kategoria przymiotnika
- Charakterystyka liczebnika
- Miejsce słowotwórstwa w systemie języka rosyjskiego
- Rodzaje słowotwórstwa. Funkcjonalne klasy derywatów
- Jednostki analizy składniowej. Związki składniowe
- Zdanie pojedyncze. Problemy części zdania
- Zdanie złożone.
- Norma językowa i jej zróżnicowanie

Nazwa zajęć: Zarys gramatyki współczesnego języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna zasady opisu systemu fonologicznego oraz pojęcia wymagane do takiego opisu
- Rozumie i prawidłowo używa terminologię w zakresie gramatyki współczesnego języka rosyjskiego
- Prawidłowo identyfikuje morfemy w strukturze morfemowej wyrazu
- Potrafi prawidłowo przeprowadzić typologię kategorii morfologicznych
- Prawidłowo określa paradygmaty koniugacyjne, klasy deklinacyjne rzeczowników. Prawidłowo określa deklinacje przymiotników i odmiany liczebników
- Stosując pojęcia z zakresu słowotwórstwa, prawidłowo przeprowadza analizę słowotwórczą wyrazu
- Rozpoznaje i prawidłowo określa części zdania
- Rozpoznaje typy zdań złożonych
- Stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu wypowiedzi ustnych i pisemnych, jest zorientowany na poprawność językową wypowiedzi
- Korzysta z bibliografii przedmiotu
- Korzysta z zasad norm i uzusu współczesnego języka rosyjskiego

Treści programowe dla zajęć:

- Głoska i fonem. Samogłoski i spółgłoski rosyjskie
- Elementy fonotaktyki. Asymilacja, redukcja, dysymilacja
- Morfem i wyraz. Typy morfemów
- Kategorie morfologiczne. Typologia kategorii morfologicznych
- Paradygmaty koniugacji rosyjskiej
- Klasy deklinacyjne rzeczowników rosyjskich. Kategoria rodzaju i liczby
- Cechy definicyjne zaimka
- Kategoria przymiotnika
- Charakterystyka liczebnika
- Miejsce słowotwórstwa w systemie języka rosyjskiego
- Rodzaje słowotwórstwa. Funkcjonalne klasy derywatów
- Jednostki analizy składniowej. Związki składniowe
- Zdanie pojedyncze. Problemy części zdania
- Zdanie złożone.
- Norma językowa i jej zróżnicowanie

Nazwa zajęć: Zarys literatury rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada podstawowe wiadomości nt. procesu historycznoliterackiego poszczególnych epok. Potrafi analizować w tym kontekście najważniejsze teksty i znać ich miejsce w biografii poszczególnych autorów.
- Rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa.
- Rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych zjawisk literackich
- Zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- Wybiera właściwe metody interpretacyjne.
- Prawidłowo interpretuje wytwory działalności twórczej pisarzy, potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura staroruska. Swoistość piśmiennictwa staroruskiego w kontekście europejskim. Periodyzacja w relacji do wydarzeń historycznych, główne zabytki;
- Rozwój literatury rosyjskiej w wieku XVIII (barok, klasycyzm, sentymentalizm);
- Pierwsze ćwierćwiecze XIX w. (1801–1825), twórczość dekabrystów. Romantyzm w Rosji – A. Puszkina, M. Lermontowa, M. Gogol;
- Proces historyczno-literacki w latach 1842-1895. Przełom antyromantyczny, rozwój realizmu. (Iwan Turgieniew, Iwan Gonczarow, Fiodor Dostojewski, Lew Tołstoj). Znaczenie raznoczyńców. Naturalizm w Rosji. Twórczość A. Czechowa, M. Gorkiego;
- „Srebrny wiek” w kulturze i literaturze rosyjskiej. Symbolizm. Akmeizm. Futuryzm;
- Literatura porewolucyjna (Lata 20. XX wieku (1917-1929), lata 30. (sorealizm). Wielka Wojna Ojczyźniana i literatura tego okresu);
- Okres „odwilży”, stagnacji i pierestrojka w literaturze, Literatura po rozpadzie ZSRR – kierunki, tendencje, główni przedstawiciele. Problem postmodernizmu w literaturze i kulturze rosyjskiej.

Nazwa zajęć: Modernizm w dziejach ukraińskiej kultury i literatury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość poszczególnych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy literaturoznawcze
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje wytwory działalności twórczej pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku ukraińskim.
- potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę we własnych badaniach literaturoznawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Główne tendencje światopoglądowe, artystyczne i literackie w modernizmie europejskim i ukraińskim.

- Najważniejsze zjawiska modernizmu ukraińskiego w chronologicznym przekroju.
- Wczesny modernizm na Ukrainie. Cechy charakterystyczne. Przedstawiciele.
- II etap ukraińskiego modernizmu. Odrodzenie na Ukrainie lat 20. XX w. Unifikacja ukraińskiej kultury w latach 30. XX w.
- III etap modernizmu na Ukrainie. Twórczość ukraińskich emigrantów.
- Modernistyczne tendencje w ukraińskiej sztuce.

Nazwa zajęć: Modernizm w dziejach ukraińskiej kultury i literatury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość poszczególnych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy literaturoznawcze
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje wytwory działalności twórczej pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku ukraińskim.
- potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę we własnych badaniach literaturoznawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Główne tendencje światopoglądowe, artystyczne i literackie w modernizmie europejskim i ukraińskim.
- Najważniejsze zjawiska modernizmu ukraińskiego w chronologicznym przekroju.
- Wczesny modernizm na Ukrainie. Cechy charakterystyczne. Przedstawiciele.
- II etap ukraińskiego modernizmu. Odrodzenie na Ukrainie lat 20. XX w. Unifikacja ukraińskiej kultury w latach 30. XX w.
- III etap modernizmu na Ukrainie. Twórczość ukraińskich emigrantów.
- Modernistyczne tendencje w ukraińskiej sztuce.

Nazwa zajęć: Tłumaczenie pisemne tekstów użytkowych niemiecko-polskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne z zakresu procesu translacji pisemnej z języka obcego na język ojczysty oraz zasad realizacji zadań translacyjnych, posługuje się podstawowym aparatem pojęciowym z zakresu tłumaczenia w obu językach
- dokonuje analizy porównawczej tekstów w obu językach roboczych oraz analizy semantycznej oryginału, zna pomoce i strategie przekładu tekstów użytkowych oraz potrafi je zastosować zgodnie z zadaniem translacyjnym
- tłumaczy teksty użytkowe z języka niemieckiego na język polski z uwzględnieniem różnic w strukturach językowych i konwencjach tekstowych oraz zgodnie z celem i funkcją translatu w kulturze docelowej
- ocenia wykonane tłumaczenie, wskazuje na problemy i błędy, dokonuje korekty oraz uzasadnia wykorzystane w rozwiązywaniu problemów decyzje translatorskie
- rozumie potrzebę doskonalenia umiejętności językowych (znajomości języka ojczystego i obcego jako podstawowego narzędzia tłumacza) i translacyjnych w celu podnoszenia jakości wykonywanych tłumaczeń
- efektywnie organizuje indywidualny warsztat pracy oraz współpracuje w grupie i w zespole tłumaczeniowym

Treści programowe dla zajęć:

- Określenie zadania tłumaczeniowego, ustalenie celu i funkcji translatu
- Wskazanie problemów tłumaczenia na podstawie analizy porównawczej tekstów w języku niemieckim i polskim, analizy semantycznej oryginału w języku niemieckim oraz dobór właściwych strategii rozwiązywania problemów
- Przekład wybranych gatunków tekstów użytkowych z języka niemieckiego na język polski z uwzględnieniem ww. aspektów oraz specyfiki kulturowej
- Ocena jakości tłumaczenia wg poznanych kryteriów (adekwatność przekładu pod kątem językowym i funkcjonalnym)
- Organizacja warsztatu pracy, poznanie metod pracy indywidualnej i zespołowej, doskonalenie umiejętności praktycznych

Nazwa zajęć: Tłumaczenie pisemne tekstów użytkowych polsko- niemieckie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne z zakresu procesu translacji pisemnej z języka obcego na język ojczysty oraz zasad realizacji zadań translacyjnych, posługuje się podstawowym aparatem pojęciowym z zakresu tłumaczenia w obu językach
- wyciąga wnioski z analizy porównawczej tekstów użytkowych w obu językach roboczych oraz analizy semantycznej oryginału oraz efektywnie wykorzystuje je w tłumaczeniu
- tłumaczy teksty użytkowe z języka polskiego na język niemiecki z uwzględnieniem różnic w strukturach językowych i konwencjach tekstowych oraz zgodnie z celem i funkcją translatu w kulturze docelowej
- ocenia wykonane tłumaczenie, klasyfikuje problemy i błędy, dokonuje korekty oraz uzasadnia wykorzystane w rozwiązywaniu problemów decyzje translatorskie
- doskonalą umiejętności językowe, zwłaszcza w języku obcym, oraz rozwija kompetencję translatorską w celu podnoszenia jakości wykonywanych tłumaczeń
- doskonalą warsztat pracy oraz, świadomie organizuje i realizuje proces tłumaczenia zarówno w pracy indywidualnej jak i zespołowej

Treści programowe dla zajęć:

- Określenie zadania tłumaczeniowego, ustalenie celu i funkcji translatu
- Wskazanie problemów tłumaczenia na podstawie analizy porównawczej tekstów w języku niemieckim i polskim, analizy semantycznej oryginału w języku niemieckim oraz dobór właściwych strategii rozwiązywania problemów
- Przekład wybranych gatunków tekstów użytkowych z języka polskiego na język niemiecki z uwzględnieniem ww. aspektów oraz specyfiki kulturowej
- Ocena jakości tłumaczenia wg poznanych kryteriów (adekwatność przekładu pod kątem językowym i funkcjonalnym)
- Organizacja warsztatu pracy, doskonalenie umiejętności językowych, translatorskich, poszerzanie wiedzy ogólnej w oparciu o tłumaczone teksty i wiedzy z zakresu teorii przekładu

Nazwa zajęć: Drugi język wschodniosłowiański

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna proste struktury leksykalno-gramatycznymi w zakresie tematów określonych w podstawie programowej
- formułuje krótkie wypowiedzi ustne i pisemne poprawne pod względem fonetycznym, ortograficznym, morfosyntaktycznym i leksykalnym w zakresie tematów określonych w podstawie programowej
- tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi ustnej, uwzględniającej: opisywanie ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. określonych w podstawie programowej
- tworzy tekst w postaci krótkiej wypowiedzi pisemnej, uwzględniającej: opisywanie ludzi, miejsc, przedmiotów, czynności, zjawisk itp. określonych w podstawie programowej
- umie poprawnie napisać list prywatny, zaproszenie, pocztówkę
- wykazuje się umiejętnością adekwatnego reagowania językowego w zakresie mówienia (uczestniczenie w prostej rozmowie, uzyskiwanie, udzielenie lub odmowa informacji, wyjaśnień, pozwoleń)
- rozumie dłuższy tekst słuchany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, kontekst sytuacyjny, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy
- rozumie tekst czytany i potrafi: określić główną myśl i intencję autora, wyselekcjonować informacje, streścić tekst wg planu, z użyciem słów-kluczy
- poprawnie czyta teksty i dialogi na głos, potrafi przeprowadzić nieprzygotowane wcześniej dialogi
- opanował prawidłową artykulację głosek języka rosyjskiego
- opanował podstawowe zasady użycia konstrukcji intonacyjnych w wypowiedziach ustnych oraz tekstach czytanych
- opanował podstawowe zasady użycia akcentu i w poszczególnych częściach mowy i potrafi je zastosować w wypowiedziach i czytanych tekstach
- rozumie i prawidłowo stosuje wprowadzone zasady gramatyczne, ortograficzne i interpunkcyjne w prostych tekstach pisanych

Treści programowe dla zajęć:

- Świat przyrody.
- Zjawiska atmosferyczne, pogoda, pory roku, prognoza pogody
- Wakacje, czas wolny.
- Zakupy. Żywność. Moda.
- Nazwy podstawowych produktów żywnościowych, sklepów, działów sklepowych, przygotowywanie posiłków, nazwy lokali gastronomicznych, nazwy ubrań i dodatków, zwroty służące do wyrażania opinii na temat mody, impreza urodzinowa.

- Człowiek.
- Nazwy pozytywnych i negatywnych cech charakteru, słownictwo służące do opisu wyglądu zewnętrznego, uczuć i emocji, przyjaźń.
- Sport. Zdrowie.
- Dyscypliny sportowe, sprzęt i imprezy sportowe, zdrowy styl życia, podstawowe schorzenia, ich objawy, leczenie, wizyta u lekarza.
- Elementy wiedzy o Rosji / Ukrainie
- Słownictwo związane z zabytkami Rosji i Ukrainy
- Rzeczownik: deklinacja, rodzaj, liczba, przypadek.
- Artykulacja głosek języka rosyjskiego / ukraińskiego
- Podstawowe modele akcentacyjne w poszczególnych częściach mowy:
- Akcent stały i ruchomy w rzeczownikach, przymiotnikach, czasownikach i liczebnikach.
- Podstawowe konstrukcje intonacyjne.
- Przymiotnik: odmiana twar-dotematowa, miękko-dotematowa, mieszana; rodzaj; związek zgody przymiotnika z rzeczownikiem, stopniowanie.
- Czasownik: koniugacja, czasy, tryby, aspekt.
- Zaimek: osobowy, dzierżawczy, pytający, wskazujący, odmiana.
- Liczebniki główne i porządkowe, odmiana.
- Przyimki i wyrażenia przyimkowe.

Nazwa zajęć: **Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna modele opisu składniowego i charakteryzuje główne pojęcia składniowe
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z gramatyki języka rosyjskiego
- analizuje i rozpoznaje różne typy związków syntagmatycznych
- prawidłowo interpretuje związki akomodowane i nieakomodowane
- prawidłowo interpretuje modele zdań prostych na podstawie schematów strukturalnych, potrafi zinterpretować zdanie w zależności od aspektu analizy, rozróżnia człony zdania
- wybiera właściwe techniki wypowiedzi ze względu na strategię nadawczo-odbiorczą tekstu, umiejętnie rozróżnia operatory tekstowe, operatory modyfikacji treściowej i nawiązania międzywypowiedzeniowego
- rozpoznaje typy zdań złożonych i potrafi je opisać z punktu widzenia struktury i semantyki.
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność składniową wypowiedzi

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce składni w gramatycznym systemie języka. Słowoforma w opisie składniowym.
- Relacje między składnikami (Akomodacja składniowa, typy związków akomodowanych i nieakomodowanych). Stosunki gramatyczne pomiędzy wyrazami.
- Stosunki parataktyczne i hipotaktyczne. Określanie związków luźnych, stałych i s frazeologizowanych.
- Pojęcie zdania (wypowiedzenia) jako podstawowej jednostki opisu składniowego. Rodzaje wypowiedzi i ich funkcje.
- Zdanie pojedyncze. Schemat strukturalny zdania prostego. Predykcja. Związki główne i poboczne.
- Opis składników wypowiedzenia pojedynczego (podmiotu, orzeczenia, dopełnienia, okolicznika, przydawki).
- Klasyfikacje i typy zdań prostych. Schematy strukturalne zdań prostych.
- Struktury wielopredykatywne - zdania złożone. Definicja zdania złożonego. Schematy strukturalne zdań złożonych.
- Wypowiedzenia złożone współrzędnie i podrzędnie. Rodzaje wypowiedzi złożonych współrzędnie. Rodzaje wypowiedzi złożonych podrzędnie.
- Pojęcie spójności tekstu. Strategia nadawczo-odbiorczą tekstu. Charakterystyka i rodzaje operatorów tekstowych. Operatory modyfikacji treściowej i nawiązania międzywypowiedzeniowego.
- Ćwiczenia interpunkcyjne w zdaniach prostych i złożonych. Praca roczna z zakresu teorii i praktyki składni

Nazwa zajęć: **Gramatyka współczesnego języka ukraińskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i prawidłowo definiuje podstawowe pojęcia ze składni języka ukraińskiego
- rozpoznaje i analizuje związki wyrazowe w zależności od ich budowy, rodzajów i typów.

- prawidłowo rozpoznaje i klasyfikuje typy zdań prostych.
- dokonuje opisu i analizy głównych i drugorzędnych składników zdania prostego
- rozpoznaje i analizuje elementy zdania prostego rozwiniętego.
- rozpoznaje typy zdań złożonych oraz potrafi je opisać z punktu widzenia struktury i semantyki.

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce składni w systemie gramatycznym języka ukraińskiego. Przedmiot opisu składniowego. Wiadomości ogólne o związkach wyrazowych. Relacje semantyczne między komponentami związku wyrazowego. Znaczenie gramatyczne w związkach wyrazowych. Budowa, rodzaje oraz typy związków wyrazowych.
- Zdanie pojedyncze (proste). Definicja zdania oraz jego cechy główne. Klasyfikacja i typy zdań prostych. Interpunkcja w zdaniach prostych.
- Opis składników zdania prostego (Podmiot. Orzeczenie. Orzeczenie proste czasownikowe. Orzeczenie złożone czasownikowe. Orzeczenie złożone czasownikowe).
- Drugorzędne części zdania pojedynczego (dopełnienie, przydawka, okolicznik)
- Zdanie pojedyncze rozwinięte. Wiadomości ogólne o zdaniu pojedynczym rozwiniętym. Jednorodne części zdania. Znaki interpunkcyjne pomiędzy powtarzającymi się częściami zdania. Wyrazy uogólniające oraz towarzyszące im znaki interpunkcyjne. Wyrazy wtrącone, związki wtrącone oraz zdania wtrącone.
- Zdanie złożone. Rodzaje wypowiedzeń złożonych. Schematy strukturalny zdań złożonych.
- Wypowiedzenia złożone współrzędnie. Opis składników zdania złożonego współrzędnie. Związki syntaktyczne pomiędzy częściami zdań złożonych współrzędnie. Interpunkcja w zdaniach złożonych współrzędnie.
- Zdanie złożone podrzędnie. Schematy strukturalne zdań złożonych podrzędnie. Rodzaje wypowiedzeń złożonych podrzędnie.
- Zdania wielokrotnie złożone. Budowa zdań wielokrotnie złożonych w stosunku współrzędnym. Zdania bezspójnikowe wielokrotnie złożone. Zdania wielokrotnie złożone w stosunku podrzędnym. Struktury wielokrotnie złożone.

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna modele opisu składniowego i charakteryzuje główne pojęcia składniowe
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z gramatyki języka rosyjskiego
- analizuje i rozpoznaje różne typy związków syntagmatycznych
- prawidłowo interpretuje związki akomodowane i nieakomodowane
- prawidłowo interpretuje modele zdań prostych na podstawie schematów strukturalnych, potrafi zinterpretować zdanie w zależności od aspektu analizy, rozróżnia człony zdania
- wybiera właściwe techniki wypowiedzeń ze względu na strategię nadawczo-odbiorczą tekstu, umiejętnie rozróżnia operatory tekstowe, operatory modyfikacji treściowej i nawiązania międzywypowiedzeniowego
- rozpoznaje typy zdań złożonych i potrafi je opisać z punktu widzenia struktury i semantyki.
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- opracowuje pracę semestralną z przeprowadzonych przez siebie badań z zakresu składni współczesnego języka rosyjskiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność składniową wypowiedzi

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce składni w gramatycznym systemie języka. Słowoforma w opisie składniowym.
- Relacje między składnikami (Akomodacja składniowa, typy związków akomodowanych i nieakomodowanych). Stosunki gramatyczne pomiędzy wyrazami.
- Stosunki parataktyczne i hipotaktyczne. Określanie związków luźnych, stałych i s frazeologizowanych.
- Pojęcie zdania (wypowiedzenia) jako podstawowej jednostki opisu składniowego. Rodzaje wypowiedzeń i ich funkcje.
- Zdanie pojedyncze. Schemat strukturalny zdania prostego. Predykcja. Związki główne i poboczne.
- Opis składników wypowiedzenia pojedynczego (podmiotu, orzeczenia, dopełnienia, okolicznika, przydawki).
- Klasyfikacje i typy zdań prostych. Schematy strukturalne zdań prostych.
- Struktury wielopredykatywne - zdania złożone. Definicja zdania złożonego. Schematy strukturalne zdań złożonych.
- Wypowiedzenia złożone współrzędnie i podrzędnie. Rodzaje wypowiedzeń złożonych współrzędnie. Rodzaje wypowiedzeń złożonych podrzędnie.

- Pojęcie spójności tekstu. Strategia nadawczo-odbiorcza tekstu. Charakterystyka i rodzaje operatorów tekstowych. Operatory modyfikacji treściowej i nawiązania międzywypowiedzeniowego.
- Ćwiczenia interpunkcyjne w zdaniach prostych i złożonych. Praca roczna z zakresu teorii i praktyki składni

Nazwa zajęć: Gramatyka współczesnego języka białoruskiego - składnia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i prawidłowo definiuje podstawowe pojęcia ze składni języka białoruskiego
- rozpoznaje i analizuje związki wyrazowe w zależności od ich budowy i typu
- prawidłowo rozpoznaje i klasyfikuje typy zdań pojedynczych
- dokonuje opisu i analizy głównych i drugorzędnych części zdania w obrębie zdania pojedynczego
- rozpoznaje i analizuje elementy w obrębie zdania pojedynczego rozwiniętego
- rozpoznaje typy zdań złożonych oraz dokonuje ich opisu z punktu widzenia struktury i semantyki

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce składni w systemie gramatycznym języka białoruskiego. Przedmiot opisu składniowego. Wiadomości ogólne o związkach wyrazowych, ich budowie, klasyfikacji oraz o relacjach semantycznych między komponentami związku wyrazowego.
- Definicja oraz wyróżniki zdania pojedynczego prostego. Klasyfikacja zdań prostych.
- Główne części zdania prostego (typy podmiotu i orzeczenia).
- Drugorzędne części zdania pojedynczego (dopełnienie, przydawka, okolicznik)
- Zdanie pojedyncze rozwinięte. Wiadomości ogólne o zdaniu pojedynczym rozwiniętym. Człony szeregowo zdania. Podstawowe zasady interpunkcyjne w zdaniach pojedynczych rozwiniętych.
- Definicja oraz wyróżniki zdania złożonego. Rodzaje wypowiedzeń złożonych. Schematy strukturalne zdań złożonych.
- Wypowiedzenia współrzędnie złożone i ich rodzaje. Podstawowe zasady interpunkcyjne w zdaniach współrzędnie złożonych.
- Wypowiedzenia podrzędnie złożone i ich rodzaje. Podstawowe zasady interpunkcyjne w zdaniach podrzędnie złożonych.
- Wypowiedzenia wielokrotnie złożone.

Nazwa zajęć: Historia języka rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna metodę historyczno-porównawczą rekonstrukcji języków
- zna najważniejsze zabytki piśmiennictwa staroruskiego
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku rosyjskim i polskim
- czyta teksty staroruskie
- prawidłowo interpretuje staroruskie formy gramatyczne
- tłumaczy teksty staroruskie na język polski
- rozumie i prawidłowo stosuje terminy z zakresu gramatyki historycznej
- zna i prawidłowo rozpoznaje cechy dialektalne
- zna analogie i odmienności między językiem rosyjskim i pozostałymi językami słowiańskimi
- stosuje zdobytą wiedzę podczas przygotowywania prac ustnych i pisemnych

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot i zadania gramatyki historycznej języka rosyjskiego.
- Charakterystyka staroruskich zabytków piśmienniczych.
- Stan badań historii języka rosyjskiego.
- Ewolucja języka rosyjskiego.
- Język rosyjski a inne języki słowiańskie.
- Dialekty języka rosyjskiego.
- Ewolucja systemu wokalicznego języka rosyjskiego.
- Ewolucja systemu konsonantycznego języka rosyjskiego
- Rozwój historyczny kategorii rzeczownika rosyjskiego.
- Rozwój historyczny kategorii przymiotnika rosyjskiego.
- Rozwój historyczny kategorii czasownika rosyjskiego.
- Rozwój historyczny składni.
- Ćwiczenia w czytaniu i dokonywaniu kompleksowej analizy gramatycznej tekstów staroruskich.
- Ćwiczenia przekładowe nad tekstami staroruskimi.
- Praca semestralna z zakresu historii języka rosyjskiego.

Nazwa zajęć: Historia literatury rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografie i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Realizm socjalistyczny w literaturze rosyjskiej.
- Proza wojenna.
- Literatura okresu „odwilży”. Poeci „czwartego pokolenia”. Piosenka autorska.
- Zjawisko „prozy wiejskiej”.
- Literatura łagrowa.
- Literatura okresu „zastoju”.
- Literatura emigracyjna.
- Rosyjskojęzyczni pisarze nierosyjscy.
- Współczesna proza postmodernistyczna.

Nazwa zajęć: Historia literatury ukraińskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografie i twórczość poszczególnych pisarzy ukraińskich, potrafi przypisać ich do konkretnych nurtów literackich
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy literaturoznawcze
- potrafi wymienić kolejne okresy w życiu literackim na ziemiach ukraińskich oraz na emigracji
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- potrafi dokonać wyboru odpowiedniej metody interpretacyjnej
- prawidłowo interpretuje utwór literacki
- potrafi wpisać utwór w szerszy kontekst historyczno-kulturowy
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku ukraińskim i polskim
- stosuje zdobytą wiedzę we własnych próbach badawczych

Treści programowe dla zajęć:

- Ukraińska literatura na osi czasu. Periodyzacja ukraińskiej literatury. Usystematyzowanie i utrwalenie wiadomości.
- Modernistyczne tendencje w ukraińskiej prozie początku XX w.
- Wasyl Stefanyk - reformator noweli ukraińskiej, „poeta chłopskiej niedoli”.
- Mistrzostwo prozy Olgi Kobyłańskiej. Feministyczne idee w prozie Olgi Kobyłańskiej.
- Mychajło Kociubiński – mistrz i nowator ukraińskiej prozy artystycznej.
- Neoromantyczna poezja Ołeksandra Ołesia.
- Proces literacki na Ukrainie w latach 20. i 30. XX w.
- Polityczno-kulturalne odrodzenie na Ukrainie w latach 20. XX w.
- Stalinowskie represje na Ukrainie w latach 30. XX w. (kolektywizacja i rozkułaczenie wsi; unifikacja ukraińskiej inteligencji).
- Wybitni przedstawiciele „Rozstrzelanego Odrodzenia” (Twórczość P. Tyczyny, M. Chwylowego, M. Kulisza, Ł. Kurbasa, O. Dowženki).
- Twórczość ukraińskich emigrantów.
- "Praska szkoła poetycka" (J. Małaniuk, O. Olżycz, O. Laturyńska, J. Darahan, L. Mosendz, O. Teliha i in.) (wybór poezji).
- "MUR" (. Samczuk, T. Osmaczka, O. Babij, J. Szerech, W. Petrow i in.) (wybór poezji).
- "Nowojorska grupa poetów" (E. Andijewska, W. Wowk, B. Bojczuk, J. Tarnawski, B. Rubczak i in.) (wybór poezji)
- Proces historycznoliteracki na Ukrainie w latach 60. XX w.
- Odrodzenie narodowe na Ukrainie (w sferze literatury, publicystyki, polityki).

- Fenomen poetów pokolenia lat 60. XX w. (Poetycka twórczość W. Stusa, I. Dracza, L. Kostenko, W. Symonenki i in.)
- Rozwój prozy historycznej na Ukrainie (Prozatorska twórczość W. Szewczuka).

Nazwa zajęć: Historia literatury białoruskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura białoruska okresu lat 1945 – 1956 lat.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Janki Bryła.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Iwana Mieleża.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Wasyla Bykowa.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Uładzimira Karatkiewicza.
- Wybrane zagadnienia życia i twórczości Alesia Adamowicza.
- Białoruska literatura emigracyjna: Natalla Arsienniewa, Masiej Siadniu, Janka Juchnawiec, Aleś Saławiej, Łarysa Hienijusz, Uładzimier Dudzicki.
- Proza białoruska w drugiej połowie XX wieku: Iwan Szamiakin, Iwan Czyhrynau, Iwan Ptasznikau, Michaś Stralcou, Anatol Kudrawiec, Wiktar Karamazau.
- Poezja białoruska w latach 80 – 90-ych (Aleś Razanau, Znicz, Nina Maciasz, Raisa Barwikowa, Anatol Sys i inni); Twórczość pisarzy Białoruskiego Stowarzyszenia Literackiego „Białowieża”; Proza autobiograficzna (J. Wałkawycycki, J. Żamojcin); proza historyczna (M. Hajduk, S. Janowicz); beletrystyka (M. Łuksza, M. Andrasiuk); poezja (J. Czykwyn, N. Artymowicz, M. Szachowicz, J. Bajena, W. Szwed, Uł. Hajduk).

Nazwa zajęć: Język niemiecki w biznesie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- porozumiewa się ze specjalistami w dziedzinie ekonomii w języku polskim/w języku niemieckim
- pośredniczy w komunikacji polsko-niemieckiej między specjalistami w wybranych dziedzinach ekonomii
- pośredniczy w komunikacji niemieckojęzycznej oraz polsko-niemieckiej między specjalistami w wybranych dziedzinach ekonomii a niespecjalistami
- formułuje w języku polskim i niemieckim oraz tłumaczy odpowiednio na j. polski lub niemiecki teksty specjalistyczne z wybranych dziedzin ekonomii z uwzględnieniem ich cech gatunkowych
- rozumie i prowadzi w języku niemieckim dialog, dyskusję, polemikę, których przedmiotem jest wiedza specjalistyczna z wybranych dziedzin ekonomii
- jest świadomy kulturowych uwarunkowań dyskursu specjalistycznego w wybranych dziedzinach ekonomii w Polsce i krajach niemieckojęzycznych oraz różnic między nimi
- rekonstruuje w oparciu o dyskurs specjalistyczny wiedzę specjalistyczną z wybranych dziedzin ekonomii oraz przyporządkowuje ją odpowiednim koncepcjom z wybranych dziedzin ekonomii

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowa leksyka specjalistyczna z dziedziny ekonomii w określonych zakresach
- Makro-, mikroekonomia, podaż, popyt, cena, mechanizmy rynkowe
- Różnice terminologiczne w języku polskim i niemieckim z dziedziny ekonomii w określonych zakresach i ich kulturowe uwarunkowania
- Opis grafik i wykresów
- Różnice między językiem niemieckim/polskim ogólnym i specjalistycznym na poziomie syntaktycznym i tekstowym
- Wzorce tekstów pisemnych lub/i ustnych charakterystyczne dla wybranych dziedzin ekonomii w określonych zakresach w języku niemieckim
- Podstawowe elementy komunikacji pisemnej w przedsiębiorstwie: protokół, mail, pismo przewodnie

- Teksty audialne, wizualne, graficzne w niemieckojęzycznym i polsko-niemieckim hybrydowym dyskursie specjalistycznym wybranych dziedzin ekonomii

Nazwa zajęć: Język niemiecki w biznesie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- porozumiewa się ze specjalistami w dziedzinie ekonomii w języku polskim/w języku niemieckim
- pośredniczy w komunikacji polsko-niemieckiej między specjalistami w wybranych dziedzinach ekonomii
- pośredniczy w komunikacji niemieckojęzycznej oraz polsko-niemieckiej między specjalistami w wybranych dziedzinach ekonomii a niespecjalistami
- formułuje w języku polskim i niemieckim oraz tłumaczy odpowiednio na j. polski lub niemiecki teksty specjalistyczne z wybranych dziedzin ekonomii z uwzględnieniem ich cech gatunkowych
- rozumie i prowadzi w języku niemieckim dialog, dyskusję, polemikę, których przedmiotem jest wiedza specjalistyczna z wybranych dziedzin ekonomii
- jest świadomy kulturowych uwarunkowań dyskursu specjalistycznego w wybranych dziedzinach ekonomii w Polsce i krajach niemieckojęzycznych oraz różnic między nimi
- rekonstruuje w oparciu o dyskurs specjalistyczny wiedzę specjalistyczną z wybranych dziedzin ekonomii oraz przyporządkowuje ją odpowiednim koncepcjom z wybranych dziedzin ekonomii

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowa leksyka specjalistyczna z dziedziny ekonomii w określonych zakresach
- Podstawowe działy w przedsiębiorstwie: dział kadr, finansów, logistyki, marketingu
- Różnice terminologiczne w języku polskim i niemieckim z dziedziny ekonomii w określonych zakresach i ich kulturowe uwarunkowania
- Opis grafik i wykresów
- Różnice między językiem niemieckim/polskim ogólnym i specjalistycznym na poziomie syntaktycznym i tekstowym
- Wzorce tekstów pisemnych lub/i ustnych charakterystyczne dla wybranych dziedzin ekonomii w określonych zakresach w języku niemieckim
- Podstawowe elementy komunikacji pisemnej w przedsiębiorstwie: świadectwo pracy, list motywacyjny
- Teksty audialne, wizualne, graficzne w niemieckojęzycznym i polsko-niemieckim hybrydowym dyskursie specjalistycznym wybranych dziedzin ekonomii

Nazwa zajęć: Język niemiecki w turystyce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia, zagadnienia i problemy z zakresu turystyki w j. niemieckim i w j. polskim – na podstawie misji kluczowych organizacji turystycznych na świecie, w Niemczech i w Polsce (np. UNWTO, UNESCO WHC, BMWi, Ministerstwo Sportu i Turystyki)
- Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane podstawowe pojęcia, zagadnienia i teorie z zakresu teorii przekładu i komunikacji specjalistycznej w języku polskim i niemieckim
- Potrafi tworzyć oraz analizować ustne i pisemne wypowiedzi i prezentacje multimedialne na tematy z zakresu turystyki w j. niemieckim i polskim, używając przy tym terminologii z zakresu turystyki, technologii multimedialnych, narzędzi internetowych i źródeł informacji
- Potrafi brać udział w dyskusji na wybrane tematy z zakresu turystyki w j. niemieckim i pl, w formie ustnej i pisemnej, przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska
- Potrafi samodzielnie, analitycznie i krytycznie interpretować teksty z zakresu turystyki, a także wykresy i informacje uzyskane za pomocą narzędzi i technologii internetowych, np. monitorujących pogodę ze strony WMO (Światowej Organizacji Meteorologicznej)
- Wykonuje tłumaczenia pisemne krótkich tekstów (max. A4) o tematyce turystyczne z języka niemieckiego na język polski
- Wykonuje tłumaczenia ustne - konsekwentne i symultaniczne (szeptane) krótkich (2-5 minut) przemówień i rozmów z języka niemieckiego na polski, a także a vista
- Jest gotów do krytycznego zastosowania posiadanej wiedzy i umiejętności oraz konieczności ich stałej aktualizacji związanej ze zmieniającymi się uwarunkowaniami w komunikacji międzyludzkiej
- Rozumie odpowiedzialność pracy tłumacza i pośrednika w komunikacji międzyjęzykowej, międzynarodowej i międzykulturowej i związanych z nią kwestii etycznych

Treści programowe dla zajęć:

- Kluczowe organizacje turystyczne na świecie, w Niemczech i w Polsce: UNWTO, UNESCO WHC, Bundesministerium für Wirtschaft und Energie (BMWi), Ministerstwo Sportu i Turystyki – misja, historia, rola, ludzie, projekty

- UNWTO – Światowa Organizacja Turystyki ONZ i obszary działań priorytetowych wyznaczone w raportach i planach stworzonych w celu ich realizacji, np. Agenda 2030, Sustainable Tourism – A Journey to 2030; 17 SDGs (cele zrównoważonego rozwoju)
- Zrównoważona turystyka propagowana przez Światową Organizację Turystyki (UNWTO) – trzy perspektywy: gospodarcza, społeczno-kulturowa, środowisko naturalne
- UNESCO WHC – Lista Światowego Dziedzictwa i kluczowe aspekty w Niemczech, Polsce, Europie i na świecie – wprowadzenie i wybrane miejsca szczegółowo, np. Zamek w Malborku, transgraniczny obiekt Parku Mużakowskiego/ Muskauer Park
- Teoria przekładu i komunikacja specjalistyczna – wprowadzenie i wybrane zagadnienia: ekwiwalencja, typy tekstów a metody tłumaczenia, komunikacja specjalistyczna w dobie globalizacji, etyka zawodowa
- Aktualne przemówienia ze strony UNWTO – analiza i dyskusja, a następnie tworzenie własnych przemówień i wypowiedzi pisemnych, prezentacji, na wybrane tematy, przy wykorzystaniu dostępnych narzędzi internetowych i technologii multimedialnych
- Aktualne konferencje UNWTO – omawianie problematyki, oglądanie i czytanie przemówień, dyskusja, symulacja uczestnictwa i sesji pytań (Q&A)
- Dyskusje i symulacje: Studenci uczestniczą w dyskusjach i symulacjach, opartych na dokumentach, stronach (np. UNESCO WHC – World Heritage Centre), raportach organizacji międzynarodowych i sympozjach WTO, z których sprawozdania dostępne są na stronie WTO, np. Davos Declaration: <http://sdt.unwto.org/sites/all/files/docpdf/davosdeclaration.pdf>
- Aktualne konferencje, spotkania i warsztaty UNWTO i inne – omawianie problematyki i tłumaczenie tekstów pisemnie
- Aktualne konferencje, spotkania i warsztaty UNWTO i inne – omawianie problematyki i tłumaczenie ustne tekstów, np. przemówień, podczas symulacji, role plays, etc.
- Narzędzia internetowe, bazy danych, np. Eurostat, informacje na stronie UNWTO – analiza, użycie, symulacje, ćwiczenia, np. wykresy meteorologiczne – odczyt, opis, etc. - wykorzystywane są aktualne, aktualizowane dane, strony internetowe, prezentacje ppt i multimedialne, a także interaktywne wykresy na podstawie badań, danych i pomiarów agencji i instytucji międzynarodowych.
- Wykorzystywanie internetowych baz danych statystycznych (np. Eurostat na zajęciach o znaczeniu turystyki dla gospodarki, badaniach standardów życia w Europie, planu realizacji 17 SDGs (cele zrównoważonego rozwoju) dla Europy, a także wykorzystanie interaktywnych aplikacji internetowych (np. dostępnych przez stronę WMO – światowej Organizacji Turystyki – na zajęciach o ociepleniu klimatycznym – wykresy UN Environment Programme zestawiające dane pomiarowe temperatur i innych wskaźników i danych na podstawie agencji NOAA, NASA, UK-MetOffice, JMA (http://www.grid.unep.ch/index.php?option=com_content&view=article&id=88&Itemid=492&lang=en#C02))

Nazwa zajęć: **Język współczesnych mediów ukraińskich**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna zasady komunikacji językowej w mediach słowiańskich ze szczególnym uwzględnieniem mediów ukraińskich
- zna oraz prawidłowo stosuje terminologię przedmiotu
- rozumie znaczenie i specyfikę środków masowego przekazu na Ukrainie.
- potrafi rozróżnić cechy specyficzne języka poszczególnych mediów
- posiada wiedzę dotyczącą mediów pisanych (na przykładzie gatunków dziennikarskich)
- potrafi rozpoznawać i właściwie analizować strukturę tekstu prasowego.
- potrafi w formie ustnej i pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy tekstów publicystycznych
- posiada umiejętność rozpoznawania i oceny zjawisk językowych i pozajęzykowych w reklamie.
- prawidłowo identyfikuje pojęcia związane z wywieraniem wpływu na odbiorcę – językowe środki perswazji, manipulacji językowej, agresji językowej, środki nacechowane emocjonalnie
- potrafi samodzielnie redagować poszczególne gatunki publicystyczne z uwzględnieniem kryteriów poprawności języka ukraińskiego

Treści programowe dla zajęć:

- Język we współczesnych mediach słowiańskich – zagadnienia ogólne.
- Specyfika komunikatów przekazywanych za pomocą prasy, radia, telewizji i Internetu.
- Zarys systemu gatunków dziennikarskich: gatunki informacyjne (wzmianka, notatka, sprawozdanie, relacja, reportaż, wywiad, przegląd prasowy), gatunki publicystyczne (komentarz, artykuł, esej, recenzja, felieton, dyskusja), gatunki synkretyczne
- Cechy, struktura i organizacja tekstu, kolejność informacji oraz jej źródła. Język i tematyka wypowiedzi prasowej a typ odbiorcy.

- Język w reklamie. Dobór językowych i niejęzykowych środków perswazyjnych w reklamie. Humor w reklamie. Odbiorca reklamy a dobór środków perswazji. Stereotypy w reklamie.
- Media elektroniczne. Formy wypowiedzi internetowych. Czaty; blogi, komunikatory.
- Język w funkcji impresyjnej. Perswazja i manipulacja w tekstach medialnych. Oddziaływanie za pomocą emocji. Teksty propagandowe.

Nazwa zajęć: Językoznawstwo konfrontatywne polsko-ukraińskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa kontrastywnego w systemie dziedzin językoznawczych
- umie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu przedmiotu
- ma świadomość specyfiki każdego z omawianych systemów językowych
- posiada podstawową wiedzę o różnicach i podobieństwach pomiędzy systemami gramatycznymi języka polskiego i ukraińskiego
- zna podstawowe metody oraz narzędzia analizy kontrastywnej.
- posiada umiejętność analizy konfrontatywnej na wszystkich poziomach języka (fonetyka, słowotwórstwo, morfologia, składnia);
- umie analizować i klasyfikować błędy będące rezultatem interferencji;
- analizuje wpływ różnic i podobieństw podsystemów na praktykę tłumaczeniową oraz interferencję międzyjęzykową;
- student świadomie eliminuje błędy językowe, powstałe w wyniku oddziaływania języka blisko spokrewnionego;

Treści programowe dla zajęć:

- Kształtowanie się języka polskiego i języka ukraińskiego. Językowy obraz świata Polaków i Ukraińców.
- System fonologiczny języka polskiego i ukraińskiego. Akcent.
- Leksykologia polska i ukraińska.
- Leksyka. Obraz świata i semantyka leksykalna. Leksyka bezekwiwalentna.
- Pochodzenie leksyki polskiej i ukraińskiej (słownictwo rodzime, zapożyczenia, ukrainizmy i polonizmy leksykalne).
- System leksykalno-semantyczny: polisemia, metafora, synonimia, antonimia, homonimia, paronimia).
- Leksyka specjalna, żargony, slang i argot. Przeszarżała i nowa leksyka.
- Charakterystyka stylistyczna wyrazów polskich i ukraińskich.
- Frazeologia polska i ukraińska.
- Międzyjęzykowa ekwiwalentność ukraińskich i polskich frazeologizmów.
- Ogólna problematyka słowotwórstwa polskiego i ukraińskiego.
- Zarys morfologii ukraińskiej i polskiej.
- Ogólne zasady składni polskiej i ukraińskiej.
- Rekcja czasownikowa, rzeczownikowa, przymiotnikowa, liczebnikowa, zaimkowa i przysłówkowa
- Szyk wyrazów. Intonacja.

Nazwa zajęć: Język obcy zachodnioeuropejski (*język angielski)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Słuchanie: student rozumie dobrze treść krótkich audycji radiowych, telewizyjnych; bardzo dobrze wszelkie wypowiedzi wykładowcy i innych studentów w grupie; na podstawie odsłuchanych nagrań potrafi wykonać testy (np. wielorakiego wyboru, kończenie zdań, przypisywanie zdań konkretnym rozmówcom), potrafi robić notatki z odsłuchu
- Czytanie: student rozumie czytane artykuły na tematy codzienne, dot. wydarzeń politycznych i kulturalnych, literaturę współczesną
- Mówienie: student potrafi jasno formułować swoje stanowisko na różne tematy (codzienne, polityczne, kulturalne), omówić swoje zainteresowania, brać udział w dyskusjach; student potrafi odpowiednio zareagować w różnych sytuacjach, np. pozytywnie, negatywnie, zasugerować coś, odmówić, zaaprobować, wyrazić skargę, zarekomendować, przeprosić, współczuć, podziękować, poprosić o opinię, pogratulować, mówić o swoich uczuciach, przyjmować i odrzucać propozycje, dawać rady, pocieszać
- Pisanie: student potrafi napisać list formalny i nieformalny, krótką historyjkę, esej wyrażający własną opinię

Treści programowe dla zajęć:

- Słownictwo: życie codzienne, prywatne i w pracy/na uczelni/w szkole, zainteresowania, hobby, sport, informacje o sobie, wygląd i cechy charakteru, ubrania, części ciała, przyroda, ochrona środowiska, ekologia, kultura, zwyczaje, bieżące wydarzenia w kraju i na świecie, życie w mieście i na wsi, rodzaje

- gospodarstw domowych, wyposażenie, zdrowie, odżywianie się, diety, choroby, ich przyczyny i objawy, leczenie, sławni ludzie, sławne miejsca ich historia i wygląd, przestępstwa, zapobieganie, skutki, kary, problemy społeczne – bezrobocie, bezdomność, uzależnienia, podróżowanie, środki transportu, załatwianie spraw w urzędach, banku, hotelu, phrasal verbs, kolokacje, słowotwórstwo
- Gramatyka: wszystkie czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe, wszystkie rodzaje zdań, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki, przyimki, określniki, zaimki, czasowniki modalne, mowa zależna, strona bierna, okresy warunkowe, życzenia, question tags, przedrostki, przyrostki, zdania wyrażające, cel-skutek słowotwórstwo, transformacje zdań
 - Pisanie: listy formalne i nieformalne, opisy, wyrażanie opinii,

Nazwa zajęć: Język rosyjski w biznesie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- wykazuje się umiejętnościami językowymi właściwymi dla studiowanej specjalności zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu co najmniej B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- Potrafi formułować wypowiedzi pisemne oraz refleksyjnie się do nich odnosić, a także modyfikować pod kontrolą wykładowcy
- potrafi w języku rosyjskim wypowiadać się płynnie i spontanicznie, bez zbyt widocznego namyślenia się w celu znalezienia właściwych sformułowań;
- potrafi skutecznie porozumiewać się w sprawach zawodowych oraz potrafi precyzyjnie formułować swoje myśli i poglądy, zręcznie nawiązując do wypowiedzi rozmówców.
- potrafi w rosyjskim języku biznesu formułować przejrzyste i szczegółowe wypowiedzi ustne i pisemne, rozwijać w nich wybrane podtematy lub poszczególne kwestie i kończyć je odpowiednią konkluzją.
- umie samodzielnie zdobywać wiedzę językową i o świecie wykorzystując słowniki, leksykony oraz multimedialne źródła informacji
- potrafi pracować w grupie, przyjmując różne role przy wykonywaniu wspólnych projektów i prowadzeniu dyskusji
- ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności oraz konieczności ich stałej aktualizacji w kontekście wykonywanego zawodu

Treści programowe dla zajęć:

- Komunikacja międzyludzka. Formy werbalne. Rozpoczynanie, podtrzymywanie i kończenie rozmowy. Sygnalizowanie niezrozumienia.
- Poszukiwanie pracy. Wymagania pracodawcy, oczekiwania pracownika, formy zatrudnienia i czas pracy.
- CV i list motywacyjny.
- Aplikacja i rekrutacja, „łowcy głów” – wyszukiwanie pracowników. Rozmowa kwalifikacyjna.
- Miejsce pracy. Cechy pracownika, stanowisko, zakres obowiązków, atuty, kompetencje, predyspozycje, wymagania.
- Portret firmy. Prezentacja struktury firmy (dyrekcja, zarząd, walne zebranie, rada nadzorcza, działy, skład osobowy),
- Firma. Formy prawne. Rodzaje działalności gospodarczej. Spółki akcyjne, towarzystwa ubezpieczeniowe, stowarzyszenia.
- Banki i ich rodzaje. Sfery działalności bankowej. Operacje bankowe, pożyczki, stopy, kredyty, depozyty. Prezentacja wybranego banku działającego na rynku polskim i rosyjskim.
- Służbowe i prywatne rozmowy telefoniczne. Zaznajomienie ze specyfiką korespondencji służbowej (listownej i e-mailowej).
- Narzędzia komunikacji: papierowe, elektroniczne, portale społecznościowe, czat, telefon.
- Marka handlowa, produkt. Reklamowanie produktów i usług. Przygotowywanie kampanii reklamowej. Prezentacja – techniki, styl wypowiedzi formalny i nieformalny.
- Własna firma. Zakładanie firmy. Statut. Biznes plan.
- Komunikacja międzyludzka. Formy werbalne. Rozpoczynanie, podtrzymywanie i kończenie rozmowy. Sygnalizowanie niezrozumienia.

Nazwa zajęć: Językoznawstwo konfrontatywne polsko-rosyjskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- określić zadania i cele językoznawstwa konfrontatywnego, przedstawić aspekty badań porównawczych oraz typy kontrastów językowych
- prawidłowo dokonywać analizy konfrontatywnej poszczególnych płaszczyzn systemów językowych
- wskazywać na różnice i podobieństwa w polskim i rosyjskim systemie językowym na wszystkich jego płaszczyznach

- wytłumaczyć pochodzenie różnic gramatycznych i ortograficznych między językiem polskim i rosyjskim
- unikać błędów językowych wynikających z interferencji pomiędzy językami pokrewnymi
- zastosować zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i prac pisemnych, jest zorientowany na poprawność gramatyczną i ortograficzną

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot i zadania językoznawstwa konfrontatywnego. Aspekty opisu kontrastywnego. Typy kontrastów językowych.
- Kontrasty na płaszczyźnie fonologicznej. Porównanie cech akcentu w języku polskim i rosyjskim. Akcentuacja wyrazów polskich i rosyjskich. Porównanie systemu samogłoskowego i spółgłoskowego języka polskiego i rosyjskiego.
- Różnice w alfabecie. Najważniejsze reguły ortograficzne języka polskiego i rosyjskiego.
- Porównanie rzeczowników polskich i rosyjskich. Leksykalno gramatyczne klasy rzeczowników. Różnice w obrębie rzeczownikowych kategorii gramatycznych. Typy deklinacyjne rzeczowników polskich i rosyjskich.
- Ekwiwalencja i interferencja w obrębie poszczególnych grup przymiotników. Typy odmiany przymiotników polskich i rosyjskich.
- Porównanie liczebników polskich i rosyjskich. Różnice w łączliwości liczebników. Kategorie gramatyczne i typy odmiany polskich i rosyjskich liczebników.
- Porównanie zaimków polskich i rosyjskich. Ekwiwalencja i interferencja w obrębie poszczególnych klas zaimków, konstrukcji zaimkowych i typach ich odmiany.
- Porównanie czasowników polskich i rosyjskich. Różnice w obrębie kategorii gramatycznych czasownika. Typy koniugacji czasowników w obu językach.
- Tworzenie i użycie imiesłów w języku polskim i rosyjskim – ekwiwalencja i interferencja.
- Porównanie przysłówków polskich i rosyjskich. Leksykalno-gramatyczne klasy przysłówków. Tworzenie i stopniowanie przysłówków w języku polskim i rosyjskim..
- Porównanie polskich i rosyjskich synsemantycznych części mowy. Różnice w znaczeniu i użyciu przyimków, spójników, wykrzykników partykuł.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka angielskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Gramatyka: Prezentuje podwyższoną świadomość językową oraz umiejętność samokontroli, zmierzającą do auto-korekty i analizy krytycznej w zakresie gramatyki języka angielskiego na poziomie zaawansowanym niższym.
- Interpretuje autentyczny materiał językowy i rozpoznaje różnorakie aspekty gramatyki języka angielskiego na poziomie zaawansowanym niższym, wykorzystując zdobytą wiedzę teoretyczną w praktyce w formie ustnej i pisemnej.
- Stosuje w praktyce skuteczne strategie rozwiązywania różnorodnych zadań egzaminacyjnych na poziomie zaawansowanym niższym.
- Potrafi samodzielnie pracować nad poszerzaniem własnej gramatyki w aspekcie teoretycznym i praktycznym.: General English
- Dysponuje bierną i aktywną znajomością słownictwa dotyczącą zakresu zagadnień ujętych w sylabusie oraz posługuje się tym słownictwem w celu zrozumienia i analizy tekstów pisanych i dźwiękowych, a także konstruuje dłuższe wypowiedzi ustne na poziomie B2+ z wykorzystaniem tego słownictwa;
- W sposób przejrzysty i logiczny organizuje i prezentuje swoją wypowiedź ustną w oparciu o treści omawiane na zajęciach, efektywnie posługując się poznanym słownictwem i dostosowując rejestr do sytuacji komunikacyjnej;
- Wypowiada się płynnie oraz poprawnie pod względem gramatycznym i leksykalnym na tematy związane z omówionymi podczas zajęć zagadnieniami;
- Rozumie teksty pisane, a także przekazy audio oraz wizualne w zakresie określonych w programie zagadnień na poziomie B2+;
- Pisanie: Potrafi skonstruować i napisać spójny, logiczny, wyczerpujący i poprawny językowo kilku-akapitowy esej ekspozycyjny o długości ok. 600 słów, także w warunkach ograniczenia czasowego (3h), odpowiednio stosując główny model rozwinięcia retorycznego w zależności od postawionego bądź sformułowanego przez siebie tematu (egzemplifikacja, porównanie/kontrast, przyczyny/skutki, opis/analiza procesu, klasyfikacja).

- Potrafi przy wsparciu nauczyciela zastosować podstawowe umiejętności i czynności związane z przygotowaniem krótkiego eseju naukowego na ogólno-anglistyczny temat w oparciu o źródła (referatu, "research paper") o długości ok. 1000-1,500 słów - od wyboru i zawężenia tematu, poprzez sporządzenie tezy i planu/konspektu, wyszukanie tekstów źródłowych i sporządzenie notatek, skontrolowanie i napisanie wyводу wspomaganego informacją dobraną (streszczenie, parafraza, ewent. cytaty) ze źródeł, po elementarną formalną redakcję według wzorca redakcyjnego (WA Stylesheet).
- Tłumaczenie:
- przywołuje i rozpoznaje główne zasady stosowane podczas tłumaczenia pisemnego z języka polskiego na język angielski
- przywołuje i rozpoznaje główne zasady stosowane podczas tłumaczenia ustnego z języka polskiego na język angielski
- zna zasady tłumaczenia pisemnego
- zna zasady tłumaczenia ustnego z języka polskiego na język angielski
- tłumaczy teksty napisane w języku polskim należące do różnych rejestrów na język angielski
- tłumaczy ustnie (tryb dialogowy) wystąpienia wygłaszane w różnych rejestrach w języku polskim na język angielski
- stosuje nowo przyswojone słownictwo z różnych rejestrów języka angielskiego ze zrozumieniem
- sprawnie komunikuje się w języku angielskim w różnych sytuacjach komunikacyjnych wykorzystując do tego nowo poznane słownictwo przyswojone podczas ćwiczeń tłumaczeniowych z języka polskiego na język angielski

Treści programowe dla zajęć:

- Gramatyka
- Omówienie teorii zagadnień, pojęć i terminów z gramatyki języka angielskiego na poziomie zaawansowanym niższym: struktura zdań złożonych (podrzędnych i współrzędnych), spójniki, zdania podrzędne przydawkowe i okolicznikowe, rzeczowniki odczasownikowe, konstrukcje bezokolicznikowe oraz imiesłowowe i zdania względne; poszerzenie praktycznej wiedzy z zakresu słownictwa, ze szczególnym uwzględnieniem czasowników frazowych, wyrażeń przymikowych, idiomów oraz kolokacji.
- Intensywne ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, rozwijające i sprawdzające umiejętność stosowania struktur językowych i zasad poprawnej gramatyki języka angielskiego: parafraza, test luk, rozumienie tekstu pisanego, słowotwórstwo, test gramatyczny wielokrotnego wyboru i odnajdywanie błędów.
- General English
- Słownictwo związane z blokami tematycznymi: Zdrowie i utrzymanie sprawności, Pop-kultura, Turystyka, Zagadnienia społeczne – imigracja, Zagadnienia społeczne – empatia, Technologia, Sukces, Wydarzenia bieżące
- Ćwiczenia rozwijające spontaniczne i przygotowane wypowiedzi ustnej w ramach zdefiniowanych bloków tematycznych
- Czytanie i analizowanie autentycznych tekstów i artykułów w ramach zdefiniowanych bloków tematycznych
- Ekspozycja na różnorodne anglojęzyczne multimedialne materiały audiowizualne
- Pisanie
- Planowanie i sporządzanie konspektu („outline”) eseju ekspozycyjnego.
- Pisanie pełnego eseju ekspozycyjnego realizującego jeden z zakładanych modeli organizacyjnych / retorycznych (egzemplifikacja, porównanie/kontrast, przyczyny/skutki, opis/analiza procesu, klasyfikacja).
- Doskonalenie poprawności językowej oraz efektywności komunikacyjnej składni i konstrukcji gramatycznych, stylu/rejestru, interpunkcji, słownictwa akademickiego w zależności do potrzeb / intencji piszącego.
- Wyszukiwanie, ocena krytyczna, streszczanie i parafrazowanie informacji z dłuższego tekstu źródłowego, także pod kątem założonej (własnej) tezy.
- Przygotowanie prostego eseju o charakterze naukowym (“research paper”) długości ok. 1500 słów z dziedziny kultury brytyjskiej lub amerykańskiej, w kolejno weryfikowanych przez nauczyciela etapach.
- Tłumaczenie
- Język turystyki
- Język naukowy
- Język środków masowego przekazu
- Język specjalistyczny – sport
- Język specjalistyczny – bankowy
- Język wystąpień publicznych

- Język dowcipów
- Język instrukcji
- Język opowiadań
- Język opisów

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka białoruskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną wiedzę na temat struktury i funkcji języka białoruskiego, która jest zorientowana na zastosowanie praktyczne
- potrafi prawidłowo artykułować dźwięki systemu języka białoruskiego, poprawnie stosować akcent w poszczególnych częściach mowy w wypowiedziach i czytanych tekstach oraz używać odpowiedniej intonacji w zależności od sytuacji komunikacyjnej
- rozumie teksty autentyczne i wypowiedzi ustne, które potrafi prawidłowo analizować i interpretować
- potrafi skutecznie posługiwać się złożonymi konstrukcjami i szerokim zakresem słownictwa w mowie i piśmie w celu wyrażenia opinii oraz uczestnictwa w dyskusji z uwzględnieniem odpowiedniego stylu wypowiedzi
- umie wyrażać opinię oraz uczestniczyć w dyskusji z uwzględnieniem odpowiedniego stylu wypowiedzi
- zna i prawidłowo stosuje zasady ortograficzne i interpunkcyjne
- umie samodzielnie tworzyć długie, logiczne wypowiedzi (zarówno ustne, jak i pisemne) z uwzględnieniem specyfiki dyskursu oraz zasad leksykalno-gramatycznych, interpunkcyjnych i stylistycznych
- potrafi pracować z tekstem naukowym: samodzielnie wyszukiwać, analizować, interpretować i selekcjonować informacje, a także tworzyć teksty własne wykorzystując zdobytą wiedzę
- posiada umiejętność przygotowywania w języku białoruskim prac pisemnych oraz wystąpień ustnych o właściwej strukturze, kompozycji, budowie i argumentacji
- ma opanowaną technikę czytania oraz posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem złożonych tekstów pisanych

Treści programowe dla zajęć:

- Słuchanie:
 - rozwijanie słuchu i pamięci, słuchanie wywiadów, audycji radiowych i telewizyjnych, programów naukowych, dyskusji, przemówień, wykładów, piosenek, talk-show itd.
- Aspekt leksykalno-komunikacyjny:
 - Aktualne problemy na Białorusi, w Polsce i świecie (wg bieżących materiałów prasowych).
- Społeczeństwo i życie społeczne:
 - Polityka: państwo – urzędy, instytucje państwowe, system rządzenia – autorytarny i demokratyczny, parlament (niższa izba, wyższa izba), wybory, kobiety w polityce.
 - Grypy społeczne i zjawiska o charakterze socjalnym.
 - Problemy współczesnego społeczeństwa (rasizm, sekty, alkoholizm, bezrobocie, głód).
 - Przestępstwa: zbrodnie, kary, terroryzm.
 - Ubezpieczenie społeczne.
 - Porozmawiajmy o pieniądzach: pieniądze, usługi bankowe, bogaci, nowobogaccy, klasa średnia, biedacy, bezdomni.
 - Praca – zatrudnienie, różne obszary działalności zawodowej, stanowiska pracy i zajmowane posady.
- Kultura:
 - Święta narodowe i państwowe na Białorusi.
 - Tradycje białoruskie.
 - Życie kulturalne na Białorusi: sztuka, muzyka, teatr, kino etc.)
 - Mass-media: radio, telewizja, prasa, Internet.
- Aspekt gramatyczny (z elementami stylistyki):
 - Rzeczowniki nieodmienne.
 - Odmiana rzeczowników własnych, użycie imion, imion odojcowskich i nazwisk podczas formułowania wypowiedzi w tekstach mówionych i pisanych z przyimkiem i bez przyimka (np. згодна з Г. Цыхуном, згодна з поглядамі А.А. Крывіцкага, паводле Ірыны Багдановічб услед за Я. Купалам itd.).
 - Tworzenie przymiotników dzierżawczych (дзед – дзедаў, дачка – даччын, Міхась – Міхасёў, Вася – Васеў, Вера – Верын і інш.).
 - Związek syntaktyczny liczebników z rzeczownikami (два гарады, дзве вёскі, пяць гарадоў, дваццаць студэнтаў і інш.).
 - Tworzenie czasowników (sposób prefiksalny, sufiksalny, prefiksально-sufiksalny).

- Imiesłowy przymiotnikowe, strona czynna i bierna, tworzenie imiesłowów przymiotnikowych, konstrukcje z imiesłowem przymiotnikowym.
- Imiesłowy przysłówkowe, tworzenie imiesłowów przysłówkowych, konstrukcje z imiesłowem przysłówkowym.
- Przysłówek: tworzenie, rodzaje i stopniowanie.
- Aspekt ortograficzny:
- Pisownia wielkiej i małej litery.
- Pisownia przymiotników dzierżawczych.
- Pisownia czasowników z sufiksem -ава-/ -ява (пілаваць, пілаваў, пілюю; маляваць, маляваў, маляю); -іва-/ -ыва- (атрымліваць, атрымліваў, атрымліваю; разыгрываць, разыгрываў, разыгрываю); -ва- (разказваць, разказваў, разказваю; наведваць, наведваў, наведваю).
- Pisownia imiesłowów przymiotnikowych i przysłówkowych.
- Pisownia przysłówków.
- Fakultatywnie: pisownia wybranych wyrazów złożonych, pisownia przyimków, spójników, partykuł.
- Interpunkcja
- Przecinek: Przecinek w zdaniu z imiesłowem przymiotnikowym.
- Przecinek w zdaniu z imiesłowem przysłówkowym.
- Przecinek w zdaniach ze spójnikami podwójnymi (дык... то, як... так і, нетолькі... але і, калі... то);
- Przecinek w wyrażeniach porównawczych.
- Przecinek przy wyrazach i zdaniach wtrąconych.
- Przecinek w zdaniu złożonym podrzędnie.
- Średnik: Średnik w rozbudowanych wypowiedzeniach złożonych.
- Dwukropek: Dwukropek a wyliczenie szczegółów.
- Myślnik: Pojedyncze użycie myślnika.
- Nawias: Nawiasy i wypowiedzi uzupełniające lub objaśniające tekst główny.
- Cytowanie: Oznaczenie cytatów.
- Czytanie:
- Płynne czytanie tekstów tematycznych ze zrozumieniem, dialogów oraz monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku. Czytanie tekstów z wykorzystaniem techniki „brzęczącego czytania”.
- Pisanie:
- Pisanie wypracowań (rodzaje: opis, rozprawka, opowiadanie) na podstawie zagadnień tematycznych z aspektu „Komunikacja”.

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka niemieckiego – sprawności zintegrowane**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna słownictwo oraz gramatykę języka niemieckiego na poziomie B1+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w języku niemieckim zrozumieć teksty czytane i słuchane z zakresu omawianej tematyki, np. oferty wycieczek, artykuł o kulcie piękna
- potrafi w języku niemieckim wypowiedzieć się w zakresie tematyki omawianej na zajęciach, potrafi prowadzić rozmowę o podróżach, mobilności we współczesnym świecie, kanonach piękna, potrafi zabrać stanowisko w dyskusji, dobierając odpowiednie słownictwo i argumenty
- potrafi formułować wypowiedzi w formie pisemnej, np. potrafi napisać streszczenie przeczytanego artykułu, opisać wspomnienia
- potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę językową w oparciu o słowniki, leksykony także w wersji online
- posiada umiejętność przygotowania projektu krajoznawczego, efektywnie organizując swoją pracę podczas pracy w projekcie i przygotowań prezentacji
- ma uporządkowaną wiedzę ogólną na tematy z zakresu omawianej na zajęciach problematyki, związanej w szczególności z podróżami i mobilnością, współczesnym kanonem piękna i różnicami w wyobrażeniach na temat kanonu piękna w innych krajach i kulturach
- ma świadomość kompleksowej natury języka, szczególnie jeśli chodzi o wieloznaczność niektórych słów, opisywanie związków przyczynowo-skutkowych, użycie imiesłowów i przyimków służących określeniu miejsca i czasu

Treści programowe dla zajęć:

- Podróże
- Mobilność we współczesnym świecie
- Praca i urlop
- Współczesny kanon piękna

- Kanony piękna w różnych kulturach
- Wspomnienia z młodości
- Opisywanie związków przyczynowo-skutkowych
- Imiesłowy (Partizip I i II)
- Przyimki służące określeniu miejsca i czasu

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka niemieckiego – sprawności zintegrowane

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna słownictwo oraz gramatykę języka niemieckiego na poziomie B1+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w języku niemieckim zrozumieć teksty czytane i słuchane, min. ankiety, wywiady, artykuły, opisy przedmiotów dotyczące tematyki omawianej na zajęciach, rozumie problematykę etyczną związaną z odpowiedzialnością za rzetelność przekazywanej wiedzy
- potrafi w języku niemieckim wypowiedzieć się na tematy omawiane na zajęciach dotyczące przyjaźni, rodziny, sąsiedztwa i pracy; wrazić swoje życzenia, obojętność i aprobatę, przekonanie na jakiś temat, sformułować argumenty za i przeciw, przedstawić prezentację ustną; potrafi zabrać stanowisko w konkretnej sytuacji komunikacyjnej i odpowiednio uzasadnić swoje zdanie, a także dopytać w razie niejasności
- potrafi napisać streszczenia artykułów, opisać diagram, napisać podanie o pracę, wypowiedzieć się w formie pisemnej na zadany temat, sformułować krótki tekst reklamowy
- potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę językową w oparciu o słowniki, leksykony także w wersji online, blogi
- posiada umiejętność przygotowania projektu i prezentacji na zadany temat, efektywnie organizując swoją pracę podczas pracy w projekcie i przygotowań prezentacji
- ma uporządkowaną wiedzę ogólną na tematy z zakresu omawianej na zajęciach problematyki, związanej w szczególności z relacjami międzyludzkimi i związanymi ze współczesnym światem pracy
- ma świadomość kompleksowej natury języka, szczególnie jeśli chodzi o wieloznaczność niektórych słów, użycie spójników als, wenn, bevor, nachdem, strony biernej, strony biernej z czasownikami modalnymi i zaimków względnych w zdaniach przydawkowych

Treści programowe dla zajęć:

- Wokół przyjaźni i rodziny
- Sąsiedztwo
- Konflikty między generacjami
- Przedmioty, produkty, eksponaty
- Świat pracy
- Podanie o pracę
- Od kłótni do porozumienia
- Negocjacje
- Użycie spójników als, wenn, bevor, nachdem
- Strona bierna
- Strona bierna z czasownikami modalnymi
- Zaimki względne w zdaniach przydawkowych

Nazwa zajęć: Praktyczna Nauka Języka Rosyjskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną wiedzę na temat struktury i funkcji języka rosyjskiego, która jest zorientowana na zastosowanie praktyczne
- rozumie teksty autentyczne i wypowiedzi ustne, które potrafi prawidłowo analizować i interpretować
- ma opanowaną technikę czytania oraz posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem złożonych tekstów pisanych
- potrafi skutecznie posługiwać się złożonymi konstrukcjami i szerokim zakresem słownictwa w mowie i piśmie w celu wyrażenia opinii oraz uczestnictwa w dyskusji z uwzględnieniem odpowiedniego stylu wypowiedzi
- umie samodzielnie tworzyć długie, logiczne wypowiedzi (zarówno ustne jak i pisemne) z uwzględnieniem specyfiki dyskursu oraz zasad leksykalno-gramatycznych, interpunkcyjnych i stylistycznych
- potrafi pracować z tekstem naukowym: samodzielnie wyszukiwać, analizować, interpretować i selekcjonować informację, a także tworzyć teksty własne wykorzystując zdobytą wiedzę
- posiada umiejętność przygotowania prac pisemnych oraz wystąpień ustnych o właściwej strukturze, kompozycji, budowie i argumentacji w języku rosyjskim

Treści programowe dla zajęć:

- MÓWIENIE, SŁUCHANIE
- Tematy: Aktualne wydarzenia i problemy rzeczywistości: społeczne, ekonomiczne, kulturowe (na podstawie aktualnych tekstów pisanych i mówionych zaczerpniętych ze środków masowego przekazu); Wybory
- Słuchanie: rozwijanie słuchu i pamięci, słuchanie wywiadów, audycji radiowych i telewizyjnych, programów naukowych, dyskusji, przemówień, wykładów, piosenek, talk-show itd.
- PISANIE
- Temat: Tekst jako podstawa działalności naukowej filologa: jak napisać konspekt, adnotację i referat; praca z tekstem naukowym: wyszczególnienie wyrazów kluczowych, ułożenie planu odtwórczego (na podstawie istniejącego tekstu), analiza i poprawianie tekstu (przekształcenie, transformacja zdań/poszczególnych fragmentów tekstów tak, aby otrzymać logiczne i poprawne zdanie/fragment tekstu).
- Tematy: Aktualne wydarzenia i problemy rzeczywistości: społeczne, ekonomiczne; Wybory jak napisać rozprawkę; redagowanie tekstu rozprawki (wybrane aspekty): podział tekstu na akapity itd., zastosowanie cytatów, poprawianie tekstu pod względem spójności i logiki.
- GRAMATYKA (z elementami stylistyki)
- Tematy: Odmiana imion, nazwisk i imion ojcowskich. Używanie nazwisk w tekstach naukowych z przyimkiem albo bez przyimka (согласно М. А. Шелякину, вслед за М. А. Шелякиным, по утверждению М. А. Шелякина, с точки зрения М. А. Шелякина и под.);
- używanie wyrazów какой – который;
- strona bierna i czynna czasownika; imiesłowy przymiotnikowe; krótsza forma imiesłowów przymiotnikowych biernych;
- tworzenie przysłówkowych imiesłowów współczesnych i uprzednich. Imiesłowy przysłówkowe w zdaniu.
- ORTOGRAFIA
- Tematy: Pisownia wielkiej i małej litery;
- pisownia przymiotników dzierżawczych na -ск-, -ский, -ов, -ев, -ин (Пушкинские чтения, пушкинский стиль, Далев словарь, Катин котёнок, тургеневские «Записки охотника»);
- pisownia wyrazów złożonych z liczebnikami pisanymi cyframi; liczebniki porządkowe a dodawanie końcówek (1-го мая, 2-й вагон);
- pisownia przyrostków -n/-nn- w przymiotnikach, przysłówkach, imiesłowach przymiotnikowych;
- pisownia partykuł nie/ ni z różnymi częściami mowy;
- używanie wybranych przyimków właściwych (кроме, между, из-за) i wtórnych (относительно, вслед за, независимо от, ввиду, в силу, вследствие, благодаря, несмотря на и др.);
- fakultatywnie: pisownia wybranych wyrazów złożonych; pisownia przyimków; pisownia przysłówków.
- INTERPUNKCJA
- Przecinek
- Przecinek w zdaniach ze spójnikami podwójnymi (если... то, хотя... но, так как... то, едва... как, лишь только... как);
- przecinek w wyrażeniach porównawczych
- przecinek przy wyrazach i zdaniach wtrąconych;
- przecinek przy imiesłowach przymiotnikowych;
- przecinek przy imiesłowach przysłówkowych;
- przecinek w zdaniu złożonym podrzędnie.
- Średnik
- Średnik w rozbudowanych wypowiedzeniach złożonych;
- średnik zastosowany do oddzielania pojedynczych zdań.
- Dwukropek
- Dwukropek a wyliczenie szczegółów.
- Myślnik
- Pojedyncze użycie myślnika.
- Cytowanie
- Oznaczanie cytatów.
- Fakultatywnie: Nawiasy i wypowiedzi uzupełniające lub objaśniające tekst główny
- CZYTANIE
- Tematy: Aktualne wydarzenia i problemy rzeczywistości: społeczne, ekonomiczne; Wybory; Tekst jako podstawa działalności naukowej filologa
- Czytanie tekstów ze zrozumieniem, dialogów, monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku. Czytanie tekstów z wykorzystaniem techniki „brzęczącego czytania”.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka ukraińskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- prawidłowo artykułuje dźwięki w poszczególnych słowach zgodnie z normami ortoepii w języku ukraińskim;
- właściwie stosuje akcent logiczny w celu wyróżniania słów zgodnie z ich znaczeniem;
- konstruuje wypowiedzi przestrzegając jednocześnie zasad intonacji oraz normy językowe;
- koryguje swój styl wypowiedzi oraz samodzielnie eliminuje błędy językowe spowodowane nieprawidłowym wyborem form gramatycznych i błędów w pisowni poszczególnych wyrazów;
- rozumie oraz posługuje się opanowanym materiałem z zakresu grafiki oraz ortografii języka ukraińskiego, niezbędnym zarówno w procesie konstruowania dialogów, monologów, dłuższych wypowiedzi na określony temat i w zaproponowanych sytuacjach;
- prawidłowo stosuje znaki interpunkcyjne w mowie niezależnej i dialogach oraz potrafi uzasadnić ich użycie w poszczególnych sytuacjach;
- w logiczny oraz zrozumiały sposób potrafi przekazać zasadniczy sens i myśl wypowiedzi, posługując się różnorodnymi środkami leksykalnymi i stylistycznymi oraz formami gramatycznymi;
- układa monologi, dialogi odpowiednio do zaproponowanej sytuacji i określonego celu;
- prezentuje odpowiedni poziom sprawności językowej w prowadzeniu dialogu, udziału w dyskusji, odgrywaniu roli w określonych sytuacjach językowych (zwiążłość, logika, zrozumienie, sensowność, itp.);
- swobodnie posługuje się opanowanym materiałem leksykalnym, niezbędnym zarówno w procesie konstruowania dialogów, monologów, dłuższych wypowiedzi na określony temat i w zaproponowanych sytuacjach;
- potrafi argumentować własną opinię w zakresie omawianego tematu;
- płynnie i wyraźnie oraz zgodnie z normami ortoepii i intonacji czyta na głos teksty zróżnicowane pod względem stylu i gatunku;
- potrafi zaprezentować myśl przewodnią, główne wątki, związki przyczynowo-skutkowe, oraz pozostałe drugorzędne informacje wynikające z opracowanego tekstu;
- analizuje strukturę tekstu, wydzielając mikrotematy, dobierając do nich tytuły; ocenia tekst pod względem treści, formy i realizacji językowej;
- potrafi przekazywać w sposób szczegółowy i wybiórczy przeczytane teksty, samodzielnie układając plan wypowiedzi, podporządkowując wypowiedź zasadniczemu wątkowi zawartemu w tekście oraz z zachowaniem kompozycji wypowiedzi;
- wyraża oraz argumentuje własne zdanie w odniesieniu do tematyki czytanego tekstu;

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura.
- Podstawowa leksyka dot. tematu kultury materialnej i duchowej.
- Utrwalenie wymowy dźwięków w j. ukraińskim.
- Pisownia wyrazów pochodzenia obcego.
- Pisownia słów złożonych (rzeczownik, przymiotnik, czasownik).
- Płynne czytanie tekstów, dialogów, monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku
- Sztuka.
- Malarstwo. Rzeźba. Muzeum. Galeria sztuki.
- Opis obrazu.
- Pisownia słów obcego pochodzenia.
- Akcent w wyrazach zapożyczonych.
- Płynne czytanie tekstów, dialogów, monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku
- Muzyka.
- Muzyka. Instrumenty muzyczne – ludowe i klasyczne.
- Muzyka dawna i współczesna.
- Na koncercie.
- Specyfika akcentowania w języku ukraińskim.
- Podwojenie spółgłosek w słowach obcego pochodzenia.
- Płynne czytanie tekstów, dialogów, monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku
- Kino. Teatr.
- Sztuka filmowa, kino.
- Sztuka teatralna. Teatr.
- Brzmienie języka ukraińskiego. Synonimia fonetyczna.
- Płynne czytanie tekstów, dialogów, monologów zróżnicowanych pod względem stylu, typu i gatunku

- Mass-media.
- Radio. Telewizja. Internet. Prasa.
- Znaki przestankowe przy jednorodnych i niejednorodnych częściach zdania prostego rozwiniętego.
- Wyrazy uogólniające i znaki przestankowe przy nich.
- Społeczeństwo.
- Instytucje państwowe. Grypy społeczne i zjawiska o charakterze socjalnym.
- Problemy współczesnego społeczeństwa (rasizm, sekty, alkoholizm, bezrobocie).
- Wydzielone części zdania (wydzielone określenia, wydzielone przydawki, wydzielone okoliczniki). Znaki przestankowe przy wydzielonych częściach zdania.
- Ekonomia, biznes, finanse.
- Przemysł. Surowce i materiały. Handel. Giełda. Bank.
- Mowa zależna i niezależna. Różnice pomiędzy mową zależną i niezależną.
- Znaki przestankowe w zdaniu złożonym współrzędnie.
- Prawo i przeciwdziałanie przestępczości.
- System prawny. Naruszenie/łamanie prawa. Przesłęstwa. Walka z przestępczością i terroryzmem.
- Znaki przestankowe w zdaniu złożonym podrzędnie.
- Praca.
- Zatrudnienie. Różne obszary działalności zawodowej. Stanowiska pracy i zajmowane posady.
- Znaki przestankowe w zdaniach złożonych spójnikowych i bezspójnikowych.

Nazwa zajęć: Religijny aspekt literatury rosyjskiej XX i XXI w. Wybrane zagadnienia.

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Rosyjskie sekty mistyczne.
- Poezja „nowochłopska”.
- Poezja okresu rewolucji 1917 roku.
- Literatura rosyjska w dobie ateizacji.
- Maksym Gorki a religia.
- Aleksander Mień i problem współczesnego ekumenizmu.
- Religijna problematyka w „poezji bardowskiej”.
- Aspekty filozofii zen-buddyjskiej.
- Religijny dyskurs w rosyjskim postmodernizmie.

Nazwa zajęć: Kształtowanie i rozwój tradycji wierszopisania w literaturze rosyjskiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie znaczenie literaturoznawstwa wschodniosłowiańskiego, zna osobliwości poetologiczne tekstów wierszowanych wybranych poetów oraz charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu historii literatury, literaturoznawstwa i wersologii
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego oraz analizy, uwzględniające aspekty treściowe i formalne utworu wierszowanego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty poetyczne wybranych autorów oraz charakteryzuje ich właściwości gatunkowe oraz wersologiczne
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów poetycznych w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim

- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i wykonywaniu prac pisemnych

Treści programowe dla zajęć:

- Podejście historyczne w studiach o wierszopisaniu rosyjskim. „Oczerk istorii russkogo sticha” Michaiła Gasparowa. Początki kultury poetyckiej w literaturze rosyjskiej. „Wirsi” oraz „Psaltir’ rifmotwornaja” Simeona Połockiego.
- Ewolucja poezji epicznej w perspektywie europejskiej. Próby tworzenia epepei w epoce Oświecenia. Poetyczne utwory epickie Puszkina, Niekrasowa.
- Osobliwości mowy wierszowanej w bajkach Puszkina
- Rozwój gatunku wiersza lirycznego w epoce Romantyzmu. Wierszy jak teksty pieśni w pierwszej połowie XIX w.
- Wszechświat Boga, człowieka i przyrody w poezji rosyjskiej.
- Gawriił Dierżawin. Bóg.
- Przyroda w poetyckiej percepcji romantyków i symbolistów.
- Tłumaczenie i parafraza jako kanał recepcji zagranicznych doświadczeń artystycznych, ich znaczenie w rozwoju sztuki poetyckiej w literaturze rosyjskiej.
- „Exegi monumentum” Horacego w przekładach i parafrazach rosyjskich poetów.
- Gawęda Władysława Syrokomli „Pocztylion” w tłumaczeniu Leonida Trefolewa.
- Ewolucja ody („fragmenty”) w poezji Tiutczewa; «inność» i kontrastowość jego poezji. Opozycja estetyczna do nurtu poezji obywatelskiej w twórczości Afanasija Feta. Estetyzm w poezji Nikołaja Zabołockiego (Brzydka dziewczynka).
- Poetyczne eksperymenty w poezji rosyjskiej początku XX wieku: kubofuturyzm, LEF, „Literackie centrum konstruktywistów”, OBERIU.
- Neoromantyzm. Maksim Gorki, Dziewczyna i śmierć, Pieśń o Sokole.
- Rewolucja październikowa w poetyckiej reprezentacji: Alexander Błok, Andrej Bietyj, Marina Cwietajewa, Władimir Majakowski.
- Nietypowe odmiany gatunku poematu w literaturze pierwszej połowy XX w. (Anna Achmatowa, Marina Cwietajewa, Ilja Sielwinskij)
- Radziecka poezja dla dzieci: Korniej Czukowski, Samuił Marszak, Agnija Barto. Alegoryczne maskowanie aktualnych tematów życia społecznego.
- Poszukiwania tożsamości w poezji XX w.
- Rozwój poezji w literaturze rosyjskiego postmodernizmu. Underground. Samizdat. „Mit’ki” jako subkultura. Konceptualizm. Homo (post)sovieticus jako podmiot liryczny. Dmitrij Aleksandrowicz Prigow. Timur Kibirow.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Sformułować problem badawczy na podstawie nabytej wiedzy oraz dobrać prawidłową metodologię badań do postawionego zadania.
- Samodzielnie przeanalizować zebrany materiał badawczy z wykorzystaniem literatury przedmiotu i metod badawczych.
- Właściwie formułować, weryfikować i argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy.
- Swobodnie posługiwać się literaturą przedmiotu w zakresie badanego obszaru językowego
- Napisać pracę dyplomową spełniającą wszystkie wymagania stawiane pracom licencjackim.
- Samodzielnie wyszukiwać literaturę przedmiotu, korzystając z tradycyjnych źródeł informacji i najnowszych technik informatycznych, zachowując przy tym prawa autorskie (własności intelektualnej).

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczenie obszarów tematu pracy dyplomowej na podstawie współczesnych tendencji badawczych. Określenie tematu pracy.
- Metodologie analizy językowej. Paradygmaty i szkoły językoznawcze.
- Leksykologia i morfologia współczesnego języka białoruskiego.
- Słowotwórstwo współczesnego języka białoruskiego. Analiza słowotwórcza wyrazów.
- Semantyka leksykalna, pole semantyczne, struktura znaczeniowa wyrazów. Systemowość leksyki.
- Składnia współczesnego języka białoruskiego. Związki wyrazowe. Analityzm w morfologii i składni.
- Lingwistyka kognitywna. Językowy obraz świata w j. białoruskim i j. polskim. Konceptualizacja. Metaforyzacja.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Sformułować problem badawczy na podstawie nabytej wiedzy oraz dobrać prawidłową metodologię badań do postawionego zadania.
- Samodzielnie przeanalizować zebrany materiał badawczy z wykorzystaniem literatury przedmiotu i metod badawczych.
- Właściwie formułować, weryfikować i argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy.
- Swobodnie posługiwać się literaturą przedmiotu w zakresie badanego obszaru językowego
- Napisać pracę dyplomową spełniającą wszystkie wymagania stawiane pracom licencjackim.
- Samodzielnie wyszukiwać literaturę przedmiotu, korzystając z tradycyjnych źródeł informacji i najnowszych technik informatycznych, zachowując przy tym prawa autorskie (własności intelektualnej).

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczenie obszarów tematu pracy dyplomowej na podstawie współczesnych tendencji badawczych. Określenie tematu pracy.
- Metodologie analizy tekstu literackiego.
- Przedstawiciele, prądy w literaturze białoruskiej.
- Literatura przełomu XX i XXI wieku. Przedstawiciele, prądy.
- Postmodernizm. Przedstawiciele, reprezentatywne utwory
- Nowy typ bohatera w kontekście przemian społeczno-ustrojowych.
- Literatura popularna i literatura pogranicza.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi sformułować problem badawczy na podstawie nabytej wiedzy oraz dobrać prawidłową metodologię badań do postawionego zadania.
- Umie samodzielnie przeanalizować zebrany materiał badawczy z wykorzystaniem literatury przedmiotu i metod badawczych.
- Potrafi właściwie formułować, weryfikować i argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy.
- Potrafi swobodnie posługiwać się literaturą przedmiotu w zakresie badanego obszaru językowego.
- Potrafi napisać pracę dyplomową spełniającą wszystkie wymagania stawiane pracom licencjackim.
- Samodzielnie wyszukiwać literaturę przedmiotu, korzystając z tradycyjnych źródeł informacji i najnowszych technik informatycznych, zachowując przy tym prawa autorskie (własności intelektualnej).

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczenie obszarów tematu pracy dyplomowej na podstawie współczesnych tendencji badawczych. Określenie tematu pracy.
- Metodologie analizy językowej. Paradygmaty i szkoły językoznawcze.
- Pojęcie tekstu. Tekstualność. Kryteria tekstualności. Właściwości tekstów elektronicznych, gatunki internetowe, forma, treści i język przekazów internetowych, małe formy narracyjne, netykieta.
- Słownictwo współczesnego języka rosyjskiego. Analiza słownictwa wyrazów.
- Semantyka leksykalna, pole semantyczne, struktura znaczeniowa wyrazów. Systemowość leksyki.
- Właściwości komunikacji językowej w Internecie, zachowania językowe, strategie komunikacyjne. Teoria aktów mowy.
- Omówienie zagadnień dotyczących rzetelności badań naukowych i nierzetelności naukowej.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- sformułować problem badawczy na podstawie nabytej wiedzy oraz dobrać prawidłową metodologię badań do postawionego zadania
- samodzielnie przeanalizować zebrany materiał badawczy z wykorzystaniem literatury przedmiotu i metod badawczych
- właściwie formułować, weryfikować i argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy
- swobodnie posługiwać się literaturą przedmiotu w zakresie badanego obszaru językowego
- napisać pracę dyplomową spełniającą wszystkie wymagania stawiane pracom licencjackim
- samodzielnie wyszukiwać literaturę przedmiotu, korzystając z tradycyjnych źródeł informacji i najnowszych technik informatycznych, zachowując przy tym prawa autorskie (własności intelektualnej)

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczenie obszarów tematu pracy dyplomowej na podstawie współczesnych tendencji badawczych. Określenie tematu pracy.
- Metodologie analizy językowej. Paradygmaty i szkoły językoznawcze.
- Leksykologia i morfologia języka rosyjskiego na różnych etapach jego rozwoju.
- Słownictwo języka rosyjskiego na różnych etapach jego rozwoju. Analiza słownictwa wyrazów.

- Semantyka leksykalna, pole semantyczne, struktura znaczeniowa wyrazów. Systemowość leksyki.
- Składnia języka rosyjskiego na różnych etapach jego rozwoju. Związki wyrazowe. Analityzm w morfologii i składni.
- Lingwistyka kognitywna. Językowy obraz świata w j. rosyjskim i j. polskim. Konceptualizacja. Metaforyzacja.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i prawidłowo charakteryzuje właściwości stylu publicystycznego, w szczególności specyfikę języka współczesnej prasy polskiej i ukraińskiej oraz kształtowania się modeli metaforycznych
- rozumie tendencje rozwoju współczesnych języków, ich dyskursu publicystycznego, towarzyszących im procesów w poszczególnych lingwokulturach (polskiej i ukraińskiej), oraz dostrzega istniejące pomiędzy nimi podobieństwa i różnice;
- zna i rozumie pojęcie metafory i związków metaforycznych, sposoby ich tworzenia oraz miejsce, jakie zajmują wśród zagadnień współczesnego językoznawstwa;
- potrafi wyodrębnić metafory i związki metaforyczne z tekstu publicystycznego oraz dokonuje właściwej ich klasyfikacji;
- zna i prawidłowo stosuje metody opisu materiału językowego z uwzględnieniem analizy konfrontatywnej;
- potrafi sformułować cele oraz określić zadania podejmowanej pracy naukowo-badawczej; uwzględnić oraz uzasadnia zastosowanie określonych metod badawczych;
- korzysta ze wskazanej oraz samodzielnie pozyskanej literatury przedmiotu, potrafi zaprezentować rezultaty analizy zebranego materiału językowego zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej zgodnie z wymogami organizacji i prowadzenia pracy naukowo-badawczej;
- rozpoznaje oraz odróżnia poszczególne zjawiska językowe, mechanizmy ich powstania, wewnętrzną formę, pochodzenie, specyfikę funkcjonowania, przynależność stylistyczną z uwzględnieniem czynników charakterystycznych dla poszczególnych języków;
- poprawnie posługuje się metajęzykiem podczas analizy metafory w dyskursie publicystycznym, rozumie i prawidłowo stosuje niezbędne definicje, pojęcia i terminy;
- z pomocą wykładowcy potrafi wyeliminować najczęstsze błędy językowe oraz dąży do udoskonalenia warsztatu posługiwania się stylem naukowym w przygotowywanej pracy licencjackiej;

Treści programowe dla zajęć:

- Styl publicystyczny w systemie współczesnych stylów funkcjonalnych języka. Język prasy i jego cechy charakterystyczne. Omówienie najważniejszych zagadnień.
- Tendencje rozwoju współczesnego dyskursu publicystycznego w Rosji i na Ukrainie. Podobieństwa i różnice. Czynniki intra- i ekstralingwistyczne. Metoda analizy porównawczej. Omówienie podstawowych zagadnień.
- Metafora i mechanizm jej tworzenia: typy przenośni. Związki metaforyczne jako jedno z zagadnień współczesnego językoznawstwa: status i typy. Problemy w określaniu metafory. Omówienie głównych kwestii.
- Związki metaforyczne w różnych typach dyskursu współczesnej publicystyki. Klasyfikacja tematyczna. Modele tworzenia. Omówienie materiału źródłowego zebranego przez studentów.
- Metafory leksykograficzne w językoznawstwie rosyjskim i ukraińskim. Umiejętność opisu i porównawczej analizy materiału badawczego (omówienie na przykładach z przygotowanych samodzielnie kartotek źródłowych).
- Cele i zadania pracy naukowo-badawczej licencjata. Metody badawcze. Wyrobienie umiejętności kształtowania koncepcji badawczej. Formułowanie koncepcji badań naukowych na poziomie licencjatu.
- Zbieranie materiału źródłowego, formowanie kartoteki jej opis. Planowanie pracy naukowo-badawczej. Indywidualne omówienie zagadnień ze studentami.
- Opracowanie materiału źródłowego wykorzystanego w pracy badawczej. Wstęp. Rozdziały teoretyczne. Rozdziały analityczne. Wnioski. Wykaz literatury. Załączniki. Analiza fragmentów prac badawczych.
- Praca dotycząca prawidłowego posługiwania się metajęzykiem w pracy naukowej w zakresie współczesnego paradygmatu komunikatywno-pragmatycznego. Główne terminy i pojęcia. Źródła leksykograficzne terminologiczne i encyklopedyczne. Analiza i omówienie zebranego materiału źródłowego.
- Doskonalenie posługiwania się stylem naukowym. Przygotowanie do obrony pracy naukowo-badawczej. Wypowiedź pisemna i ustna autora pracy. Najczęstsze błędy w mowie naukowej w formie pisemnej i ustnej. Analiza fragmentów przygotowanych prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (*językoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i prawidłowo charakteryzuje właściwości stylu publicystycznego, w szczególności specyfikę języka współczesnej prasy polskiej i ukraińskiej oraz kształtowania się modeli metaforycznych
- rozumie tendencje rozwoju współczesnych języków, ich dyskursu publicystycznego, towarzyszących im procesów w poszczególnych lingwokulturach (polskiej i ukraińskiej), oraz dostrzega istniejące pomiędzy nimi podobieństwa i różnice;
- zna i rozumie pojęcie metafory i związków metaforycznych, sposoby ich tworzenia oraz miejsce, jakie zajmują wśród zagadnień współczesnego językoznawstwa;
- potrafi wyodrębnić metafory i związki metaforyczne z tekstu publicystycznego oraz dokonuje właściwej ich klasyfikacji;
- zna i prawidłowo stosuje metody opisu materiału językowego z uwzględnieniem analizy konfrontatywnej;
- potrafi sformułować cele oraz określić zadania podejmowanej pracy naukowo-badawczej; uwzględnia oraz uzasadnia zastosowanie określonych metod badawczych;
- korzysta ze wskazanej oraz samodzielnie pozyskanej literatury przedmiotu, potrafi zaprezentować rezultaty analizy zebranego materiału językowego zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej zgodnie z wymogami organizacji i prowadzenia pracy naukowo-badawczej;
- rozpoznaje oraz odróżnia poszczególne zjawiska językowe, mechanizmy ich powstania, wewnętrzną formę, pochodzenie, specyfikę funkcjonowania, przynależność stylistyczną z uwzględnieniem czynników charakterystycznych dla poszczególnych języków;
- poprawnie posługuje się metajęzykiem podczas analizy metafory w dyskursie publicystycznym, rozumie i prawidłowo stosuje niezbędne definicje, pojęcia i terminy;
- z pomocą wykładowcy potrafi wyeliminować najczęstsze błędy językowe oraz dąży do udoskonalenia warsztatu posługiwania się stylem naukowym w przygotowywanej pracy licencjackiej;

Treści programowe dla zajęć:

- Styl publicystyczny w systemie współczesnych stylów funkcjonalnych języka. Język prasy i jego cechy charakterystyczne. Omówienie najważniejszych zagadnień.
- Tendencje rozwoju współczesnego dyskursu publicystycznego w Rosji i na Ukrainie. Podobieństwa i różnice. Czynniki intra- i ekstralingwistyczne. Metoda analizy porównawczej. Omówienie podstawowych zagadnień.
- Metafora i mechanizm jej tworzenia: typy przenośni. Związki metaforyczne jako jedno z zagadnień współczesnego językoznawstwa: status i typy. Problemy w określaniu metafory. Omówienie głównych kwestii.
- Związki metaforyczne w różnych typach dyskursu współczesnej publicystyki. Klasyfikacja tematyczna. Modele tworzenia. Omówienie materiału źródłowego zebranego przez studentów.
- Metafory leksykograficzne w językoznawstwie rosyjskim i ukraińskim. Umiejętność opisu i porównawczej analizy materiału badawczego (omówienie na przykładach z przygotowanych samodzielnie kartotek źródłowych).
- Cele i zadania pracy naukowo-badawczej licencjata. Metody badawcze. Wyrobienie umiejętności kształtowania koncepcji badawczej. Formułowanie koncepcji badań naukowych na poziomie licencjatu.
- Zbieranie materiału źródłowego, formowanie kartoteki jej opis. Planowanie pracy naukowo-badawczej. Indywidualne omówienie zagadnień ze studentami.
- Opracowanie materiału źródłowego wykorzystanego w pracy badawczej. Wstęp. Rozdziały teoretyczne. Rozdziały analityczne. Wnioski. Wykaz literatury. Załączniki. Analiza fragmentów prac badawczych.
- Praca dotycząca prawidłowego posługiwania się metajęzykiem w pracy naukowej w zakresie współczesnego paradygmatu komunikatywno-pragmatycznego. Główne terminy i pojęcia. Źródła leksykograficzne terminologiczne i encyklopedyczne. Analiza i omówienie zebranego materiału źródłowego.
- Doskonalenie posługiwania się stylem naukowym. Przygotowanie do obrony pracy naukowo-badawczej. Wypowiedź pisemna i ustna autora pracy. Najczęstsze błędy w mowie naukowej w formie pisemnej i ustnej. Analiza fragmentów przygotowanych prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (Komparatystyka Literacko-Kulturowa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozpoznać i sformułować problem badawczy na podstawie uzyskanej wiedzy i w oparciu o standardowe techniki badań literaturoznawczych
- prowadzić samodzielną analizę tekstu literackiego z wykorzystaniem literatury przedmiotu i poznanych metod badawczych
- właściwie formułować i merytorycznie argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy
- prawidłowo interpretować podstawowe zjawiska historyczno-literackie w oparciu o zdobytą wiedzę

- przygotować prace licencjacką w języku rosyjskim (polskim, jeśli wymaga tego zakres pracy) spełniającą wymagania określone przez Wydział Neofilologii UAM

Treści programowe dla zajęć:

- Formułowanie tematu pracy. Propozycję tematów prac licencjackich koncentrują się wokół literatury i kultury rosyjskiej i światowej XIX-XXI wieku
- Metody badań literaturoznawczych (w zależności od zainteresowań uczestników seminarium)
- Konteksty analizy dzieł: badania kulturowe, antropologia literatury, postmodernizm i próby jego przekroczenia
- Wykonanie pracy licencjackiej spełniającej wymagania sformułowane przez Wydział Neofilologii UAM

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Sformułować problem badawczy na podstawie nabytej wiedzy oraz dobrać prawidłową metodologię badań do postawionego zadania.
- Samodzielnie przeanalizować zebrany materiał badawczy z wykorzystaniem literatury przedmiotu i metod badawczych.
- Właściwie formułować, weryfikować i argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy.
- Swobodnie posługiwać się literaturą przedmiotu w zakresie badanego obszaru językowego
- Napisać pracę dyplomową spełniającą wszystkie wymogi stawiane pracom licencjackim.
- Samodzielnie wyszukiwać literaturę przedmiotu, korzystając z tradycyjnych źródeł informacji i najnowszych technik informatycznych, zachowując przy tym prawa autorskie (własności intelektualnej).

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczenie obszarów tematu pracy dyplomowej na podstawie współczesnych tendencji badawczych. Określenie tematu pracy.
- Metodologie analizy tekstu literackiego.
- Literatura trzeciej fali emigracji rosyjskiej. Przedstawiciele, prądy.
- Literatura przełomu XX i XXI wieku. Przedstawiciele, prądy.
- Postmodernizm. Przedstawiciele, reprezentatywne utwory
- Nowy typ bohatera w kontekście przemian społeczno-ustrojowych.
- Literatura popularna i literatura pogranicza.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i prawidłowo charakteryzuje główne tendencje rozwoju literatury ukraińskiej w okresie od romantyzmu do postmodernizmu
- rozumie tendencje rozwoju literatury ukraińskiej wskazanego okresu w świetle dialektyki tradycji i nowatorstwa;
- zna i rozumie pojęcie tradycji i nowatorstwa, potrafi wskazać sposoby ich współfunkcjonowania oraz miejsce, jakie zajmują wśród zagadnień współczesnego literaturoznawstwa ukraińskiego;
- potrafi wyodrębnić elementy „nowe” i „stare” z wybranego tekstu literackiego omawianego okresu w dziejach literatury ukraińskiej;
- zna i prawidłowo stosuje metody opisu materiału literackiego oraz krytycznego z uwzględnieniem analizy biograficznej, historycznoliterackiej oraz opisowej;
- potrafi sformułować cele oraz określić zadania podejmowanej pracy naukowo-badawczej; uwzględni oraz uzasadnia zastosowanie określonych metod badawczych;
- korzysta ze wskazanej oraz samodzielnie pozyskanej literatury przedmiotu, potrafi zaprezentować rezultaty analizy zebranego materiału literackiego i krytycznego zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej zgodnie z wymogami organizacji i prowadzenia pracy naukowo-badawczej;
- rozpoznaje oraz odróżnia poszczególne zjawiska z zakresu literaturoznawstwa ukraińskiego, specyfikę ich funkcjonowania, z uwzględnieniem czynników charakterystycznych dla poszczególnych etapów rozwoju literatury ukraińskiej od romantyzmu do postmodernizmu;
- poprawnie posługuje się językiem literackim podczas analizy procesu historycznoliterackiego oraz wybranych dzieł literatury ukraińskiej w okresie od romantyzmu do postmodernizmu, rozumie i prawidłowo stosuje niezbędne definicje, pojęcia i terminy;
- z pomocą wykładowcy potrafi wyeliminować najczęstsze błędy językowe oraz dąży do udoskonalenia warsztatu posługiwania się stylem naukowym w przygotowywanej pracy licencjackiej;

Treści programowe dla zajęć:

- Formułowanie tematu pracy. Propozycje tematów prac licencjackich koncentrują się wokół literatury i kultury ukraińskiej od romantyzmu, aż po czasy współczesne.
- Tradycyjne metodologie analizy filologicznej i historyczno-literackiej (w zależności od zainteresowań uczestników seminarium).
- Cele i zadania pracy naukowo-badawczej licencjata. Metody badawcze. Wyrobienie umiejętności kształtowania koncepcji badawczej. Formułowanie koncepcji badań naukowych na poziomie licencjata.
- Cele i zadania pracy naukowo-badawczej licencjata. Metody badawcze. Wyrobienie umiejętności kształtowania koncepcji badawczej. Formułowanie koncepcji badań naukowych na poziomie licencjata.
- Zbieranie materiału źródłowego. Planowanie pracy naukowo-badawczej. Indywidualne omówienie zagadnień ze studentami.
- Opracowanie materiału źródłowego wykorzystanego w pracy badawczej. Wstęp. Rozdziały teoretyczne. Rozdziały analityczne. Wnioski. Wykaz literatury. Załączniki. Analiza fragmentów prac badawczych.
- Praca dotycząca prawidłowego posługiwania się językiem literackim w pracy naukowej w zakresie współczesnego paradygmatu literaturoznawczego. Główne terminy i pojęcia. Źródła encyklopedyczne, krytyczne oraz literackie. Analiza i omówienie zebranego materiału źródłowego.
- Doskonalenie posługiwania się stylem naukowym. Przygotowanie do obrony pracy naukowo-badawczej. Wypowiedź pisemna i ustna autora pracy. Najczęstsze błędy w mowie naukowej w formie pisemnej i ustnej. Analiza fragmentów przygotowanych prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Sformułować problem badawczy na podstawie nabytej wiedzy oraz dobrać prawidłową metodologię badań do postawionego zadania.
- Samodzielnie przeanalizować zebrany materiał badawczy z wykorzystaniem literatury przedmiotu i metod badawczych.
- Właściwie formułować, weryfikować i argumentować wnioski z przeprowadzonej analizy.
- Swobodnie posługiwać się literaturą przedmiotu w zakresie badanego obszaru językowego
- Napisać pracę dyplomową spełniającą wszystkie wymagania stawiane pracom licencjackim.
- Samodzielnie wyszukiwać literaturę przedmiotu, korzystając z tradycyjnych źródeł informacji i najnowszych technik informatycznych, zachowując przy tym prawa autorskie (własności intelektualnej).

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczenie obszarów tematu pracy dyplomowej na podstawie współczesnych tendencji badawczych. Określenie tematu pracy.
- Metodologie analizy tekstu literackiego.
- Literatura trzeciej fali emigracji rosyjskiej. Przedstawiciele, prądy.
- Literatura przełomu XX i XXI wieku. Przedstawiciele, prądy.
- Postmodernizm. Przedstawiciele, reprezentatywne utwory
- Nowy typ bohatera w kontekście przemian społeczno-ustrojowych.
- Literatura popularna i literatura pogranicza.

Nazwa zajęć: Warsztat leksykograficzny: dobór i klasyfikacja obiektów badawczych.

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi scharakteryzować problematykę badań językoznawczych z punktu widzenia leksykografii i frazeografii
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu metodologii leksykograficznej
- potrafi scharakteryzować i przedstawić warsztat badawczy: etapy badań, w tym metodykę weryfikacji danych na każdym z etapów
- potrafi wymienić i opisać najważniejsze pojęcia z zakresu leksykografii i frazeografii komputerowej
- prawidłowo interpretuje wyniki analizy badawczej w warsztacie leksykograficznym
- potrafi samodzielnie odnajdować jednostki badawcze służące do analizy badawczej w pracy dyplomowej
- potrafi formułować wnioski o charakterze leksykograficznym i ogólnojęzykoznawczym

Treści programowe dla zajęć:

- Zarys i wprowadzenie do problematyki badań językoznawczych o charakterze frazematycznych ze szczególnym uwzględnieniem frazeografii jako działu leksykografii opisującego i klasyfikującego wielowyrzowe jednostki języka o charakterze idiomatycznym (związki frazeologiczne, w tym frazemy: idiomy, kolokacje i in). Słowniki jednojęzyczne, dwujęzyczne i wielojęzyczne.
- Zapoznanie z aparatem pojęciowym leksykografii stosowanej. Metoda definiowania idiomatycznych jednostek wielowyrzowych. Analiza pojęć definicja, definiendum, definiens w kontekście leksykografii teoretycznej.

- Definicja frazemu jako jednostki kodowej w kluczu frazematycznym zgodnie z koncepcjami W. Chlebdy, O. Fedosowa.
- Odtwarzalność jednostek leksykalnych jako parametr wielopoziomowy. Formułowanie kryteriów weryfikacyjnych reproductów oraz okazjonalnych produktów języka.
- Wstępne metody i techniki opracowania materiału badawczego: zasoby korpusowe (lokalne i rozproszone), ekscerpca jednostek n-gramowych, tworzenie Surowca badawczego.
- Zaawansowane metody i techniki opracowania materiału badawczego: weryfikacja reprezentatywności danych Surowca, zasady komponowania siatki haseł na podstawie danych monojęzycznych oraz paralelnych (dwutekstów polsko-rosyjskich).
- Zasady komponowania siatki haseł idiomatykonu polsko-rosyjskiego ze szczególnym uwzględnieniem kolokacji. Istota i struktura pola tematyczno-leksykalnego w słowniku.
- Metody tworzenia korpusu lokalnego.
- Metody wizualizacji grafowej konceptu językowego ze szczególnym uwzględnieniem jednostek frazeologicznych.
- Metody wykorzystania edytora tekstowego z opcją użycia filtrów wyrażeń regularnych (REGEX).
- "Niekoniecznie słownik": prezentacja uzyskanych danych w grafie, mapie myślowej, danych statystycznych w pracy dyplomowej. Zasady interpretacji wyników badań (w tym nad wielowrazowymi jednostkami języka).

Nazwa zajęć: **Warsztaty tłumaczeniowe pisemne języka ukraińskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- praktycznie zastosować teoretyczne zasady przekładu.
- umiejętnie rozróżniać i w zależności od typu tekstu zastosować odpowiednie narzędzia translatoryczne.
- indywidualnie podejść do tekstu tłumaczenia z przestrzeganiem zasad stylistyki oraz zachowaniem wymogów formalnych względem tekstu wyjściowego.
- prawidłowo interpretować stylistykę przekładu danego tekstu oraz środków obrazowych.
- prawidłowo ocenić terminologię różnych typów tekstów i umiejętnie stosować ją w tłumaczonych tekstach.
- umiejętnie zastosować korektę stylistyczną i gramatyczną wybranych tekstów. Być wyczulonym na błędy tłumaczeniowe.
- wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżniać je w tekście wyjściowym i docelowym.
- wykorzystywać zdobytą wiedzę podczas korzystania z korpusów językowych, baz danych i źródeł leksykograficznych, w szczególności źródeł elektronicznych w celu pozyskiwania najnowszej informacji o terminach specjalistycznych, nowych kolokacjach itd.
- ocenić jakość tłumaczenia w kontekście zjawiska interferencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia związane z teorią przekładu, zadania teorii przekładu.
- Narzędzia translatoryczne. Specyfika tekstu pisanego ze względu na typ tekstu.
- Tekst jako twór kultury. Rola stylistyki w przekładzie.
- Adekwatność przekazu środków obrazowych.
- Aspekt formalny tekstu, struktura tekstu.
- Tłumaczenie tekstów specjalistycznych i literackich. Tłumaczenie tekstów naukowych i popularno-naukowych.
- Korekta stylistyczna i gramatyczna tekstów. Rozróżnianie błędów tłumaczeniowych.
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.
- Pozyskiwanie wiedzy z korpusów językowych, baz danych i źródeł leksykograficznych, w szczególności źródeł elektronicznych.
- Kryteria oceny jakości tłumaczenia.

Nazwa zajęć: **Warsztaty tłumaczeniowe pisemne języka białoruskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- praktycznie zastosować teoretyczne zasady przekładu.
- umiejętnie rozróżniać i w zależności od typu tekstu zastosować odpowiednie narzędzia translatoryczne.
- indywidualnie podejść do tekstu tłumaczenia z przestrzeganiem zasad stylistyki oraz zachowaniem wymogów formalnych względem tekstu wyjściowego.
- prawidłowo interpretować stylistykę przekładu danego tekstu oraz środków obrazowych.
- prawidłowo ocenić terminologię różnych typów tekstów i umiejętnie stosować ją w tłumaczonych tekstach.
- umiejętnie zastosować korektę stylistyczną i gramatyczną wybranych tekstów. Być wyczulonym na błędy tłumaczeniowe.

- wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżniać je w tekście wyjściowym i docelowym.
- wykorzystywać zdobytą wiedzę podczas korzystania z korpusów językowych, baz danych i źródeł leksykograficznych, w szczególności źródeł elektronicznych w celu pozyskiwania najnowszej informacji o terminach specjalistycznych, nowych kolokacjach itd.
- ocenić jakość tłumaczenia w kontekście zjawiska interferencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia związane z teorią przekładu, zadania teorii przekładu.
- Narzędzia translatoryczne. Specyfika tekstu pisanego ze względu na typ tekstu.
- Tekst jako twór kultury. Rola stylistyki w przekładzie.
- Adekwatność przekazu środków obrazowych.
- Aspekt formalny tekstu, struktura tekstu.
- Tłumaczenie tekstów specjalistycznych i literackich. Tłumaczenie tekstów naukowych i popularno-naukowych.
- Korekta stylistyczna i gramatyczna tekstów. Rozróżnianie błędów tłumaczeniowych.
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.
- Pozyskiwanie wiedzy z korpusów językowych, baz danych i źródeł leksykograficznych, w szczególności źródeł elektronicznych.
- Kryteria oceny jakości tłumaczenia.

Nazwa zajęć: Warsztaty tłumaczeniowe pisemne języka ukraińskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- praktycznie zastosować teoretyczne zasady przekładu.
- umiejętnie rozróżniać i w zależności od typu tekstu zastosować odpowiednie narzędzia translatoryczne.
- indywidualnie podejść do tekstu tłumaczenia z przestrzeganiem zasad stylistyki oraz zachowaniem wymogów formalnych względem tekstu wyjściowego.
- prawidłowo interpretować stylistykę przekładu danego tekstu oraz środków obrazowych.
- prawidłowo ocenić terminologię różnych typów tekstów i umiejętnie stosować ją w tłumaczonych tekstach.
- umiejętnie zastosować korektę stylistyczną i gramatyczną wybranych tekstów. Być wyczulonym na błędy tłumaczeniowe.
- wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżniać je w tekście wyjściowym i docelowym.
- wykorzystywać zdobytą wiedzę podczas korzystania z korpusów językowych, baz danych i źródeł leksykograficznych, w szczególności źródeł elektronicznych w celu pozyskiwania najnowszej informacji o terminach specjalistycznych, nowych kolokacjach itd.
- ocenić jakość tłumaczenia w kontekście zjawiska interferencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia związane z teorią przekładu, zadania teorii przekładu.
- Narzędzia translatoryczne. Specyfika tekstu pisanego ze względu na typ tekstu.
- Tekst jako twór kultury. Rola stylistyki w przekładzie.
- Adekwatność przekazu środków obrazowych.
- Aspekt formalny tekstu, struktura tekstu.
- Tłumaczenie tekstów specjalistycznych i literackich. Tłumaczenie tekstów naukowych i popularno-naukowych.
- Korekta stylistyczna i gramatyczna tekstów. Rozróżnianie błędów tłumaczeniowych.
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.
- Pozyskiwanie wiedzy z korpusów językowych, baz danych i źródeł leksykograficznych, w szczególności źródeł elektronicznych.
- Kryteria oceny jakości tłumaczenia.

Nazwa zajęć: Warsztaty tłumaczeniowe pisemne pl-ros

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- praktycznie zastosować teoretyczne zasady przekładu.
- umiejętnie rozróżniać i w zależności od typu tekstu zastosować odpowiednie narzędzia translatoryczne.
- indywidualnie podejść do tekstu tłumaczenia z przestrzeganiem zasad stylistyki oraz zachowaniem wymogów formalnych względem tekstu wyjściowego.
- prawidłowo interpretować stylistykę przekładu danego tekstu oraz środków obrazowych.
- prawidłowo ocenić terminologię różnych typów tekstów i umiejętnie stosować ją w tłumaczonych tekstach.

- umiejętnie zastosować korektę stylistyczną i gramatyczną wybranych tekstów. Być wyczulonym na błędy tłumaczeniowe.
- ocenić jakość tłumaczenia w kontekście zjawiska interferencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do przedmiotu teorii i praktyki przekładu
- Specyfika tekstu pisanego ze względu na typ tekstu.
- Rola i znaczenie stylistyki w przekładzie.
- „Falszywi przyjaciele tłumacza”. Problem interferencji językowej. Korekta stylistyczna i gramatyczna tekstów.
- Adekwatność przekazu w procesie tłumaczenia pisemnego.
- Typy przekładów z punktu widzenia tekstu wyjściowego.
- Tłumaczenie tekstów specjalistycznych i literackich, np. instrukcja techniczna; ulotka; przepisy kulinarne; reklama; teksty biznesowe (np. umowy, akty prawne, itd.); teksty dot. logistyki, spedycji; mass-media; teksty z literatury pięknej (poezja, proza);
- Kryteria oceny jakości tłumaczenia.

Nazwa zajęć: Warsztaty tłumaczeniowe ustne języka ukraińskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zastosować w praktyce wiedzę z zakresu teorii przekładu
- scharakteryzować rodzaje przekładu ustnego oraz opisać jego specyfikę
- umiejętnie stosować metody translatoryczne w zależności od typu tłumaczenia ustnego
- powtarzać tekst z zachowaniem tempa wypowiedzi nadawcy.
- wykonać tłumaczenie prostego tekstu nieprzygotowanego i trudniejszego po uprzednim przygotowaniu.
- wykazać się podstawową wiedzą i umiejętnościami z zakresu technik memoryzacyjnych.
- właściwie sporządzać notatki niezbędne dla tłumaczenia i właściwie z nich korzystać
- wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżniać je w tekście wyjściowym i docelowym.
- dokonać oceny jakości tłumaczenia z punktu widzenia zjawiska interferencji językowej
- dokonywać autokorekty w trakcie tłumaczenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika przekładu ustnego i jego rodzaje.
- Ćwiczenia przygotowujące do tłumaczenia ustnego
- Sporządzanie notatek w tłumaczeniu ustnym
- Techniki tłumaczenia konsekwentnego (tłumaczenie przemówień, audycji radiowych, anegdot i tekstów piosenek)
- Przekład symultaniczny (tłumaczenie negocjacji handlowych, filmów, tłumaczenie prawnicze, tłumaczenie a vista)
- Błędy językowe i błędy tłumaczeniowe
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.

Nazwa zajęć: Warsztaty tłumaczeniowe ustne języka białoruskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zastosować w praktyce wiedzę z zakresu teorii przekładu
- scharakteryzować rodzaje przekładu ustnego oraz opisać jego specyfikę
- umiejętnie stosować metody translatoryczne w zależności od typu tłumaczenia ustnego
- powtarzać tekst z zachowaniem tempa wypowiedzi nadawcy.
- wykonać tłumaczenie prostego tekstu nieprzygotowanego i trudniejszego po uprzednim przygotowaniu.
- wykazać się podstawową wiedzą i umiejętnościami z zakresu technik memoryzacyjnych.
- właściwie sporządzać notatki niezbędne dla tłumaczenia i właściwie z nich korzystać
- wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżniać je w tekście wyjściowym i docelowym.
- dokonać oceny jakości tłumaczenia z punktu widzenia zjawiska interferencji językowej
- dokonywać autokorekty w trakcie tłumaczenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika przekładu ustnego i jego rodzaje.
- Ćwiczenia przygotowujące do tłumaczenia ustnego
- Sporządzanie notatek w tłumaczeniu ustnym
- Techniki tłumaczenia konsekwentnego (tłumaczenie przemówień, audycji radiowych, anegdot i tekstów piosenek)
- Przekład symultaniczny (tłumaczenie negocjacji handlowych, filmów, tłumaczenie prawnicze, tłumaczenie a vista)

- Błędy językowe i błędy tłumaczeniowe
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.

Nazwa zajęć: Warsztaty tłumaczeniowe ustne języka ukraińskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zastosować w praktyce wiedzę z zakresu teorii przekładu
- scharakteryzować rodzaje przekładu ustnego oraz opisać jego specyfikę
- umiejętnie stosować metody translatoryczne w zależności od typu tłumaczenia ustnego
- powtarzać tekst z zachowaniem tempa wypowiedzi nadawcy.
- wykonać tłumaczenie prostego tekstu nieprzygotowanego i trudniejszego po uprzednim przygotowaniu.
- wykazać się podstawową wiedzą i umiejętnościami z zakresu technik memoryzacyjnych.
- właściwie sporządzać notatki niezbędne dla tłumaczenia i właściwie z nich korzystać
- wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżnić je w tekście wyjściowym i docelowym.
- dokonać oceny jakości tłumaczenia z punktu widzenia zjawiska interferencji językowej
- dokonywać autokorekty w trakcie tłumaczenia.
- **Treści programowe dla zajęć:**
- Specyfika przekładu ustnego i jego rodzaje.
- Ćwiczenia przygotowujące do tłumaczenia ustnego
- Sporządzanie notatek w tłumaczeniu ustnym
- Techniki tłumaczenia konsekwentnego (tłumaczenie przemówień, audycji radiowych, anegdot i tekstów piosenek)
- Przekład symultaniczny (tłumaczenie negocjacji handlowych, filmów, tłumaczenie prawnicze, tłumaczenie a vista)
- Błędy językowe i błędy tłumaczeniowe
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.

Nazwa zajęć: Warsztaty tłumaczeniowe ustne polsko-rosyjskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zastosować w praktyce wiedzę z zakresu teorii przekładu.
- Scharakteryzować rodzaje przekładu ustnego oraz opisać jego specyfikę.
- Umiejętnie stosować metody translatoryczne w zależności od typu tłumaczenia ustnego.
- Powtarzać tekst z zachowaniem tempa wypowiedzi nadawcy.
- Wykonać tłumaczenie prostego tekstu nieprzygotowanego i trudniejszego po uprzednim przygotowaniu.
- Wykazać się podstawową wiedzą i umiejętnościami z zakresu technik memoryzacyjnych.
- Właściwie sporządzać notatki niezbędne dla tłumaczenia i właściwie z nich korzystać
- Wymienić różne rodzaje ekwiwalencji przekładowej i rozróżnić je w tekście wyjściowym i docelowym.
- Dokonać oceny jakości tłumaczenia z punktu widzenia zjawiska interferencji językowej.
- Dokonywać autokorekty w trakcie tłumaczenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika przekładu ustnego i jego rodzaje.
- Ćwiczenia przygotowujące do tłumaczenia ustnego.
- Sporządzanie notatek w tłumaczeniu ustnym.
- Techniki tłumaczenia konsekwentnego (np. tłumaczenie przemówień, audycji radiowych, anegdot i tekstów piosenek).
- Przekład symultaniczny (np. tłumaczenie negocjacji handlowych, filmów, tłumaczenie prawnicze, tłumaczenie a vista).
- Błędy językowe i błędy tłumaczeniowe.
- Rodzaje ekwiwalencji przekładowej. Koncepcje ekwiwalencji. Ekwiwalencja i adekwatność.

Nazwa zajęć: Wybrane zagadnienia z poezji rosyjskiej XX i XXI w.

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje podstawowe terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i rozumie podstawowe metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- rozpoznaje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym

- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim i rosyjskim
- potrafi w formie ustnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- Symbolizm w literaturze rosyjskiej.
- Akmeizm.
- Futuryzm.
- Poezja „nowochłopska”.
- Zjawisko feminizmu w poezji rosyjskiej.
- Liryka wojenna.
- Liryka rozrachunkowa.
- „Poezja bardowska”.
- Poezja rockowa.

Nazwa zajęć: Wybrane zagadnienia dialektologiczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia z zakresu dialektologii oraz posiada wiedzę o metodologii badań dialektologicznych
- rozumie znaczenie dialektologii jako dyscypliny naukowej oraz umie określić jej związki z innymi dziedzinami
- posiada wiedzę na temat rozwoju dialektologii białoruskiej oraz geografii lingwistycznej
- potrafi wykazać się wiedzą na temat pochodzenia dialektów białoruskich
- zna i rozumie problematykę badań dialektologicznych na Białorusi
- zna i rozróżnia podstawowe cechy dialektalne w fonetyce i fonologii, morfologii, składni oraz słownictwie.
- potrafi dokonać prawidłowej klasyfikacji gwar białoruskich
- posiada wiedzę o dialektach białoruskich: północno-wschodnim, południowo-zachodnim, gwarami środkowobiałoruskimi oraz gwarami zachodniopoleskimi ukraińskiego charakteru.
- potrafi prawidłowo przeczytać oraz analizować poszczególne fragmenty tekstów gwarowych

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do problematyki dialektologicznej oraz przedstawienie podstawowej terminologii przedmiotu.
- Dialektologia jako dyscyplina naukowa oraz jej związki z innymi dziedzinami.
- Początki i rozwój badań dialektologicznych na Białorusi oraz geografii lingwistycznej.
- Pochodzenie gwar białoruskich (związki bałto-słowiańskie i etnograficzne granice Białorusi dawniej i dziś).
- Rozwój badań dialektologicznych na Białorusi.
- Charakterystyka podstawowych cech dialektalnych w fonetyce i fonologii (izofony), w morfologii (izomorfy), w składni (izosyntagmy) i słownictwie (izoleksy).
- Klasyfikacja gwar białoruskich (tradycyjny podział gwar i podział z uwzględnieniem stref dialektalnych).
- Charakterystyka dialektu północno-wschodniego, południowo-zachodniego, a także gwar środkowobiałoruskich i gwar poleskich.
- Praca z tekstem gwarowym: czytanie oraz analiza.

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- wypowiedzieć się na temat aktualnych problemów i zadań językoznawstwa, posługując się podstawową terminologią językoznawczą
- omówić proces rozwoju językoznawstwa jako dyscypliny naukowej oraz proces rozwoju jego poszczególnych obszarów
- wskazać miejsce lingwistyki wśród innych dyscyplin naukowych ze względu na specyfikę przedmiotową i metodologiczną
- wypowiedzieć się na temat problemu precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- omówić najważniejsze zagadnienia z dziedziny fonetyki, leksykologii, morfologii i słowotwórstwa języka rosyjskiego
- analizować, interpretować i referować tekst naukowy
- wyrażać krytyczne opinie o tekstach naukowych
- argumentować i prowadzić dyskusję na tematy poruszane w poznanych tekstach naukowych

Treści programowe dla zajęć:

- aktualne problemy i zadania językoznawstwa
- historia rozwoju językoznawstwa i jego poszczególnych obszarów
- językoznawstwo na tle innych dyscyplin naukowych
- problem precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- wybrane zagadnienia z dziedziny fonetyki, leksykologii, morfologii i słowotwórstwa języka rosyjskiego

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranego pisarza/wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i stosuje w wypowiedzi pisemnej metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- identyfikuje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim, rosyjskim oraz innym języku obcym
- potrafi w formie pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i w przygotowaniu pracy licencjackiej

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura „srebrnego wieku”
- Literatura „odwilży”
- Liryka poetów lat 60-tych
- Zjawisko prozy wiejskiej
- Zjawisko prozy młodzieżowej
- Pieśń autorska

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (językoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie główne cele, zadania, metody, postulaty leksykologii i frazeologii konfrontatywnej;
- rozumie przyczyny podobieństw i różnic w systemie leksykalno-semantycznym i frazeologicznym analizowanych języków;
- charakteryzuje jednostki i kategorie podczas analizy porównawczej poziomu leksykalno-semantycznego i frazeologicznego języka ukraińskiego i polskiego;
- rozpoznaje typy międzyjęzykowych powiązań leksykalno-semantycznych, a także relacji w systemie frazeologicznym;
- prawidłowo określa parametry analizy porównawczej jednostek leksykalnych i frazeologicznych w języku ukraińskim i polskim;
- dokonuje zestawienia i porównania wariantów leksykalno-semantycznych jednostek polisemicznych i frazeologizmów w języku polskim i ukraińskim; potrafi wyróżniać jednostki homonimiczne, paremiologiczne i antonimiczne;
- rozróżnia międzyjęzykowe homonimy i paronimy, zjawiska braku ekwiwalencji;
- we właściwy sposób posługuje się źródłami leksykograficznymi oraz pozostałą literaturą przedmiotu dla opracowania i przeprowadzenia analizy porównawczej;
- potrafi przeprowadzać analizę konfrontatywną jednostek systemu leksykalno-semantycznego i frazeologicznego zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej na podstawie przykładów z tekstów publicystycznych;
- jest świadomy posiadanego poziomu wiedzy i umiejętności niezbędnych do samodzielnego opracowania i przeprowadzenia analizy porównawczej jednostek leksykalno-semantycznych i frazeologicznych z niezbędnym komentarzem i omówieniem oraz opracowaniem i zaprezentowaniem zakresu wiedzy i informacji w opracowaniach naukowo-badawczych;

Treści programowe dla zajęć:

- Leksykologia konfrontatywna i frazeologia jako dziedziny językoznawstwa
- Przyczyny podobieństw i różnic semantyki leksykalnej i frazeologii w języku polskim i ukraińskim
- Aspekty, jednostki i kategorie leksykologii konfrontatywnej i frazeologii w języku polskim i ukraińskim. Znaczenie leksykalno-semantyczne, sens.

- Typy międzyjęzykowych leksykalno-semantycznych i frazeologicznych relacji. Relacje włączenia, przeniesienia, brak ekwiwalencji,
- Parametry leksykologii porównawczej na poziomie semasiologii. Różnice gramatyczne, stylistyczne i konotacyjne.
- Międzyjęzykowe homonimy i paronimy. Znaczenie leksykalne i sens.
- Parametry onomastyczne analizy porównawczej. Sposób i źródło nominacji. Wewnętrzna forma słowa i frazeologizmu.
- Zestawienie polisemicznych słów i frazeologizmów.
- Zastosowanie źródeł leksykograficznych dla opracowania i przeprowadzenia analizy porównawczej jednostek leksykalnych i frazeologicznych.
- Pojęcie językowego i konceptualnego obrazu świata. Frazeologiczny językowy obraz świata i jego analiza w ujęciu konfrontatywnym.

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranego pisarza/wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i stosuje w wypowiedzi pisemnej metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- identyfikuje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym
- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim, rosyjskim oraz innym języku obcym
- potrafi w formie pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i w przygotowaniu pracy licencjackiej

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura „srebrnego wieku”
- Literatura „odwilży”
- Liryka poetów lat 60-tych
- Zjawisko prozy wiejskiej
- Zjawisko prozy młodzieżowej
- Pieśń autorska

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- wypowiedzieć się na temat aktualnych problemów i zadań językoznawstwa, lingwistyki tekstu, lingwistyki kulturowej oraz mediolingwistyki posługując się podstawową terminologią językoznawczą
- omówić proces rozwoju językoznawstwa jako dyscypliny naukowej oraz proces rozwoju jego poszczególnych obszarów
- wskazać miejsce lingwistyki (w tym lingwistyki tekstu, lingwistyki kulturowej i mediolingwistyki) wśród innych dyscyplin naukowych ze względu na specyfikę przedmiotową i metodologiczną
- wypowiedzieć się na temat problemu precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- omówić najważniejsze zagadnienia z dziedziny tekstologii, lingwistyki kulturowej, komunikacji językowej w Internecie oraz słowotwórstwa języka rosyjskiego
- analizować, interpretować i referować tekst naukowy
- wyrażać krytyczne opinie o tekstach naukowych
- argumentować i prowadzić dyskusję na tematy poruszane w poznanych tekstach naukowych

Treści programowe dla zajęć:

- Aktualne problemy i zadania językoznawstwa, lingwistyki tekstu, lingwistyki kulturowej oraz mediolingwistyki.
- Rozwój językoznawstwa i jego poszczególnych obszarów.
- Lingwistyka (w tym lingwistyka tekstu, lingwistyka kulturowa i mediolingwistyka) na tle innych dyscyplin naukowych.
- Problem precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej.
- Wybrane zagadnienia z dziedziny tekstologii, lingwistyki kulturowej, komunikacji językowej w Internecie oraz słowotwórstwa języka rosyjskiego

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi wypowiedzieć się na temat aktualnych problemów i zadań językoznawstwa, posługując się podstawową terminologią językoznawczą
- potrafi omówić proces rozwoju językoznawstwa jako dyscypliny naukowej oraz proces rozwoju jego poszczególnych obszarów
- potrafi wskazać miejsce lingwistyki wśród innych dyscyplin naukowych ze względu na specyfikę przedmiotową i metodologiczną
- umie wypowiedzieć się na temat problemu precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- umie omówić najważniejsze zagadnienia z dziedziny fonetyki, leksykologii, morfologii i słowotwórstwa języka rosyjskiego
- potrafi analizować, interpretować i referować tekst naukowy
- potrafi wyrażać krytyczne opinie o tekstach naukowych
- umie argumentować i prowadzić dyskusję na tematy poruszane w poznanych tekstach naukowych

Treści programowe dla zajęć:

- aktualne problemy i zadania językoznawstwa
- historia rozwoju językoznawstwa i jego poszczególnych obszarów
- językoznawstwo na tle innych dyscyplin naukowych
- problem precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- wybrane zagadnienia z dziedziny fonetyki, leksykologii, morfologii i słowotwórstwa języka rosyjskiego

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (* z zakresu językoznawstwa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi wypowiedzieć się na temat aktualnych problemów i zadań językoznawstwa, posługując się podstawową terminologią językoznawczą
- potrafi omówić proces rozwoju językoznawstwa jako dyscypliny naukowej oraz proces rozwoju jego poszczególnych obszarów
- potrafi wskazać miejsce lingwistyki wśród innych dyscyplin naukowych ze względu na specyfikę przedmiotową i metodologiczną
- umie wypowiedzieć się na temat problemu precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- umie omówić najważniejsze zagadnienia z dziedziny fonetyki, leksykologii, morfologii i słowotwórstwa języka rosyjskiego
- potrafi analizować, interpretować i referować tekst naukowy
- potrafi wyrażać krytyczne opinie o tekstach naukowych
- umie argumentować i prowadzić dyskusję na tematy poruszane w poznanych tekstach naukowych

Treści programowe dla zajęć:

- aktualne problemy i zadania językoznawstwa
- historia rozwoju językoznawstwa i jego poszczególnych obszarów
- językoznawstwo na tle innych dyscyplin naukowych
- problem precyzyjności badań w naukach humanistycznych oraz kryteriów jakości pracy filologicznej
- wybrane zagadnienia z dziedziny fonetyki, leksykologii, morfologii i słowotwórstwa języka rosyjskiego

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (językoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie główne cele, zadania, metody, postulaty leksykologii i frazeologii konfrontatywnej;
- rozumie przyczyny podobieństw i różnic w systemie leksykalno-semantycznym i frazeologicznym analizowanych języków;
- charakteryzuje jednostki i kategorie podczas analizy porównawczej poziomu leksykalno-semantycznego i frazeologicznego języka ukraińskiego i polskiego;
- rozpoznaje typy międzyjęzykowych powiązań leksykalno-semantycznych, a także relacji w systemie frazeologicznym;
- prawidłowo określa parametry analizy porównawczej jednostek leksykalnych i frazeologicznych w języku ukraińskim i polskim;
- dokonuje zestawienia i porównania wariantów leksykalno-semantycznych jednostek polisemicznych i frazeologizmów w języku polskim i ukraińskim; potrafi wyróżniać jednostki homonimiczne, paremiologiczne i antonimiczne;
- rozróżnia międzyjęzykowe homonimy i paronimy, zjawiska braku ekwiwalencji;

- we właściwy sposób posługuje się źródłami leksykograficznymi oraz pozostałą literaturą przedmiotu dla opracowania i przeprowadzenia analizy porównawczej;
- potrafi przeprowadzać analizę konfrontatywną jednostek systemu leksykalno-semantycznego i frazeologicznego zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej na podstawie przykładów z tekstów publicystycznych;
- jest świadomy posiadanego poziomu wiedzy i umiejętności niezbędnych do samodzielnego opracowania i przeprowadzenia analizy porównawczej jednostek leksykalno-semantycznych i frazeologicznych z niezbędnym komentarzem i omówieniem oraz opracowaniem i zaprezentowaniem zakresu wiedzy i informacji w opracowaniach naukowo-badawczych;

Treści programowe dla zajęć:

- Leksykologia konfrontatywna i frazeologia jako dziedziny językoznawstwa
- Przyczyny podobieństw i różnic semantyki leksykalnej i frazeologii w języku polskim i ukraińskim
- Aspekty, jednostki i kategorie leksykologii konfrontatywnej i frazeologii w języku polskim i ukraińskim. Znaczenie leksykalno-semantyczne, sens.
- Typy międzyjęzykowych leksykalno-semantycznych i frazeologicznych relacji. Relacje włączenia, przeniesienia, brak ekwiwalencji,
- Parametry leksykologii porównawczej na poziomie semasiologii. Różnice gramatyczne, stylistyczne i konotacyjne.
- Międzyjęzykowe homonimy i paronimy. Znaczenie leksykalne i sens.
- Parametry onomastyczne analizy porównawczej. Sposób i źródło nominacji. Wewnętrzna forma słowa i frazeologizmu.
- Zestawienie polisemicznych słów i frazeologizmów.
- Zastosowanie źródeł leksykograficznych dla opracowania i przeprowadzenia analizy porównawczej jednostek leksykalnych i frazeologicznych.
- Pojęcie językowego i konceptualnego obrazu świata. Frazeologiczny językowy obraz świata i jego analiza w ujęciu konfrontatywnym.

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (Komparatystyka Literacko-Kulturowa)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna ogólne zasady i wymagania stawiane pracom licencjackim
- samodzielnie zdobywać wiedzę z wykorzystaniem tradycyjnych i multimedialnych źródeł informacji
- konstruować wypowiedź w języku rosyjskim zgodną z zasadami stylu naukowego
- prawidłowo sporządzać przypisy bibliograficzne
- samodzielnie analizować tekst naukowy, ze względu na wartość merytoryczną, jak i ze zwróceniem uwagi na formę prezentacji treści
- wykonać pracę licencjacką spełniającą wymagania sformułowane przez Wydział Neofilologii UAM

Treści programowe dla zajęć:

- Ogólne zasady i wymagania stawiane pracom licencjackim
- Kwerenda biblioteczna – cel i metoda przeprowadzenia
- Struktura logiczna i formalna pracy licencjackiej
- Styl naukowy – wyznaczniki, relacja do innych odmian funkcjonalnych języka rosyjskiego
- Konstruowanie wypowiedzi naukowej w zależności od relacji do tekstu cudzego (stan badań, rozdział)
- Funkcja metajęzykowa w pracy licencjackiej
- Zasady sporządzania przypisów i bibliografii
- Analiza przykładowych tekstów naukowych (zgodnie z tematyką prac)
- Wybrane teorie humanistyczne i ich zastosowanie w badaniach literaturoznawczych
- Wykonanie pracy licencjackiej spełniającej wymagania sformułowane przez Wydział Neofilologii UAM

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (*literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna biografię i twórczość wybranego pisarza/wybranych pisarzy i charakteryzuje w tym kontekście daną epokę literacką
- rozumie i prawidłowo stosuje terminy z zakresu literaturoznawstwa
- rozumie i wyjaśnia istotę oraz mechanizmy funkcjonowania poszczególnych epok literackich
- zna i stosuje w wypowiedzi pisemnej metody analizy interpretacji dzieła literackiego
- wybiera właściwe metody interpretacyjne
- prawidłowo interpretuje teksty literackie wybranych pisarzy
- identyfikuje treści ideowe oraz charakterystyczne cechy poetyki utworów literackich w szerokim kontekście kulturowym

- korzysta ze źródeł bibliograficznych w języku polskim, rosyjskim oraz innym języku obcym
- potrafi w formie pisemnej wykazać się umiejętnościami z zakresu analizy dzieła literackiego
- stosuje zdobytą wiedzę w kształtowaniu i wzbogacaniu własnych wypowiedzi ustnych i w przygotowaniu pracy licencjackiej

Treści programowe dla zajęć:

- Literatura „srebrnego wieku”
- Literatura „odwilży”
- Liryka poetów lat 60-tych
- Zjawisko prozy wiejskiej
- Zjawisko prozy młodzieżowej
- Pieśń autorska

Nazwa zajęć: Zajęcia specjalizacyjne (literaturoznawcze)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie główne cele, zadania, metody, postulaty literaturoznawstwa ukraińskiego;
- swobodnie konstruuje wypowiedzi naukowe z zakresu literaturoznawstwa ukraińskiego;
- rozpoznaje i stosuje poznane metody badawcze do analizy tekstu literackiego;
- dostrzega ciągłość i spójność historyczną w dziejach literatury ukraińskiej od romantyzmu do postmodernizmu;
- charakteryzuje podobieństwa i różnice podczas analizy porównawczej poszczególnych okresów historycznoliterackich w piśmiennictwie ukraińskim od romantyzmu do postmodernizmu;
- dokonuje zestawienia i porównania poszczególnych etapów literatury ukraińskiej w okresie od romantyzmu do postmodernizmu w świetle dialektyki tradycji i nowatorstwa;
- rozróżnia wpływy ideowe, tematyczne i formalne poszczególnych tendencji w piśmiennictwie ukraińskim w okresie od romantyzmu do postmodernizmu;
- we właściwy sposób posługuje się źródłami literackimi oraz pozostałą literaturą przedmiotu dla opracowania i przeprowadzenia analizy literaturoznawczej;
- potrafi przeprowadzać analizę literaturoznawczą zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej na podstawie przykładów wybranych dzieł literatury ukraińskiej;
- jest świadomy posiadanego poziomu wiedzy i umiejętności niezbędnych do samodzielnego opracowania i przeprowadzenia analizy procesu historycznoliterackiego w poszczególnych okresach dziejów literatury ukraińskiej, analizy porównawczej spuścizny wybranych twórców literatury ukraińskiej z niezbędnym komentarzem i omówieniem oraz opracowaniem i zaprezentowaniem zakresu wiedzy i informacji w opracowaniach naukowo-badawczych;

Treści programowe dla zajęć:

- Od romantyzmu do postmodernizmu: ukraińska literatura w dialektyce tradycji i nowatorstwa.
- Kategorie tradycji i nowatorstwa w świetle badań literaturoznawczych.
- Folklor – jako źródło natchnienia dla twórczości ukraińskich romantyków, jego wpływ na kształtowanie się romantycznej spuścizny literackiej.
- Tradycja i nowatorstwo w ukraińskiej literaturze romantycznej.
- Ideowe, tematyczne oraz formalne wpływy romantyzmu na rozwój literatury ukraińskiej .
- Tradycja i nowatorstwo w ukraińskiej literaturze przełomu XIX i XX w.
- Pisarze tradycjoniści i twórcy-nowatorzy w piśmiennictwie ukraińskim przełomu XIX i XX w.
- Rozwój ukraińskiego dramatu w świetle tradycji i nowatorstwa.
- Fenomen generacji pisarzy lat 60. na Ukrainie przez pryzmat dialektyki tradycji i nowatorstwa.
- Spuścizna najnowszej literatury ukraińskiej w świetle dialektyki tradycji i nowatorstwa. „Zyski” i „straty” literatury niepodległej Ukrainy.